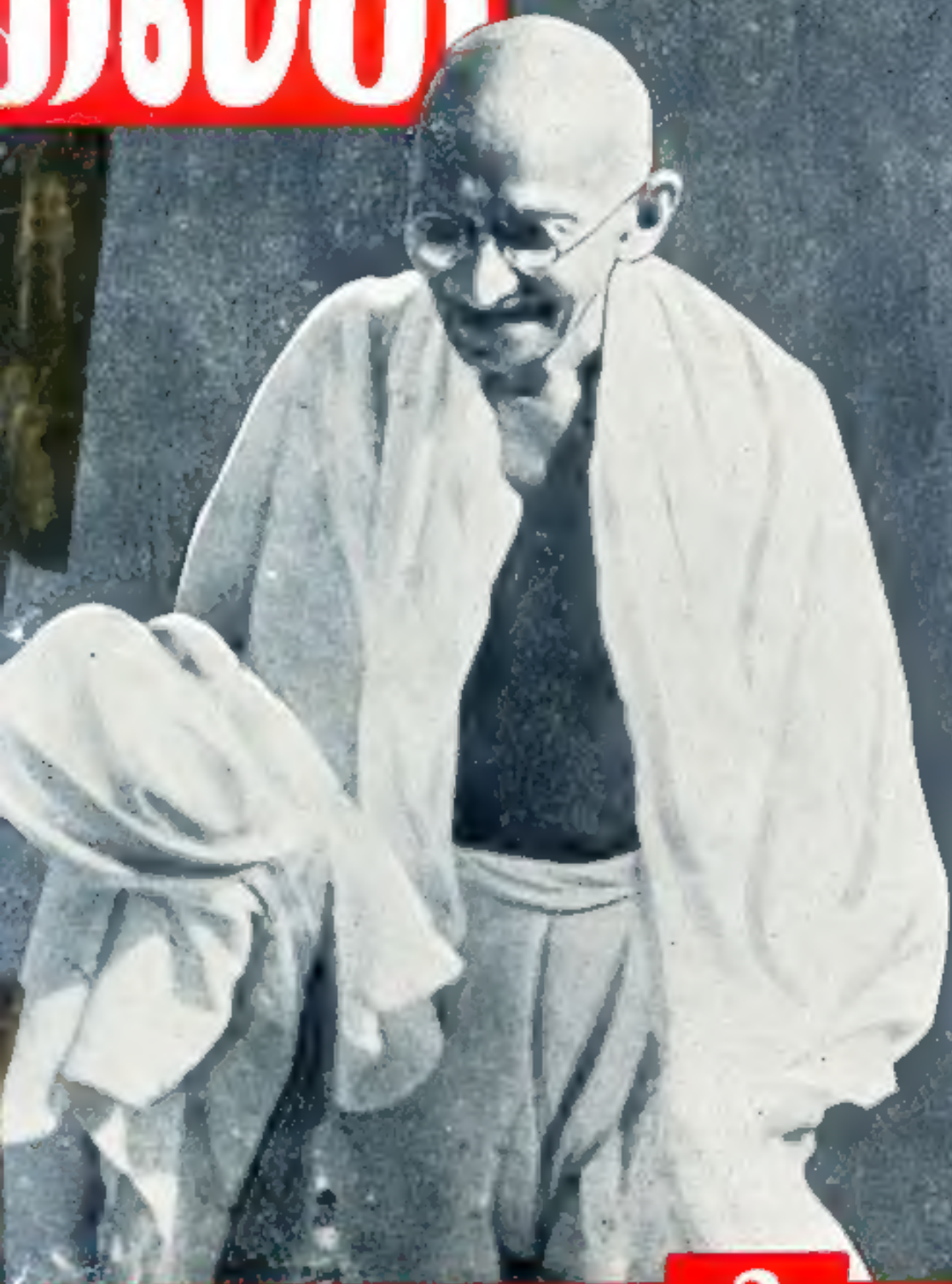

கஸ்கீ

KI

பிப்ரவரி 20, 1943

3

அணை

நோட்டீஸ்

வியாபாரிகளுக்கு ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்

தற்காலத்திய சாமான்கள் போக்கு வரத்தின்
கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதின் பொருட்டு,
நாங்கள் ஏராளமான சாமான்களை

“மதராஸிலிருந்து பெங்களூருக்கு
திருச்சியிலிருந்து பெங்களூருக்கு

வாழமான அடவைக்கு எடுத்துச் செல்ல ஏற்பாடு
செய்துள்ளோம் என்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ::

சாமான்களை ஜாக்கிரதையாகவும் கூடுமானவரையில்
சேக்கிரமாயும் எடுத்துச் செல்ல நாங்கள் ஜவாப்தாரி.
மற்ற வியாபாரிகளுக்கு தயவு செய்து எழுதவும்.

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்,

203, மடிண்ட் ரோடு, மதராஸ்.

டெலிபோன் நெ 8536.

தந்தி :- ‘போட்டா’

கொலம்பியா

ரிகார்டுகளில்
D.K.பட்டம்மாள்
பாடிய

GE. 6045,
குமாரன்
தீரைகடல்

GE. 909

[ஆரோட்டே
காந்தியை

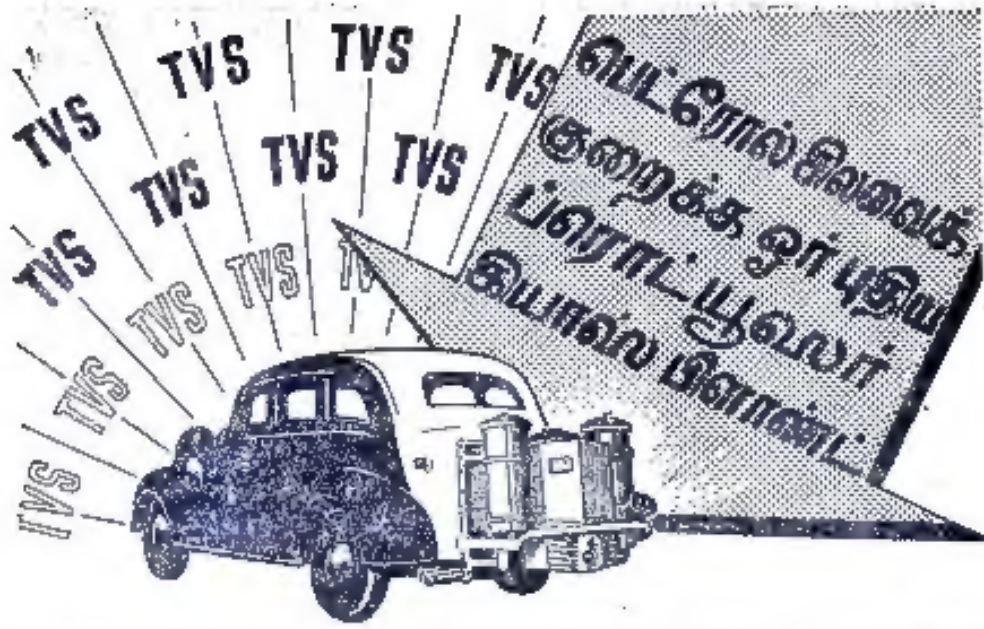
GE. 848
வள்ளிகணவன்
சீவகெங்கா
GE. 920
குழலேரசை
இனபக்கனவு

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், மதராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எல்லாவிடம் கிடைக்கும் :

சி. கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சி நுழைப்பள்ளி.

வடரோல்லைவக்
குறைக்க ஓர் புதிய
ப்ரொட்யூஸர்
கியாஸ் இளான்ட்

கார், லாரிகள் உபயோகத்துக்கு

இந்த 4,000-க்கு மேல் TVS. மூலம் இப்போ
மேலும் கிழங்குகள் உபயோகத்திற்குரியவை. இந்த
மூலம் உபயோகத்திற்குரியவை. இந்த
மேல் குறைக்கப்பட்டு, கியாஸ் இளான்ட்

வடரோல்லைவக் குறைக்க ஓர் புதிய
ப்ரொட்யூஸர் கியாஸ் இளான்ட்
குறைக்க ஓர் புதிய
ப்ரொட்யூஸர் கியாஸ் இளான்ட்
குறைக்க ஓர் புதிய
ப்ரொட்யூஸர் கியாஸ் இளான்ட்

இந்த பாவனையில் தனமையின் பின்புறம் வல்
பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்

பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்
பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்
பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்
பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்
பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்
பின்புறம் வல் பின்புறம் வல் பின்புறம் வல்

T.V. சுந்தரம் அய்யங்கார் & சன்ஸ்.

மதுரை, சென்னை.

T.V.S.-K. & T.M.

பெ ல் டி ங்

தொழிற்சாலைகளில் மாறுபடும்
பளு அதிர்ச்சிகளைத் தாங்கி
தன்கு நீடித்து உழைத்து
யுத்த முயற்சிகளை அதிகப்
படுத்த இன்றியமையாதது.

பர்க்மயர் பிரதிக் மிக்டெட்., ரேம் கோர்ட் ரோடு, கோயமுத்துர்
மெஜர் சம்தராம், சென்னை, என்.பி.ஏ.டி. முதிய இடக்கலந்து எடுக்கப்படும்
கில்லாண்டர்ஸ் அர்ப்பத்தாட் & கோ.,
முதல் பிள் பீச் தயாக் பேட்டி. 281, மதராஸ்.

இண்டோ - சுமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்.,

1942-இல் டிசம்பர்-மீ 31-உய கணக்கு ள்வரம்

பொதுப்புகள்	அ. ம. ப.	அ. ம. ப.
முதலமை:		
அதிகாரம் பெற்றது	...25,00,000 0 0	
செலவுகளுக்குக் கோரப் பட்ட மூலதனம்	...31,85,000 0 0	
கொடுப்பட்டு செலுத்தப் பட்டது	...18,75,000 0 0	
இதில் வசூல் பாக்கி	... 1,124 4 11	18,73,875 11 1
சிலரால் சீதி	...	85,000 0 0
அவசர சீதி	...	15,000 0 0
மொத்தப்புகள்:		
பீக்ஸ்ட், கரன்டு, செலி க்ஸ் பாக்கி, மரத்தவாசி யுபாஸ்கிட், பெரல் ஸ்டீல், ரேசட், சிப்பந்திகள், ஜாபிக், பிரைவெட்டன்ட் கிராட்டிங், சீதி மத் தும் இசர பொதுப் புகள்1,20,39,740 5 2	

[illegible]

ரவிகந்தனால் சிறத்தனை விடும்படுவது!

“ராஸ்கோ”வின்

பரிமாண

காஸ்டர் ஆயில்

பாங்கோஸ்
&
கோ. விட்.
கல்கத்தா.

தென் இலையுயிர்த் துயிலு
கிற்றி பரிமாண
கிற்றி பரிமாண

சூரியன்
நிர்வாகம்
சூரியன்
நிர்வாகம்

— தினசரி ஏஜென்டுகள் —

திருச்சி : கருவாய்விடும் கிண்டி, விட்., - கருவாய்விடும்
கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்
கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்
கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்

கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்
கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்
கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்
கருவாய்விடும் கருவாய்விடும் கருவாய்விடும்

பிரதிநிதிகள் இல்லாத இடத்தில் ஏஜென்டுகள் தேவை.
தென் இந்தியாவின் பூரண விற்பனையாளருக்கு எழுதவும்.

நாடெங்கும்
அழகிற் சிறந்த மாதர்கள்
உவந்து உபயோகிப்பது

மைசூர் சந்தன சோப்
அது அவர்கள் அழகை தங்கு பாதுகாக்க
கிறது. இந்த சோப் ஒன்றுதான் தங்களுக்கு
அழகை பாதுகாக்கவல்லது என்பதை
அவர்கள் தங்கு அறிவார்கள்

மைசூர் சந்தன சோப்

கே. எஸ். வி. வஸந்தா

என். எஸ். மிகுஷன்

டி. ஏ. மதுரம்

நடிக்கும்

முருகன் டாக்கீஸாரின்

மஞ்சு கோஷா

டைரக்டர் : பி. என். ராவ்

முருகன் டாக்கி பிலிம் கம்பெனி

மதுரை

**உமது குழந்தை
நரல் குலைகட்டி
பெருத் திருந்தால்**

வெளித் தவறிய முறையினால் தலைப்
படுத்த முடியாததும் இத்தகையதும், சூத்
அற்புத துலயத்தி முறையினால் தவறியத்
தீர்த்து கட்டுப்பட்டு, சேஷ 36 இல்களாக
பல்வாழ்க்கையுக்கான அழகத்தைக் காப்
பாற்றியுள்ளன. இத்தகைய பூரணமானவைத்
திய சிபுலகங்கள் பெரிதாக்கப்பட்டன.

**ஜம்மியின்
லீவர் க்யூர்**
உபயோகிப்பவர்கள்.

சாஸ் குலைகட்டி முதலியவை
கூகுத் இம் ஒரே அற்புத மீவாறணி.

எல்லா மருத்துவாப்பிலும் கிடைக்கும்.

ஜம்மி வேங்கடரமணய்யா அண்டு சன்ஸ்,
மைசூர் — மதுரை.

சுப் பீஸ் குப்புகளானும், பிராத்தகன்: கல்கத்தா,
லக்னோ, பம்பாய், பெங்களூர், திருச்சிநுப்பன்லி,
விஜயகரம்.

பழையவிளக்குகளை எறியவேண்டாம்

பேன்கன் டைலர்ஜென்சீஸ்.
கோயமுத்தூர்

ஸ்டெட்

கிராமபேள்
ஊர் தி கன்

கடைகில்
கடைக்கும்
ஊர்க்கும்
சிறத்தும்.

Made in England
by
J. STEAD & CO. LTD
SHEFFIELD
ஜே. ஸ்டேட் & கோ
லீயர்ஜென்சீஸ்
இங்கிலாந்தில்
செய்யப்பட்டது.

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

மலி 2 }
இதம் 21 }

1943 பிப்ரவரி 20

{ சந்தாபடி 2
மாசீ 82

அரசியல்			
என்ன பிரதி?	11
உயிர்ப் பிரச்சை கொடுங்கள்!	16
இலக்கியம்			
படித்துப் பார்க்க!	44
கதைகள்			
கர்வ பங்கம்	சுந்தர்	...	28
மாயக் கடிதம்	"கோயல்"	...	26
என் அத்தை	ஜான்	...	47
கட்டுரைகள்			
திண்ணை ரஸாயனம்	ராஜாஜி	...	18
மென்மலரின் கடிதங்கள்	"முக்தி"	...	20
கங்காடக சங்கீத வித்வான்கள்	வைத்தியநாத பரவதி	...	27
பெண்கள் உலகம்	"கங்கா"	...	81
புராண தகனம்	பி. சூ.	...	80
ஆடல் பாடல்	"சந்திரகம்"	...	68
தட்சதந்திர மண்டலம்	48
கவிச்'செந்திரம்	மகன்யம்	...	38
பாப்பா மலர்	34
மணிக் கதை—5	சுமதி	...	36
பல சாக்கு			
காலகேசரம்	37
அக்கப் பேசர்	"கதி"	...	67
விட்டமேனா	59
கவிட்டுள்			
உபவாச விநாயகன்	உமபன்	...	12

"கஸ்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உன்ன பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையான கற்பனை உண்மையான.

★

அதுபடி கவனத்தோடு பித்திர சாதாரணமாக எல்லாகும்
ஒய்வு எடுத்துக் கொள்வது வழக்கம். மகாத்மாவிற்கு
வயது எழுபத்து நான்கு ஆகிறது. இந்த வயதில் நேர விடு
நினைவுக் கருதி மகாத்மா இருபத்திரண்டு நான் உயிரு
விரலம் ஆய்வித்துக்கொள்ளு. இது மகாத்மா தமது வயது
தானில் நேரத்துக்காக நேரக்காலம் நேரக்காலம் உபவாச
யாகும். "நேரக்காலம் இன்று காலத்திலே நினைவு
மோசலாகி விடுகிறது" என்று படிக்கும்போது நமக்குக்
கதி கலங்குகிறது. "நினைவு விபரிப்பதற்கு நான்
அதிகார விலக்கத்தில் கூடுதலாக காலம்! மகாத்மா
விடுதலை யுடையார்!" என்று உத்தரவு நேரத்தில்
தான் பக்கம் எழுதினதே. உத்தரவு கித்தம் உய்ய
விடுக்கிறேன்?

★

**WE
KEEP
GOOD
TIME**

**AND
SO DO
WE**

**முத்திரையும் தப்பத்தகுந்த
கடி காரங்களை!**

முத்திரையுடன் கூடியதும் 'கேம்பட்' என்ற 'கடி காரங்களை' மிகவும் சிறந்தவை என்று அனுபவத்தின் மூலம் நிரூபித்த கோவைப்படை. உறுதியுடைய கடித்திரைப் பதிவு செய்யும் அமைப்பு முத்திரை மூலம் உறுதிப்படுத்தும். சிறந்த கடி காரங்களை உறுதிப்படுத்தும். சிறந்த கடி காரங்களை உறுதிப்படுத்தும். சிறந்த கடி காரங்களை உறுதிப்படுத்தும்.

கேம்பட்ஸ் கார்ப்பரேட் கேட்கல்குற
செருகு கேட்கல்குற ... ரூ. 10
18 கார்ட் கார்ப்பரேட் கேட்கல்குற ... ரூ. 107

கேம்பட்ஸ் கடி கார்ப்பரேட் கேட்கல்குற
கேட்கல்குற ... ரூ. 10
செருகு கேட்கல்குற ... ரூ. 107
18 கார்ட் கார்ப்பரேட் கேட்கல்குற ... ரூ. 107

உறுதியுடன் கூடியதும் 'கேம்பட்' என்ற 'கடி காரங்களை' மிகவும் சிறந்தவை என்று அனுபவத்தின் மூலம் நிரூபித்த கோவைப்படை. உறுதியுடைய கடித்திரைப் பதிவு செய்யும் அமைப்பு முத்திரை மூலம் உறுதிப்படுத்தும். சிறந்த கடி காரங்களை உறுதிப்படுத்தும். சிறந்த கடி காரங்களை உறுதிப்படுத்தும்.

**WEST END
WATCH CO.**

BOMBAY

11

CALCUTTA

என்னசேதி?

அதுவும் ஒரு காரணம்

61-ம் விபரீதம் கேரக்டா தென் பதற்காகக் காங்கிரஸ் — சர்க்கார் சமரசம் ஏற்பட வேண்டுமென்று காம் வற்புறுத்தி வந்தோமோ, அந்த விபரீதம் உடைமையில் கேரக்டித் விட்டது. மகாத்மா தன்னாத வயதில் இருபத்தோரு கான் உன்னு விசத்ததை மேற்கொண்டிருக்கிறார். வைஸராய் க்கு மகாத்மா ஏழுதாய் கடிதத்தில் உன்னு விசத்ததின் காரணங்களைக் குறிப்பிடும் போது, ராஜாஜி தம்மைப் பார்க்க அதுமதி கேட்டதை மறுத்ததையும் ஒரு காரணமாகச் சொல்லி விருக்கிறார். "இந்த ஸி. ஆர். வதற்காக கேங்ஸுப் பிப் போய் வைஸராயை அதுமதி கேட்டார்!" என்று அப்போது சில தேசபக்த சிங்கங்கள் கத்தித்தன; கத்தியிப்புகள் உறுமின. மகாத்மா அதை ஒரு பிரகாரக் கருதவில்லை பென்றும், ராஜாஜி தம்மை வகது பார்ப்பதை அவர் விரும்பினார் என்றும் இப்போது தெரிய வருகிறது. அதே ராஜாஜிதான் இப்போதும் காங்கிரஸின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார். அவருடைய முயற்சி வெற்றி பெற வேண்டுமென்று தேசம் முழுவதும் இன்று பிரார்த்திக்கிறது.

450 கோடிக்கு ஆபத்து!

"நம்முடைய பணம் 450 கோடி ரூபாய்க்கு ஆபத்து வந்துவிடலாம்! ஐக்கிரை!" என்று ஸர் ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார் எச்சரிக்கை செய்கிறார். "கம்முடைய பணம்" என்றால், இந்திய மக்களின் பணந்தான். இந்த யுத்தம் ஆரம்பமானது முதல் இந்தியாவிலிருந்து சீமைக்கு வராமான சாமான்கள் ஏற்றுமதியாகி வருவதில் இந்தியாவுக்கு இகனிலாகத்து 750 கோடி ரூபாய் கொடுக்கவேண்டிய தாயிற்று. இதில் ஏற்கெனவே, இங்கிலாந்துக்கு இந்தியா பட்டிருக்கத் தடவ்களைக் கழித்தால், 450 கோடி ரூபாய் பாக்கி நீங்கிறது. இங்லாந்து ரூபாயும் இங்கிலாந்தின் காதித கோட்டுப் பணமாக (ஸ்டர்லிங்) இப்போது இருக்க

வருகிறது. "இதை இப்படியே விட்டிருந்தால் ஆபத்து! யுத்தம் முடிந்தவுடன் நிமரென்று ஒரு கான் இந்தப் பணம் மாயமாய் மறைந்து போகும், இதில் ஒரு பகுதியைவரவது அமெரிக்க டாலாராக மாற்றி வைத்திருந்தால் கல்வது" என்ற ஸர் ஆர். கே. ஷண்முகம் கூறுகிறார். சொந்த யுத்த முடியில் இம்மாதிரி இந்தியாவுக்கு வரவேண்டியிருக்க பணம் கரணயமாற்று இத்திர ஜாதத்தினால் மாயமாய் மறைந்ததையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். ஆனால், 450 கோடி ரூபாய்தானா? யுத்தம் முடிவடைந்த பின் இது இன்னும் எவ்வளவோ பெருகிவிட்டதான் போகிறது. அவ்வளவு பணத்தையும் காம் பத்திரமாய்த்திரும்பிப் பெறுவதற்கு வழி என்ன? ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அதாவது, யுத்தம் முடிவதற்குள்ளே இந்தியா கயாட்டியை அடைய வேண்டும். இங்லாந்திடால், ஸர் ஷண்முகம் மூதவியவர்கள் எத்தனை எச்சரிக்கை செய்த போதிலும், எவ்வளவுதான் காம் விறித்த விழிப்பா விருத்த போதினும், அபக்காய் வ்வாதாதான்!

சட்ட சபை எதற்கு?

யுத்த யுத்தத்தில் 'இந்திய சட்ட சபை' என்பதாக ஒன்று நடந்து வருவது தேவர்களுக்குத் தெரியும். சட்ட யுத்தம் நடக்கும் அழகைக் கவனிக்கும்போது சட்ட சபை என்று ஒன்று அவசியமில்லை பென்றே தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் வைஸராய் இது வரை எழுப்பாதது மேற்பட்ட அவசரச் சட்டங்களை பிறப்பித்து அவற்றின்மூலம் தேசத்தை ஆண்டு வருகிறார், அதன் பவனாகப் பழைய சட்டங்களுக்குச் செல்லாம் அகேசமாகப் பென்ஷன் கொடுத்தாகி விட்டதென்றே தோல்லாம்.

அது மட்டுமல்ல. சர்க்காரே தங்கன் சட்டங்களுக்கு மதிப்பு வைப்பதாய்த் தெரியவில்லை. உதாரணமாகப் போலீஸார் ஒரு உபகாரத்தைச் செய்திருக்கன், அவருக்குத் தீழ்க் கோர்ட்டில் சிறை வாசத்தண்டனை விடக்கிறது. அவர் அப்பிஸ் செய்து கொள்கிறார். அப்பிஸ் கோர்ட்டுகளில் எல்லாம் அவருக்கு விடு

சமஸ்தானியர்க்குத் தந்தியில் மந்தி கந்தி
பூமிந்ருது.

சமஸ்தானியர்கள் தந்தியை சிவகதி
பூமிந்ருது.

சமஸ்தானியர்கள் தந்தியை சிவகதி
பூமிந்ருது.

சமஸ்தானியர்கள் தந்தியை சிவகதி
பூமிந்ருது.

வண்டலுக்கும் பில்லிக்கும் செலிபேலிஸ்
பிராயப்பான ஸீச்சு வளத்துளது நடக்கிறது.

வண்டன் பத்திரிகைசெயர் கனகக்கு இத்தியம்
வைல் பற்றி அபத்தமான உணர்ச்சி
வெளியே இன்னொரு
சந்தர்ப்பம்
கொடுக்கிறது.

இத்தியம் பத்திரிகைசெயர்க்கன் 'ஜனாநிவாசன்' கிரிப்பங்குங்கன்களிலிருந்து
விடுதலையடைபத தினாநிக் வகாண்புருக்கிமுள்ளன்.

வாழ்வானம் திரிவகாசனாயின் மூன்று இத்தியம்
மிகச்சுதிரிவகாசனாயின் மூன்று இத்தியம்

தலை விடைத்த விடுவதே. ஆனாலும் அவர் தப்ப முடியாது. அப்பீஸ் கோர்ட் கூட்டத்துக்கு வெளியே அவர் காவடி எடுத்து வைத்த மாத்திரத்தில் சர்க்கார் இஷியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி அவரை மறுபடியும் கைது செய்து விடுகிறார்கள். கடைசியில், வக்லேகன் கரடி வாகக் கத்தியதும் நீதிபதிகளின் காலம் விரயமானதும் தான் மிச்சம். சட்டசபையும், சட்டங்களுக்கும், சட்ட மெம்பரும் இல்லாவிட்டால் மேற்படி தொல்லை எரவது மிகுத மல்லவா?

குறைச்சல் இல்லை

நமது ரயிலே என்ஜின்களைப் போன்ற ஸ்வாஸ்யமான விஷயம் தற காலத்தில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதை மணிக்கு 10 மைல் வேகத்திலும் 15 மைல் வேகத்திலும் அந் துரிதமாகச் செல்வக் கூடியவை. எம்மை உத்தேசித்தே அதை ஸ்பெஷலாகப் பிச்சுறுப்பில் தயாரிக்கப் பட்டு இங்கே இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட பிரீட்டிஷ் என்ஜின்களின் அழகான கருப்பு நிறத் தையும், 'உ.க.1.' என்று அதை சந்தம் போட்டுக் கொண்டு போகும் அழகையும் பார்த்து நாம் விவக்ஷிக்கும்பெரும். அவைகளின் வசிகரத்தைப் பார்த்து விட்டுத் தான் குழந்தைகள் கூட அடிக்கடி ரயிலே என்ஜினை மாறிவிட ஆசைப் படுகிறார்கள்! எல்லாவு மிதி மாப் படங்களில் என்ஜின்சைப் பெருகச் செய்து எம்மைச் சந்தோஷத்துக்குள்ளாக்கி விடுகின்றன!

இவ்வளவு விசேஷம் வாய்ந்த கைது என்ஜின்களைப் பற்றிச் சமீபத்தில் டெல்லி சட்ட சபையில் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டது. ரயிலே படகூட்டைச் சமர்ப் பிரீத் போக்கு வரத்து மேம்பாட்டின் எட்டவர்ட் பெந்தாம் என்ஜின்களைப் பற்றி ஒரு திரெக்கிட வைக்கும் விஷயத்தைச் சொன்னார். அதாவது என்ஜின் சிர்மானம் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை இந்தியாவிலேயே கட்டி முடிக்கத் துரிதமான ஏற்பாடுகள் ஆகியிருக்கின்றன என்றார். "எம்ம தேசத்திலேயோ? இவ்விமேல் இங்கேயோ என்ஜின் செய்யப் போகிறார்கள்?" என்று கம்மக்குத் துக்கி வாரிப் போட்டது. "ஐயோ! இங்கேயே என்ஜின் செய்ய ஆரம்பித்த விட்டால் அப்பறம் பிரிட்டனில் செய்த என்ஜின்களை வரக் க முடியாதே! அமெரிக்காவில் செய்த என்ஜின்கள் என்ன கதி ஆகிறது?" என்று துக்கப் பட ஆரம்பித்தோம்.

அப்படி, வேலாம் நாம் துயரப் படக் கூடா தென்பதற்காக, அடுத்த வரலியைப் பெந்தாம் ஆறதல் வார்த்தைகள் சொல்லிவிட்டார். "தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோமே தவிர, அதற்கு வேண்டிய மெஷின் களும் கருவிகளும் இப்பொழுது கிடைப்பது கஷ்டமாகத் தான் இருக்கும். இருந்தாலும், திட்டத்தைப் போட்டு வைத்தால் புத்தம் முடிந்த பிறகாவது அது கைறவேற சாத்தியமாகி விருக்குமல்லவா?" — என்று கேட்டு கம் கவலைப் போக்குகிறார்.

ஆகவே, தற்போதைக்கு பிரிட்டிஷ் என்ஜின்களுக்கு ஆபத்து இல்லை என்று தெரிகிறது. அதை 'பன் பன்'யென்று மின்னிக் கொண்டு பறந்து போகாத நாம் ஆனந்தமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்! கம்மக்கு என்ன குறைச்சல் போங்கள்!

விறகுப் பஞ்சம்

பிரேஸிமெண்டிங் அமெரி துரை ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் இந் திபாவில் இய்யும் பஞ்சமான சிங்கை எதப்படவே இல்லை என்று கூறினாராம். ஜனங்கள் ஒன்றுமே விடைக்காமல் செய்து மடிந்தால்தான் அவர் பஞ்சம் என்று ஒப்புக்கொண்டார் போகிறுக்கிறது. ஆனால் கட்டிலோ ஒன்றில்லா விட்டால் ஒன்றுக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே தான் வருகிறது. இந்த வாரம் சென்னைவில் நிகரென்று விறகுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காசரிக் கடை தரித்த பலர் கூடெல் லாம் கத்தி விதருக் கட்டைகளை விடக்கு வாக்கிக் கொண்டே அவ்வது நிருடிக் கொண்டே ஊக்கிங்களில் ஏதரிச் செய்யும் காட்சியை இன்று சென்னை யில் சில சாதாரணமாய்ப் பாரக் கலாம். விறகும், அரிதியும் ஏராள மாய்க் கிடைக்கும் காட்டிலே அவத் திறகுப் பஞ்சம் ஏற்படும்படி செய்யும் சர்க்காரின் சமர்த்தியத்தை எம்மால் மெச்சாதிருக்க முடியவில்லை!

உயிர்ப் பீச்சை கொடுங்கள்!

விவசாயத்தைக் கேட்டுக் கொள்
கிறோம்.

அமெரிக்கா வேண்டுகொள்கிறோம்.
சரிசெய்திரு விண்ணப் பித்துக்
கொள்கிறோம்.

அதிகார வர்க்கத்தையையே ரொம்ப
ரொம்பப் பிராந்தியம் செய்கிறோம்.

இன்னும் யானை பெய்லாம் கேட்டுக்
கொள்ள வேண்டுகிறோம். அவர்களின்
பெய்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறோம்;
இதைத் தெரிவிக்கும்; மனக்குறியாகும்.

மகாத்மா காங்கிரஸ் உயிர்ப் பீச்சை
கொடுங்கள்.

பாரதத் தாய்க்கு உயிர்ப் பீச்சை
அளிப்புகள்.

இந்தியாவின் நாற்பது கோடி ஜனம்
களுக்கும் ஜீவனை அளிப்புகள்.

பிரிட்டிஷ் சிறையின் மகாத்மாவின்
உயிருக்கு ஆபத்து நேர்த்தால், அது
பாரதத் தாயை லுத்தி செய்ததே
யாகும். நாற்பது கோடி பாரத
மக்களின் தெருவைப் பிளந்ததாகும்.

ஆகையால், மகாத்மாவை உடனே விடுதலை
செய்யுங்கள்.

மகாத்மாவின் உயிருக்கு பிரிட்டிஷ்
சிறையின் அபாயம் நேர்த்தால், அதன்
பிறகு பிரிட்டிஷ் மக்களுக்கும் இந்திய
மக்களுக்கும் எப்போதாவது சிறை
பாவம் ஏற்படும் என்ற தம்பிக்கையை
அடியோடு விட்டு விடவேண்டியது
தான்.

ஆகையால், காத்திரியை உடனே
விடுங்கள்.

இந்தியாவின் தூதராகவது வருஷ
பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால் எத்தனையோ
நன்மை தீர்மானகர ஏற்பட்டிருக்கின்றன.
மகாத்மா பிரிட்டிஷ் சிறையின்
உயிர்ப் பீச்சை நேர்த்தால், அப்படியும்
பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நன்மை
எதுவுமே நாபகத்தில் இராது. இந்த
மகத்தான துயர சம்பவம் ஒன்றுதான்
நீளையில் இருக்கும். சரித்திரத்தில்
என்றும் அழியாத அபரீத்த பிரிட்டிஷ்
களுக்கு ஏற்படும்.

ஆகையால், மகாத்மாவுக்கு உடனே உதவி
தர அளிப்புகள்.

பிரிட்டிஷ் சிறையின் மகாத்மாவின்
உயிருக்கு ஆபத்து நேர்த்தால், அதனால்
இந்திய மக்களுக்கு விளையும் மகம்
செய்யும் பிரிட்டிஷ் மக்கள் மேல் கோப
மும் அளவில்லாம இருக்கும். இதனால்,
இந்தியாவின் யுத்த முயற்சிகள் தீவிர
மாகத் தடைப்படும்.

ஆதலால், காத்திரியை உடனே விடுதலை
செய்யுங்கள்.

பிரிட்டிஷ் மகாத்மா சிறைவாசத்துக்குப்
பயத்தவராக, இதற்கு முன் எத்
தனையோ நடவை நாமே சிறைவாசத்
ததக் கோரித் திருப்பியுடன் அதுபயித்
திருக்கிறது.

அத்தகைய சத்தியாக்ஷி இந்தத்
தடவை சிறையிலிருந்து விடுதலை கோரி
உபவாசம் இருக்கிறது.

எனினும், தாம் சமரச முயற்சி
செய்யத் தயாரா யிருக்கையில் தம்
மைப் பிரித்துச் சிறைக்கு அனுப்பியது
அனருக்குத் துக்கத்தை அளித்திருக்கி
றது. சமரச முயற்சி செய்வதற்கு
இடம் கொடாமல் தம்மைச் சிறைப்
படுத்தியது அவர் மானதைப் புண்படுத்தி
யிருக்கிறது.

மகாத்மா யுருஷோத்தமர்! அழலில்
தாயின் வடிவம்; யாருக்கும் நீங்கு
நினைவாத புண்ணிய யுருஷர்; அவ
ருடைய நலனைப் புண்படுத்துவதற்குள்
பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மேலும் உண்டாகாது.

ஆகையால், அவரை உடனே விடுதலை
செய்யுங்கள்.

நினைவாக்காக கைவி செய்தபிறகு
தேசத்தில் நடத்த விபரீத காரியங்களை
மகாத்மா ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.
அத்தக் காரியங்களை அவர் வெறுக்
கிறார் என்பது ஆகஸ்டு மாதத்தில்
அவர் இந்தியா மத்திரிக்கு எழுதிய
கடிதத்தி் இருந்தே வெளியாகிறது.
அத்தக் கடிதத்தை வெளியிடாமல்
வைத்திருந்தது அநிகாரவர்க்கம் செய்த
பெரும் பிச்சாகும்.

ஆகையால், மகாத்மாவுக்கு உடனே உதவி
தர அளிப்புகள்.

திரைவர்களைக் காட்டி செய்தியை நடத்த மனத்தையக் காசியங்களுக்கு அதிகார வர்க்கத்தார் காங்கிரஸ் பேரிலும் மகாத்மாவின் பேரிலும் பொறுப்புக் கட்டுகிறார்கள். காந்தி மகான் தமது கடிதங்களில் அந்தப் பொறுப்பை அடியோடு மறுக்கிறார்.

ஆனால், "நிதம்படி காசியங்களைச் செய்தவர்கள் காங்கிரஸ்வாதிகளின்மேல் விட்டால் யெறுமா?" என்று மனவரையக் கேட்டிருக்கிறார்.

மனவரையின் அறிவாமை தம்மை ஆச்சரியக் கடனில் குழிக் அடித்திருக்கிறது.

"காங்கிரஸ் போல்" என்று பேசினர் ரேடியோவில் பேசும் குருவகாஸ் பத்தி மனவரையக் கேள்விப்பட்ட திங்கியார்.

மகாத்மாவின் அறிமுகத்தைக் கொண்டு அறவே விடுகாத திரைவாதிகள் சிலர் இந்தியாவின் உண்டு என்று மனவரையக்குத் தெரியுமா?

இவர்கள் பிரிட்டிஷ் தொல்மையையும், அக்க நாடுகளின் வெற்றிகளையும் விரும்புகிறார்கள் என்று கிண்கிணை அறியுமா?

மகாத்மா முதலிய தலைவர்களைத் திடீரென்று சிறைப்படுத்தியதால் இந்தியப் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட கோபத்தை மெற்படி, ஐந்தாம் படைகாரர்கள் உபயோகம் படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று ஊடுப்பதற்கு வேண்டிய புத்தி அதிகார வர்க்கத்துக்கு இல்லையா?

அவ்வளவு புத்தி அவர்களுக்கு இல்லையென்றால், அது மகாத்மாவின் குற்றமாகா.

ஆகையால், அவை உடனே விடுதல் செய்யப்படும்.

வெள்ளிக் கத்தி முதலு அவர் என்ன சொல்கிறார், அதனால் ஐந்தாம் படைக் காசியங்கள் திடுக்கிதையாக இங்கிலாந்து என்று பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

சுரீதரி மகான் இந்தியா நேரத்திற் பிரத்தவர்; இந்தியா நேரத்திற் வளர்த்தவர்; இந்தியாவுக்காக அணவிரத்த நியாகங்களைச் செய்தவர்; தம் வானூகம் கொள்ளும் இந்தியாவின் தொண்டுகளை அம்பலம் செய்தவர்.

அத்தகைய மகா புருஷரை இந்தியாவின் சிறைப்படுத்தி எங்கே பிரிட்டிஷ் எக்ககாருக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லையாது.

ஆகையால், கத்தி மகான் உடனே விடுதலாகும்.

இத்தகைய நாளும் காங்கிரஸ் திட்டத்துக்கு மாறாகவும் போது ஐன அபேப்பிராயத்துக்கு விசேஷமாகவும் உங்களுக்கு எத்தனையுந்த நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்கள் — மேலையும், எக்ககாரும், ஆனையும் — தங்கள் பதவிகளை சாதினும் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து போது ஐனங்களின் ஆத்திரம் எவ்வளவு இருக்குமென்று உணரலாம்.

உடனே, சிறைக் கதவைத் திறக்கம்.

சிறைகளில் மகாத்மாவின் உயிருக்கு அபாயம் தெரிந்தால், கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்களின் எப்பதற்கு பிரிட்டிஷ் உக்காசம் நேரும். தலைமுறை தலைமுறையாக இந்திய மக்கள் பிரிட்டிஷ் எப்பிராட்சம்.

ஆகையால், கத்தி மகான் விடுதல் செய்யப்படும்.

இப்போது மகாத்மாவை விடுதலை செய்தால், நேரத்திற் காங்கிரஸ்-லீக் மகாரும், முதலு பிரிட்டிஷ் எக்ககாருடன் மகாரும் ஏற்படாமென்பதற்கு எக்ககா அறிந்திருக்கும் இருக்கிறதான். தேவிய எக்ககா ஏற்பட்டு, கத்தி குயத்தினைப் பண்டியது தீவிரமாய் நடப்பது எத்தியமாகும்.

ஆகவே, மகாத்மாவை விடுதல் செய்யப்படும்.

மகாத்மா பிரிட்டிஷ் சிறைகளில் உயிரிடை நேரத்தால், இந்தியர்களுக்கு இங்கிலாந்தார்களுக்கு மட்டுமல்ல— சிறு நாட்டாருக்கும் மேலாட்டாருக்கும் எந்தென்றும் அழியாத அமையும் ஏற்படும். இதனால் உலகம் எக்கியதற்கு தீமைக்கு உக்காக்கும்.

ஆகையால், கத்தி மகான் விடுதலாகும்.

இந்தியாவின் தன்மைக்காகவும், பிரிட்டிஷ் மூலைய தாத்துக்காகவும், உக்கா கோமத்துக்காகவும் மகாத்மாவை விடுதலை செய்யப்படும்.

புத்தத்தில் ஊடுப்பதற்காக விடுதலை செய்யப்படும்.

செய்யப்படும் மன குடிக்க கேட்டுக் கொண்டுமே.

கத்தி மகான் விடுதல் செய்யப்படும்.

திண்ணை நஸாயனம்

சங்கமத்திட்டு இரண்டுகூறாக்காணியாறு.

எழும்பூர் தான்

பேரறிஞர் அண்ணா :—உட்காருங்கள். கதை வளர்த்துக் கொண்டே சென்ற நேரத்தில்தான் சொல்லிக் கொண்டே போனேன். இதைக்கு ஏதாவது கான். கான் சொன்னது உங்களுக்கு ஏதாவது மனதில் பதிந்ததா?

தமிழ்நாட்டின் அப்பகுதி கெட்டுநீர்
கள் எவ்வளவோ தெவ்வளவு சென்று
விடுகின்றன. மிகக் கடினமான நிலை
மெல்லாம் உபயோக மின்னளிக் காட்டு
வதில் தக்கவைப்போல் வர இது
விரைவில்

கே.—கெய்கட்டாமை, நீ இவர்களுக்கு
 தாயைப் சொல்லுவதாக கிருத்தாய்
 என்ன சொல்வாய்? ஆகிலும், நடை
 தள்ளு என்று சொல்லிக் கொண்டு
 போனால் ஏதாவது விவரமுமா?

மெய்க் கட்டுப்பாடு :—அது உண்மை, ஆனால், பன்னிருக்கடத்தில் சேர்த்தும் போது இயல்நிர்வாகத்திலும் உண்மை போட்டு எதிர்ப்பாளர் செயல்பாட்டால் அண்டர் டான்ஸ் ஆகும். புதுத் தமிழ் கட்டிடங்கள் நேரடி நேரடிச் செலவு பிடிப்பதில் உயர்வாக இருக்கிறது. சொல்லித் தரவும் முடியாது. முதலாளி புத்தகங்கள் எல்லாம் இயல்நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு எல்லாருக்கும் சொல்லித் தந்து விடுவது தான் கட்டுப்பாடு. இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் பிரச்சனை இராது.

பேரவை:—தேவதேவன்! இவன் சொல்வதை பல அறிஞர்களிடையே அப்பேரவையும்கூட.

நீ:—என்ன அபிப்பிராயம்? அவர் சொன்னது எனக்கு ஒன்றும் விளக்கவில்லை.

மே :—சாஸ்திரத்திதழ்க்கு உண்மொழி
கள் வெண்டும். தமிழ் மொழிகளைத்
தேடிக்கொண்டுபோனால் காலம் வீதவும்
பணம் வெண்டியுதாக்கும். மேல் கரட்டு
தூங்கி அப்படியே எடுத்த ஆங்கில
பரிபாடையிலேயே விஷயம் உண்
எடுத்த விஷங்கலாம் என்றும் புத்தகம்
களும் எழுதலாம் என்றும் இவ்வ
கூறு உடலி.

த:—தமிழ் வர்த்தகநகர் இயக்குநர் அவர் இப்போது வர்த்தகநகர் உபயோகித்த லேண்டம்?

கே:-தமிழ் வார்த்தாநகர் எங்கே இருக்கிறது? இப்போது ஆக்ஷன் இருக்கிறது. இதற்குத் தமிழ் வார்த்தாநகர்?

தே :—பிரதான வரவுமலர் பற்றித்
தொண்டமிழை.

தீ:-என்? அமைச்சர் என்று அப்பா சொன்னாரு?

கே:-அது அப்பா வைத்த பெயர். உலகத்தில் எல்லாரும் அக்கிரிஜன் என்று சொல்ல வரலாம். ஆகவே இதைச் சொன்னால் எல்லாருக்கும் பழக்கப்பட்டுப் போவதோ?

தமிழன் ஒரு பிதாவே.

கே:-என்னை கன்சுலிதாமல் போகலாம்?

தே :—என் அபிப்பிராயம் பௌத்த ஆராய்ச்சி சான்றுகளைத் தரையில் எழுதும்போது கூடிய கவனம் தரப்படாதுமேக் கொண்டு மொழிகள் தெரி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆய்வினை நன்றிச் செய்து.

உஷ் ! பேசாதே !

வினா 11: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய பதில்கள் என்ன?

சென்னை-17 ஐயோ, உத்தரவே. என்னை
தயைப்படும் இப்போது உத்தரவு. உத்தரவு
இப்போது 17

ஸென்ஸாரின் கடிதங்கள்

“துமிலை”

ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரே ஒரு மனிதன் இருந்தான். அவன் ஒரு நாள் தன் மனைவிக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவனே வந்த ஒரு நண்பன் அந்தக் கடிதத்தைத் தோன் வழியாக எட்டிப் பார்த்தான். கடிதம் எழுதியவன் நூறும் சொல்லாமல் மேலும் மேலும் எழுதிக் கொண்டே போனபோது நண்பன் “என்னை ஏன் வைகியும்?” என்று கேள்விப்பட்டான்.

“உன்னை யார் வைத்தது?”

“இந்தக் கடிதத்தை ஒரு மடக் கழுதை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்று எழுதி யிருக்கிறாயே?” என்று நண்பன்.

“அப்படியானால் நீ இந்தக் கடிதத்தைப் படித்தாயா?” என்று கடிதம் எழுதியவன் கேட்டானும்.

பிறர் கடிதத்தைப் படிக்கக் கூடா தென்பதை மனதில் புகமரத்தாணி போல் பதியச் செய்வதற்காக, பாட புத்தகங்களில் இந்த முதல்தரமான மடக் கழுதைக் கதையைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சர்க்கார் அந்தக் கதையையோ அல்லது அதன் கருத்தையோ லட்சியஞ் செய்வதில்லை. அது மட்டுமல்ல. பிறர் கடிதங்களைப் படித்துப் பார்ப்பதற்கென்றே பிரத்தியேகமாக ‘ஸென்ஸார்’ என்ற அதிகாரிகளை வேறு ரீதியிட்டுருக் கிறார்கள். இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டு மரியாதை யின்றி கமது கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்ப்பதோடு இல்லை. பிரித்துப் பார்ப்பதும் கவர்களின் மேல் “ஸென்ஸாரசால் பிரித்துப் பார்ப்பது பட்டது” என்று வேறு முத்திரை குத்தி அலுப்புகிறார்கள்.

சுதாரண காலங்களில் இந்த ஸென்ஸார்சன் தமாஷாக ஏதோ ஒன்றி ரண்டு கடிதங்களைப் பேருக்குப் பிரித்துப் பார்ப்பது வழக்கம். ஆனால் இப்பொழுது புத்த காலமாயினால் அவர்கள் ஏதாவது கடிதங்களைப் படித்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் எந்தக் கடிதத்தில் என்ன இரகசியம் இருக்கிறோ, யார் கண்டார்கள்?

உதாரணமாக, நலிட்டுத் தர்மமாய் எங்கே இருக்கிறோ என்று யாருக்குமே தெரியவில்லையாம். அவர் ஒருவேளை கமது இந்நியா தேசத்தில் எங்கேயாவது ஒரு லைக்கோற்போருக்கடியில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கலாமல்லவா? இது சம்பந்தமாக ‘ஐந்தாம் பாடல்’ க்காரர்களுக்குள் கடிதப் பேருக்கு வரத்து நடந்தால் எட்டாயம் ஸென்ஸாரிடம் அசுப்பட்டுக் கொள்ளு மல்லவா? அப்பிறம் நலிட் லரைக் கைது செய்து புத்தத்தை நான்கேக ரிறுத்தி விடலாமல்லவா? ஆகையால்தான் ஸென்ஸார்சன் பாட புத்தத்தில் சொல்லி யிருக்கும் மடக் கழுதைக் கதையையும் லட்சியம் செய் யாமல் நம்முடைய சொந்தக் கடிதங் களை யெல்லாம் படித்துப் பரக்க கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஸென்ஸார் உத்தி யோகம் என் நண்பன் சம்பந்தத்துக்குக் கிடைத்தது. அவன் அந்த வேலைக்கு முற்றிலும் லாயக்காவவன். ஏனென் னால் பால்ய முதலே அவனுக்கு அந்த வேலையில் நல்ல பழக்கம், அக்கம் பக்கத்து வீட்டுக் கசா ரர்களின் கடிதங்கள் தப்பித் தவறி அவனிடம் வந்தால் அவற்றைப் படித்துப் பார்த்து விட்டுத்தான் அவர்களிடம் கொடுப் பான். கொடுக்கும்போது, “எனக்கு வந்ததாக்குமென்று தெரியாமல் விழித்து விட்டேன்; மன்னிக்கணும்” என்று சொல்வான். இப்போது அவன் யாருக்கும் மன்னிப்புச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலே பிறர் கடிதங்களை உடைக்கும் அபிவிருத்தி அடைந்திருந்தான். சம்பந்தம் கொஞ்சம் தாமஷ் பேர்வழி கூட. ஆகையால் அவன் உத்தியோகம் ஏற்றது முதல் பின்வருமாறு பல பேருக்குக் கடிதங்கள் பறக்க ஆரம்பித்தன :—

1

அன்புள்ள சாம் பெருக்கு!

நீ ஐப்பழிலிருந்து உன் தம்பனுக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் படிக்க ரேத்தது. உனக்கு மாதிரி மாதம் சம்பளமாக ரூ. 400-0-0 ம் அளவுள்ள ரூ. 000-0-0 ம் கிடைக்கிறதா? அடி சந்தை!

உண்ணப் பற்றி வினாவுடையது எனக்கு ஒரு பழைய பன்னிக்கடச் சம்பலம் ஞாபகம் வராதிருப்பதில்லை. ஒரு சமயம் பூகோசு பரீட்சையில் 'அரக்கோனம்' என்ற ஊரைப் பற்றிச் சமூகியை வினாவியிருக்கிறதா? 'ஒரு மூங்கோசைத்தைச் சரி பாதிவாக வகுத்தால் அரக்கோனம் ஏற்படும்' என்று எழுதி யிருந்தால்! அப்படிப் பட்ட கேட்டிக்காரனாக உனக்கு இவ்வளவு பெரிய வேலை எப்படித் திடைத்தது? அந்த திருவிழைத்தைச் சொன்னால் என் பின்னாக்கும் ஒரு வேலை பண்ணி வைக்கச் சென்றாயிவா யிருக்கும். அவன் சமீபத்தில் பம்பேச் ஸ்தீவின் கமிஷன் மூன் ஆடினானான். 'ஏ. ஆர். பி. கைரன்' என் ஊரைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டதற்கு அவன் அழகாக விவாதிப்பான் பண்ணினான். கைரன் (Siram) என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு 'இப்பகரமாகப் படி மாணமையச் செய்யும் தேவதை' என்று அர்த்தம். அதே மாதிரி ஏ. ஆர். பி. சம்பின் மதாரைத்தி னால் ஐந்தாம் மாணமையக் கூடுமாதலால் அதற்கும் அந்தப் பெயர் வந்தது என்று சொன்னானாம்! அதன்மேல் அவன் துள்ளும் தூண்டு ஐந்தாந்தாக்கு ஏதே சர்க்கார் வேலைக் கும் ஸ்தலத்தில் என்ற சமீபத்தின்கள் அப்பி யிராயப்பட்டார்களாம்.

தயவு செய்து உனக்கு எப்படி வேலை திடைத்தது என்பதைப் பற்றி மறு தபாலில் விவரமாகப் எழுது.

இப்படிக்கு,
ச ம ப த் த ம்.

குறிப்பு:

சீ என்னிடம் ஐந்த வகுப்புக்களுக்கு மூன் கூலாக வந்திய மூப்பது ருபரணயம் அனுப்பி வைத்தால் சென்றாயிவா யிருக்கும்.

2

அன்புள்ள ஹைதராபாதுக்கு,

உன் தந்தை என்ன உனக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் பார்த்தேன். அவன் உண்ணப் பற்றி இவ்வளவுதான் பொய்ச்சாதம் எழுதி யிருக்கிறது. என் பெற்றோர்களைப் பற்றி அராவியியாவை புளாக்கச் செய்திருக்கிறான். ஆகையால் கென்னாச் என்ற தேவதையில் நான் அந்த விஷயங்களின் மீது ஒரு பரட்டின் மனமைய பூரி அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

அவன் தனக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை யென்று எழுதி யிருப்பது சத்தப் பொய். இன்றைக்குச் சாலைக்குக் கூட அரை டஜன் இட்டிலி தின்றான். ஆகையால் அவருடைய

உடம்பைப் பார்த்துக்கொள்வதற்காக அவரை ஹைதராபாதுக்கு அழைத்துப் போவதற்கு சீ இங்கே வர வேண்டியதில்லை.

இப்படிக்கு,
ச ம ப த் த ம்.

3

பூியான் ரூப்பாசாமிக்கு,

நான் உனக்குத் தகவலுக்குத் தெரியாது. திருத்தாலும் தங்கம் பெண்ணுக்குப் பார்த்திருக்கும் காரணம் பற்றிக் சில விஷயங்கள் சொல்லத்திருக்க என் மனம் இடம் கொடுக்க வில்லை.

தங்கம் தங்கம் பெண்ணுக்கு வேதாசலம் என்பவரை நான் பேசி மூடித்திருப்பதைக் கண்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். வேதாசலத்தை எனக்கு கன்னுக்கத் தெரியும். அவன் மிகவும் கல்லவன்; தங்கம் கம்பியென் றால் அசல் தங்கம் கம்பி; சொம்பப் படித்தவன்.

வேதாசலத்தை விடவும் செய்தொண் டான் தங்கம் பெண்ணுக்கு என்னோகம் அடிக்குமென்பது கிச்சயம். அவளுக்கு வாரத் தில் குறைத்தது இரண்டு நாளைக்காவது ஒரு சக்காவத்தினியைப் திருக்கும் பாகியம் திடைக்கும். ஏனென்றால் வேதாசலம் வாரத் தில் இரண்டு திங்கள் நான் அப்பர் சக்கா வத்தி என்ற வினாத்துக்கொண்டு அதே மாதிரி பேசவும், எடிக்கவும் ஆரம்பித்த விடுவான்!

இப்படிக்கு,
ச ம ப த் த ம்.

[ஆசிரியர் குறிப்பு:—தபாலில் வந்த மேற்படி கட்டுரைவின் மேல் "ஸென் னாச் செய்யப்பட்டது" என்ற மூத் திகா குத்தி யிருந்தது. அத்துடன் பூ சம்பத்தம் அவர்களிடமிருந்து பின் வரும் கடிதமும் வந்தது:—] "துமில்ன்" என்பவர் தங்கம் பத்திரிகைக்கு என் னைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரையைப் பார்வை யிட்டேன். அவர் உதாரணத் துக்கு எனக்கு கடிதங்கள் எழுதி யிருத் தார். நான்காவது கடிதத்தில் இதை ஊக்கில் வெயில் டி.கிரி என்றும் பனி திருக்கிறதென்றும் காலகிலை யைப் பற்றி மூக்கியமாகக் குறிப்பிட் டிருந்தார். காலகிலையைக் குறிப்பிடுவது எதிரி விமானக்களுக்கு உபயோகப் படக் கூடுமாதலால் அந்தக் கடிதத்தை சிறத்திக் கொண்டு விட்டேன்.— சம்பத்தம்.]

உங்கள் மனதிற்கு கந்த துறமனும்
தொண்டைக்குக் கெடுதல் செய்யாது

உங்கள் டெனார் சிகரெட்டின் உண்மை மனத்தை
தீங்கள் விரும்புவீர்கள். உயர்த்தும் அவையினானது
மரண பண்டங்கள் வரையிலும் குதிரை விலையாக
விக்கும் இதனான்கூட இந்த கனம் திறந்த சிக
ரெட்டினால் நம்மில் பலர் வாங்கக்கூடிய விலைக்கே
விநகப்படுகின்றன. உத்தரவாதமுள்ள 100% வர்
ஜினியா புகைவிலையின்குத்து செயல்பட்டது.

பேரிய அம்மது கட்டிப்பட்டு காங்கனில் கெடும் கெடக்கும்

AT 100-1000 100
100 100 100 100
100 100 100 100
100 100 100 100
100 100 100 100

TENOR

de luxe CIGARETTES

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் ஸி., லண்டன்

உங்கள்து
உத்தரவாதம்

EASTERN LICENCEES - P. B. NO 9029 - CALCUTTA.

காவ்யாபங்கம்

ஆசிரியர்: சரத் சந்திர சட்டர்ஜி [போஷ்யஸம்யு: ஆர். அனந்தசுந்தரம்
அத்தியாயம் 8.

“இது என்ன, அக்கா? அமுத
கொண்டிருக்கிறீர்களா? உங்கன் உன்
கள் இரண்டும் செய்வதில் பூப்போல
விலங்குகளாகிறதே?”

அம்பிகா பாபுவின் மனைவி கேட்டுக்
கொண்டிருந்தாள். விமலா குப்புறப்
படுத்த படியே புத்தகத்தைப் படித்துக்
கொண்டிருந்தாள். அவள் எட்டென
எழுந்து கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு
விரித்தாள். “அப்பா, துர்க்கா மணியின்
துக்கம் என்னுடைய பிள்ளை விடும்போல்
இருக்கிறது. மனவி” என்றாள்.

“யார் துர்க்காமணி?”

“வினயாடாதே மனவி; துர்க்கா
மணி யாரென்று தெரியாது? எப்போ
பார்க்கிறதும் அவளுடைய பெயர்
பிரசித்தமாக இருக்கிறது. உனக்கு அது
தெரியுமே இருக்கும்.”

இத்தமதிக் குன்றும் விளக்கவில்லை.
வதோர் ஒரு புத்தகத்தைப் பற்றிச்
சொல்லிறதாக மட்டும் கிளைத்துக்
கொண்டாள். “எங்கே, புத்தகத்
தைக் கொடு” என்று கைகீட்டினாள்.
புத்தகத்தைக் கையில் வாங்கியதும்,
அந்தப் புத்தகாரியின் தன்மையை
கணவர்தான் என்பதைக் கண்டாள்.
முதல் பக்கத்தைப் புரட்டியதும்,
விமலாவுக்கு சம்பிரதாயச் செய்கிறப்பது
வப்படிமாகத் தெரிந்தது. இது
புத்தகத்தை முதலிலிருந்து கடைசி
வரை புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு வைத்து
விட்டாள். கணவனாக எழுதப்பட்டு,
அச்சிடப் பெற்று, சம்பப்பணமும்
உடச் செயல்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்
அவளுக்கோ இதைப் பற்றித் தனிக்
கூட தெரிந்திருக்கவில்லை! இத்துவின்
முக மாதிரிக் கண்டு, விமலாவுக்குப்
பேசக் கூடவில்லை! இத்துவோதான்
பேசினாள். “நாடகம், நாவல் முதலி
யவைகளைப் படிக்க நான் விரும்பு
வதில்லை, மேலும் அவைகள் எதைக்கு
தன்ருகவும் இருப்பதில்லை, எப்படியோ
இருக்கட்டும், என்னுமிருக்கிறது என்
பதைக் கேட்க எனக்கும் சந்தேக
மாகத்தான் இருக்கிறது” என்றாள்.

அம்பிகா பாபுவினுடைய வேலைக்
காரன் வந்து அவருடைய மனைவியிடம்,

“இன்று நீங்கள் ‘தெத்த காவியத்’
பார்க்கப் போவதாகச் சொன்னீர்களாம்.
போகிறீர்களா என்பதைப் பாபுஜி
கேட்டு வரச் சொன்னார்” என்றான்.

இந்தப் பெண் வயதில் சொம்பச்
சின்னவள். ஆகையால் தலைவாய்
குனிந்து கொண்டு மிகுந்த வெட்கத்
துடன், “இல்லை, இன்னும் அவர்
உடம்பு புரண ககம் அடையவில்லை,
இந்ததற்கு வேண்டாம்” என்றாள்.

வேலைக்காரன் சொன்ற பிரதும்
நிறத்த வால்முடாமல் இந்த பார்த்துக்
கொண்டே இருந்தான். தன் வாழ்விலே
இப்போத்ப்பட்ட பேச்சை அவன் கேட்
டதே கிடையாது.

இதற்குத் வேலைக்காரி வந்து விமலா
விடம், “பாபுஜி, ஆபீஸிலிருந்து ஆன்
அதுப்பி இருக்கிறார். ஒரு பெரிய
அவமாரி வலத்தில் போகிறதாம். அதை
எடுக்கலாம் என்று கேட்டு வரச்
சொல்லி இருக்கிறார்” என்றாள்.

விமலா, “வேண்டாம் என்று
சொல்லி விடு. ஒரு சின்ன ‘புக் கேஸ்’
இருந்தாலே போதும்” என்றாள்.
வேலைக்காரி அங்கிருந்து கிளம்பினாள்.

இத்துமதி மிகுந்த ஆச்சரியத்துடன்
இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.
வைவன்மார்க்களுடைய கேள்விகள்கூட
அவளுக்குப் பிரமாதமாகத் தென்ற
வில்லை, ஆனால் இந்தப் பெண்கள்
இட்ட ‘உத்தரவு’ ஒரு வேலைக்காரியி
னுடையதைப் போல் இருக்கவில்லை!
அதோடு அவள் மனதில் ஏதோ ஒரு
விதமான வருத்தம் உண்டாயிற்று.
“ஏதற்காக அவர்கள் இந்தப் பெண்க
ளிடம் இப்படிப் பணிந்து போகிறார்
கள்?” என்ற கேள்வி அவள் மனத்
திகை அடிக்கடி எழுந்தது. போகிற
போது விமலா மெதுவாக, “மனவி,
உன்னையிலேயே அன்னியின் இந்தப்
புத்தகத்தைப் பற்றி உனக்குக் கொஞ்
சம்கூடத் தெரியுமா?” என்று
கேட்டாள்.

இத்துமதி சொம்ப அவலியைமாக.
“தெரியாது. இவைகளைப்பெய்வாம் கான்
கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கான் முழு
தும் உட்கார்ந்து எழுதிக் கொண்டு

தான் இருக்கிறார். யார் இதெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள், சொல்லு! உம், ஒன்று சொல்ல மறந்துவிட்டேனே! காண்கு நான் கணக்குப் பேசுப் போகிறேன்" என்றான்.

விமலா அவசரமாக, "வேண்டாம், மன்னி! இப்போது போகக் கூடாது" என்றான்.

"என்?"

"ஏன்? இதைக்கூடச் சொல்ல வேண்டுமா, மன்னி! அண்ணா தன் கை துக்கத்தைப் பற்றி உன்னிடம் ஒன்றும் கலந்துகொள்வதில்லையே? இது உனக்குத் தெரியாதா? கணவனுடைய அன்பை இழந்துகொண்டிருப்பது கூட உனக்குத் தெரியவில்லையா?" என்றான்.

இந்து அதிகக் கோபத்தோடு, "எனக்கு அதில் விருப்பமில்லை, விருப்ப மில்லை என்று எத்தனை தரம் சொல்லி இருக்கிறேன்? நான் என்று அண்ணா யோடு கலையற்று இருப்பேன். இவர் என்றை இனி எப்போதும் கூப்பிட்டு நிறுக்கட்டும்! என்னை இவியும் தொர் தரவு செய்யாதிருந்தால் போதும்!" என்றான்.

இதைக் கேட்டு விமலாவும் கோப மடைந்தான். "இந்தப் பெரியதனம் எல்லாம் ஆண்களுக்கு முன்னால் கரட்டு மன்னி! நான் பெண். என்னிடத்தில் காட்டாதே! உனது தாய் வீடு பணக் காரர்கள் என்று இவ்வளவு அகங்காரம் கொள்கிறாய்? சரி, போவதானால், போ. ஆனால் ஒரு காண்கு நீ இழந்து விட்டதை உணர்வாய்! அப்போது உனக்கு உலகமே குள்யமாகத் தோன்றும். உனக்குக் கிடைத்தது போன்ற பரக்கியம் வேறு எந்தப் பெண்ணுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் உணர்வேன். ஆனால் அதை நீயே துன்பீர யோகம் செய்து பாழ்படுத்திக் கொண்டாய்!" என்றான்.

அந்தப் புல்தகம் விமலா கையில் தாவிருந்தது. அது கண்ணில் படவும் இன்றுவின் நெஞ்சு கொதித்தது. "அகங்காரம் கொள்வதற்கு ஏதாவது கொஞ்சம் இருக்கும் போதுதான் ஜயங்கள் அகங்காரம் கொள்வார்கள். நான் அழிந்து போனால் போய்விட்டுப் போகிறேன். அதற்காக நீ துளிக்கூடக் கவலை படையாதே. நான் தான் வினாக நின்று கொண்டு நீ சொல்வதை எல்லாம் ஏன் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? எனக்கு இருப்பதற்கு விருப்பமில்லை, இருக்கவும் மாட்டேன். இதனால் என்ன

ஆனாலும் சரி, நான் யாரிடமும் சண்டை பிடிக்கவும் தயாராயில்லை, உதவி வேண்டவும் தயாராயில்லை" என்றான் இந்து.

விமலா மௌனமாக இருந்தான். அவனுடைய மன வேதனையைக் கடவுள் தான் அறிவார்! ஆனால் அவன் இந்த அவமானமான பேச்சுக்குப் பிறகு ஒன்றும் தர்க்கம் செய்வதில்லை.

இந்து போவதற்கு அடி எடுத்து வைத்தான். உடனே விமலா, "இரு மன்னி, நீ என்னை விட வயதில் மூத்தவன். உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்றான்.

அத்தியாயம் 9.

அன்று சாயங்காலத்திற்கு முன் பிருந்தே ஆகாயத்தில் மேகங்கள் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. சிறிது நேரத்தில் மழையும் பெய்யத் தொடங்கியது. இந்து தன் பெண்ணுடன் படுக்கையில் வந்து படுத்துக் கொண்டான். இன்று விமலாவின் தங்கை கணவன் ஊரிலிருந்து வந்திருந்தான். பக்கத்து அறையில் தங்கையும் அவன் கணவனும் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்கக் கேட்க அவனுடைய மனத்திலே சொல்வ முடியாத வேதனை எழுந்தது.

அவன் மிதுனப்பூர் வந்து மூன்று மாதங்களுக்கே விட்டான். அவனுடைய தங்கையும் வந்திருக்கிறாள். அவனுடைய கணவன் இந்த மூன்று மாதத்தில் குறைந்தது ஐந்து ஆறு தடவை வந்து விட்டுப் போய்விட்டான். ஆனால் நேரக் திரிசூ ஒரு தடவை கூட வரவில்லை. ஒரு கடிதம் கூட எழுதி விசாரிக்க வில்லை!

சில தினங்களுக்கே அலைவரும் இதைப் பற்றியே பேச ஆரம்பித்தார்கள். தன் தங்கை எதிரில், எங்கு இதைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்து விடுவார்களோ என்று எழுந்த தன் அறைக்கு வந்து விடுவான்.

தன் கணவன் வருவதில்லை. இதனால் இந்து வருத்தம் அடைந்தானா இல்லையா என்பது அங்குப் பொறுத்த விஷயம். ஆனால் இதனால் நேரிடும் அவமானத்தை அவன் கற்பனை கூடச் செய்து பார்க்க வில்லை. அந்த அளவாவும் நிழல் போல அவனைத் தொடர்வது போலிருந்தது! கணவன் என்னை விரும்பவில்லை என்பதை அவன் யார் முன்விடவில்லை துளிக்கூட ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

இது வரையிலும் அவன் தன் கணவனருகிலேயே இருந்துகொண்டு, தனது மான மரியாதைகளைக் காப்பாற்றிக் கொண்டவரிலேயே கண்ணும் கருத்து

மாக இருந்து வந்தான். ஆனால் இப் பொழுதோ, அந்நியர் வீட்டில், கண்மறைவில், எல்லாம் புதைத்து போயின! எய்விதம் அவள் அந்த மறுபடியும் விலாட்டுவாள்? இன்று தன் சின்ன மைத்துனர் வந்ததி யிருந்து யார் என்ன பேசினாள்? அந்நியரும் தவ்விடம் இரக்கம் காட்டுவதாகவே கருதினாள். கமலாவிடம் யாராவது அவள் அப்பாளைப் பற்றிக் கேட்கும் போதெல்லாம் அவளுக்குச் செத்துப் போகலாமெனத் தெரன்றும், ஊர் போலதைப் பற்றி யாராவது பிரஸ்தாபித்தால் கொட்கத்தால் குன்றிப் போவாள்.

வருவதற்கு முன் அவள் கணவனிடம் காவலாளரோ கடுமையான வார்த்தைகளைக் கூறிய பிறகு கடைசியாக, "குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக யோக்கியதை இல்லாததற்கு முன் என்னை அழைக்க வந்து விடாதீர்கள்" என்று சொல்லி வந்திருந்தாள்.

திமரென அவள் கண்ணை மறைத்திருந்த திரை அகவந்து. "கமலா, என்டி யம்மா அழுகிறாய்?" என்று கேட்டாள்.

கமலா அழுது கொண்டே, "அப்பா உடம்புக்கு எப்படி யிருக்கிறதோ?" என்று சொல்லியது.

இத்துவின் ரெஞ்சு பிளந்துவிடும் போலிருந்தது. அவள் பெண்ணை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு விக்கிவிக்கி அழத் தொடங்கினாள்.

குழந்தையைத் தவிர அவள் அழுவது வேறு யாருக்கும் தெரியாது.

நாயார் சொல்லிக் கொடுத்ததோ என்னவோ தெரியாது; அடுத்த நாள் அடி காலியிலிருந்தே கமலா, 'அப்பாவிடம் போக வேண்டு' மென்று பிடிவாதம் செய்யத் தொடங்கினாள். முதலில் இந்து விறிது பிராட்டிப் பார்த்தாள். கடை யில் அவள் அண்ணனிடம் சென்று, "கமலா இருக்க மாட்டேனென் றிருள், கல்கத்தா போக விரும்பு இருள்" என்றாள்.

"அவ்வா ஏன்மமா தடுக்கிறாய்? நரகங்கே கூட்டிக் கொண்டு போ, நரேந்திரன் எப்படி யிருக்கிறான்? எனக்குக் கடிதமெழுதுவதே இல்லை. உனக்காவது எழுதுகிறாய்?" என்றாள்.

இந்து தலையைக் குனித்துக்கொண்டு போய்ப்பாக, "எழுதுகிறேன்" என்றாள்.

"செனக்கிய மா க த் தா வே இருக்கிறாள்?"

இந்து அவ்விதமே தலையைக் குனித்து கொண்டு, "ஆம்" என்றாள்.

விமலா ஆச்சரிப்பதற்குடன், "எப் பொழுது வந்தாய், மன்வி?" என்றாள்.

"இப்பொழுதுதான் வருகிறேன்".

வேலைக்காரன் வண்டியிலிருந்து இந்து விஜூடைய பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். விமலா வெறுப்பை வெளிக்குக் காட்டாமல், "இன்னும் வீட்டிற்குப் போகவில்லையா?" என்றாள்.

"இல்லை, கமலாவை மட்டும் வீட்டிற்கு முன்னால் இறக்கிவிட்டு வருகிறேன், அவளுக்காக வரவேண்டியதாயிற்று. இல்லா விட்டால் வந்திருக்கவே மாட்டேன்."

விமலா யிருந்த துக்கத்துடன், "வராதிருந்தாலே நன்றி யிருந்திருக்கும், மன்வி; நீ வந்திருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை" என்றாள்.

இந்து மிகக் கொதிப்படைந்தாள், "ஏன்?" என்று கேட்டாள்.

"இவ்வகல்கக்கொண்டு தனக்காக விட்டுக்கொள்..."

விமலா ரொம்பச் சாதாரணமாக, "அதை அப்புறம் கேட்டுக் கொள்ளலாம். முதலில் கை காலை அலம்பிக் கொள். நடப்பது நடத்து விட்டது. இப்போது கேட்டால் தான் என்ன? நாளைக்குக் கேட்டால் தான் என்ன? எல்லாம் ஒன்றுதான்" என்னுள்.

இந்து உட்கார்ந்து விட்டான். அவன் முகம் வெளுத்துவிட்டது. "அது முடியாது விமலா, விஷயத்தைப் பூராவும் கேட்பதற்கு முன் ஒரு போட்டுத் தண்ணீர் கூட வாயில் ஊற்றமாட்டேன். அவர் உயிருடன் இருக்கிறார் என்று தான் எனக்குப் படுகிறது. பிறகு அங்கு போகவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதிறுபே, அது என்ன?" என்னுள்.

விமலா சிறிது நேரம் பேசாமலிருந்து விட்டு, "உண்மையாகவே அந்த விட்டில் இனி உனக்கு இடம் இல்லை. இனி உனக்கு இங்கு எப்படியோ அப்படியே தான் தாயார் விட்டிடும். அந்த விட்டில் நீ இருக்க முடியாது!" என்னுள்.

இந்து கண்ணீராக அடக்கிக் கொண்டு, "இனி என்னும் பொதுக்க முடியாது. நடந்த விஷயத்தைச் சொல்லு. கலியாணம் செய்து கொண்டாடா?" என்னுள்.

"நீ அப்படி நினைக்கிறாயா?"

"இல்லை. ஒருகாலும் நினைக்கவில்லை. எனது சூற்றம் எல்லாவு் பேரிதான இருந்தாலும் அவர் ஒருபோதும் அல்லாவு் பேரிய அரியாயத்தைச் செய்ய மாட்டார். எனக்கு ஏன் அவரிடத்தில் இடம் கிடைப்பது என்பதைச் சொல்ல மாட்டாயா?" என்று சொல்லச் சொல்ல இந்துவின் கண்ணீரிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தோடியது.

விமலாவும் கண்கலங்கினாள். ஆனால் கண்ணீர் விடவில்லை. "உனக்கு அங்கு இனி இடம் கிடைப்பது என்பதை எப்படி உணர்த்துவது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. ஷம்பு பாபு, அண்ணாலைக் கைது செய்து விட்டார்" என்னுள்.

இந்து நடுநடுங்கினாள். "அப்புறம்?"

விமலா சொல்லத் தொடங்கினாள். "நாய்கள் அப்போது காகியி் விருத்தோம். ஷம்பு பாபு பணம் கட்டுவதற்கு இரண்டு நாள் தவணை கொடுத்திருந்தார். ஆனால் நாலாயிரம் ரூபாய் சேரவில்லை. கைது ஆனதிருக்கப்பறம் அண்ணா போலா என்பவளை என்னிடம் அனுப்பினார். ஆனால் நாய்கள் அப்போது அலகாபாத்திற்குச் சென்று விட்டோம். அவன் திரும்பிப் போய் அதற்கப்பறம் வந்தான். இவ்விதம் ஒரு பத்து நாள் தாமதமாகி விட்டது. அதற்கப்பறம் நாய்கள் இங்கு வந்து சேர்ந்தோம். எங்களிடமும் அத்தனை ரூபாய் சொக்கமாக இல்லை. எனது வையத்தை அடமானம் வைத்து, பத்துப் பதின்ந்து நாள் எங்கெல்லாமோ அலைந்து கடைசியாக அண்ணாலை விடுவித்துக் கொண்டு வந்தோம். உன்னிடமும் நாலத்து ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள வையம் இருந்ததே! உனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தால் கூட இவ்வளவு வெல்லம் சேர்ந்திருக்காது. அன்றா, 'இன்றும்தான் பத்து நாளைக்கு ஜெயிலில் இருந்தாலும் பதவரவில்லை. அவனிடம் மட்டும் பணம் கேட்கக்கூடாது' என்று சொல்லி விட்டான். இப்போது அவனிடம் சென்று என்ன சொல்லப் போகிறாய்? உன்னும் அவன் எவ்வளவோ சகம் அடைந்து விட்டான்! இனியாவது அவனை உயிரோடு விட்டுவிடு. அது தான் உனக்கும் நல்லது, அவனுக்கும் நல்லது" என்னுள்.

இந்து சிறிது நேரம் தலையைக் குனிந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். பிறகு ஒவ்வொன்றாகத் தான் அணித் திருத்த அத்தனை நகைகளையும் கழற்றி விமலாவின் காலடியில் வைத்துவிட்டு, "இவைகளைக் கொண்டு நீ உனது நகைகளை பிட்டுக்கொள், மன்னி! நான் அவரிடம் போகிறேன். இனி எனக்கு அவரிடத்தில் இடம் கிடைக்காது என்று நீ சொல்கிறாய். ஆனால் இனிமேல் தான் எனக்கு அவரிடத்தில் உண்மையான இடம் கிடைக்கும் என்று நான் சொல்கிறேன். எது இந்தனை நாளை என்னை அவரிடமிருந்து பிரித்து வைத்திருந்ததோ அதை இன்று உனது காலடியில் வீசி எறிந்து விட்டு என்று சொந்த இடத்தை அடைவப் போகிறேன். நாளைக்கு ஒரு தடவை வந்து உனது அண்ணாவையும், மன்னியையும் பார்த்து விட்டுப் போ. இப்போது நான் போகிறேன்" என்று உறிவிட்டு வண்டியை எதிர்பார்க்காமலேயே இந்து வெளிக் கிளம்பினாள்.

"அடேடே! போலா, நியாவது கூடப் போய் வா அப்பா" என்று சொல்லி விமலா கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டே எழுந்து வந்து வெளிக் கதலாகுகில் நின்றாள்.

முற்றம்.

சுர்நாடக சங்கீத வித்வான்கள்

‘சுருவம்மம்’ வைத்தியநாத பரமஹம்ச

25. நாராயணசாமி அப்பா (தஞ்சை) மிருதங்கம்

இவர் ஆதியில் சர்க்கார் உத்தியோகம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து பிறகு மிருதங்க வாத்தியத்தில் அப்பா தியை அடைந்தவர். மிருதங்கம் வாசிக்கிறவர்களுக்கு உயர்ந்த கௌரவத்தைக் கொடுக்கும்படியான மரக்கத்தை இவர் காட்டியவர். மிருதங்கம் வாசிப்பதில் இவர் அடைந்த வியாதிக்குக் காரணம் எல்லா சர்க்காருடன் இவருக்கு உயர்ந்த சந்தை ஞானம்தான். மிருதங்க வாத்தியத்திலிருந்து எவ்வளவு கவாதங்கள் ஏற்படுமோ, அந்த மரத்தைத் தெரிந்து வெளிப்படுத்தியவர். தான ஞான விஷயத்தில் இவருடைய லட்சண ஞானத்தைக் காட்டிலும் லட்சிய ஞானம்தான் தோம்ப உயர்வு. அக் காலத்தில் லட்சண ஞானத்தோடு விளங்கின அசை வித்வான்கள் இவர் வாசிப்பில் திடுக்கிட்டிருந்தார்கள். மிருதங்கத்தில் மீட்டு என்றும், சாப்பு என்றும், தொப்பி நாதமென்றும் சொல்வப்படுகிற நாத வித்தியாசத்தைத் தனித்தனியாகச் செம்மையாய் நிரூபித்துக் காண்பிப்பதுடன், இந்த ஹன்று நாதங்களைச் சேர்த்து ஞானங்களை ரசுமிக்கச் செய்த சந்தியில் இவருக்குச் சமான்ம் மற்றொருவரைச் சொல்ல முடியாது.

பத சான்றி வித்தியான்கள் கொளிப்பிக்கிற ஐதிமர்க்கங்கள் இவர் கையில் கெடு கையமாய்ப் பேசும். இவர் தொப்பியை மாலைத்து உபயோகப்படுத்தி வலது பக்கத்தைச் சேர்த்துச் சாப்புக் கொடுத்தால் அந்த நாதமானது ஞானங்களுக்குப் பிரணவ நாதமாகவே தோன்றும். இவர் மிருதங்கத்தை வாசிக்கும் காலத்தில் சர்க்கரில் எந்த அவயவத்திலும் சேஷ்டை இல்லாமல், இவருடைய வீரங்களைப் பார்த்து மிருதங்கம் வாசிக்கிறார் என்று தெரிந்து கொண்டா கொழிய, சாமான்யமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற மாதிரியே தோன்றும். எவ்வளவு பெரிய வித்தியான்கள் எந்தக் காலத்தில் பரடினாலும் அக் காலத்திற்கு ஹன்று காலத்தையும் நீர்ணயமாக அமைத்து நாதத்தைக் கவர்த்து

கொண்டே வாசிப்பார். ‘பாஸ்’ மூத லாஸ்தாகிப் புரட்டும் காலத்தில் அதிலிருந்து சாப்பு நாதம் மாதிரி காரத மானது உன்னிருந்து கவர்த்துகொண்டே வந்து கொண்டிருக்கும்.

இவர் தன் வாத்தியமானது தனக்கு வாசிப்பதற்கு வாய்க்குள்ளதா யிருக்கிறதென்று தெரிந்தாகொழிய எந்த வித பிரதிபரையானத்தை உத்தேசித் தும் வேறு எந்தவித வாத்தியத்திலும் வாசிக்கிறதே இல்லை. தவிர வித்வான்களுக்கு வாசிக்கும் முன்னமே அவர்களுடைய கருதியைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குத்தக்க வாத்தியத்தைக்கொண்டுவருவார். கொண்டு வந்த பிறகு கச்சேரி செய்கிற வித்தியான், வாத்தியத்தின் கருதி உடக் குறைச்சலாக இருக்கிறதென்று சொன்னால் அவருக்குத் தக்க படி இவர் மிருதங்கத்தை கருதி செய்யமரட்டார். தான் கொண்டு வந்திருக்கும் மிருதங்க கருதிக்குக் கச்சேரி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிச் செய்யச் சொல்வார். ஏனென்றால் மிருதங்கத்தை ஒரு கருதியில் தயார் செய்ய வேண்டியிருந்தால், அந்த ‘கருதி’ செய்திற வேலையை, மிருதங்கம் கட்டித் தயார் செய்கிற ஐதரியரைக் கொண்டே செய்கிற வாடிக்கையே தவிர தன்கையால் கருதி சேர்த்திற வாடிக்கையே கிடையாது. அசை கருதிகளுக்குத் தக்கபடி வாத்தியங்கள் இவரிடம் ஏதானமா மிருதங்கப்படியால் இவர் தொழில்சிரமமன்னியில் நடத்தும்படி ஏற்பட்டது. ஒரு சமயம் என் ஐகையில உத்தவப பிரமயத்தில் என்னுடைய கதைக்கு இவரை வாசிக்க வேணுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கு இவருக்கு வாதம் சந்திரம் வந்திருந்தார். ஆனால் அவர் கொண்டு வந்த வாத்தியத்தின் கருதியானது என்னுடைய கருதிக்கு ஒரு ஸ்வரம் கம்மியாக யிருந்தது. “கொஞ்சம் மிருதங்கத்தை ஏற்ற வேணும், அப்பா!” என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள அவர் “சாத்தியப்படாது” என்று தெரிவிக்க, கடைசியில் அவர் கொண்டு வந்த மிருதங்கக் கருதியிலேயே நான் கதை செய்தேன்.

தன்னுடைய போக்கையை அது சரித்துத் தனக்கு எவ்வளவு பெருமை

வகிக்க வேண்டுமென்று தோணுகிறதோ அதற்குப் பதின்மடங்கு வகித்துக் காலம் கழித்து வந்தார், இவர்தன்னுடைய ஜாகையில் பிரதி சனிக் கிருமைதோறும், ஒரு பஜனை மிகாத் ஸ்வம் நடத்தி வந்தார். இந்த பஜனையின் விமர்சனையைக் கருக்கிச் சொல்லிள். இவர் ஸ்ரீ ராமபிரானிடத்தில் வைத்திருக்கிற அன்பு மேலிட்டு விசேஷ செலவுடன் செய்து வந்தார். இந்த பஜனையில் இவரே மிருதங்கம் வாசித்துக்கொண்டு தானம் செய்ததானது, சர்வ ஜனங்களையும் ரஞ்சிக்கச் செய்தும், கட்டிடத்திற்கு வேளியிலிருந்து கேட்கிறவர்களுக்கு, ஒருவர் பாடுகிற போலையும் மற்றொருவர் மிருதங்கம் வாசிக்கிற போலையும் தோன்றும்: வட தேசத்துப் பாவாக்கள் செய்த பஜனையை இது அனுசரித்தது. ஆகையால் அநேக ஜமீன்தார்கள் பிரபுக்கள் இவர் ஜாகைக்கு வந்து பஜனைவைக் கேட்டு ஆனந்திப்பார்கள். வித்வான்கள் இந்த பஜனையில் பாட ஆசைப்படுவதுண்டு. சிலர் இந்த பஜனையின் கருத்தத்தைக் கண்டு பிரமித்துப் பாடாமலே பயந்து போவதுமுண்டு. ராமனுதபுரம் சமஸ்தானத்தில் ஜமீன்தாராக விளங்கின

பாண்டித்துரை அவர்கள் இந்த பஜனையைக் கேட்டு ஈடுபட்டு இதற்காக அநேக வருஷ காலம் வெளிக் ஒத்தாசையும் செய்து வந்தார். அப்பா அவர்கள் காயக்களுக்கு வாசிப்பதைக் கிட்டிலும் வாத்தியங்களுக்கு வாசிப்பது மிக்க ஆச்சர்யகரமானது. தத்தி வாத்தியங்களின் பெருமையைக் கெடுக்காமல், அந்த வாத்திய நாதத்திற்குள் மிருதங்க நாதத்தை நுகழ்ந்து வாசிப்பது இவரைப்போல் மற்றொருவருக்கும் சாத்தியப்படாது என்றே சொல்லலாம்.

பெரிய சங்கீத வித்வான்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கௌரவத்தைக் காட்டிலும் அதிக கௌரவத்தை இவர் அடைந்து தக்க முனிதர்களால் கொண்டாடப்பட்டார். இவருடைய இரு ரேத்திரங்களுக்கும் சிசிச்சை செய்ய வேண்டி யிருந்தபோது, மகா டியாபிலா னுன் ஹைகோர்ட் ஐட்ஜு மணி ஐய ரவர்கள் இவரைச் சென்னையில் தம் ஜாகையிலேயே வைத்துக் கொண்டு அபார உபசரணைகள் செய்து, தக்க வைத்தியர்களைக் கொண்டு சிசிச்சை செய்து அனுப்பினார்.

இவைகளுடன் 'விளையாடாதே'

மாயக் கடிதம்

"Control"

தென்னா மரத்தின் தேன் கொட்டம்
மரத்தின் தென் கட்டைகொட்டகை
பேரன், "கொத்தாவின குகை மீது" —
"மதுபாடித் தந்தை தாக்கெட்டை"
என்றெல்லாம் பத்திரிகைகளில் மருத்து
பொருது மீதான உட்புலுக்கெடுத்து.

மீனாட்சித் தென் கடல்பு வாரிதன்
கட அழகுக்குப் பொதுக்கது. தன் தீது
ருண்டு விழுந்தது அவன் பொருட்டித்த
வின்பு. மீனாட்சித் தீது விழுது விருது
மென்று என்பதற்கு அங்கு பார்த்தது.
அவையு, பந்தக் குழப்பம் ஒருவது குறி
வருவின் சிங்கியாக அவன் மிகுந்திருப்ப
திருக்கொண்டது திரைகள் மெதுவி
டும் பார்தன்.

காரம் ஒரு கதம் கோமுகத்து கருத்தி
தவற மட்டும் வீதரம், கோமுகம்
பதில் கருத்தி தவற மட்டும். ஆனால்
ஒரு டிரைட் கலாசாலை வீதரம் கருதிய
வகைத்துக்கும் பதில் காரை தீர்த்தல். பதில்
வகைத்துக்கும் டிரைட் கலாசாலை கருதிய
கருத்திலேயும். வீதரத்துக்கு ஒரு கோடு
உம் கூடப் புகக்கூடில்லை. "கருத்துத்துக்குப்
பதில் கருத்தி கூடப் கலாசாலையில்லாமல் அது
கருத்து அப்படி யென்ற யென அப்படி தன்னை
கொண்டுப் போகிறது?" என்று விளக்கித்
தொள்ளியது.

அந்த அங்குசத்திலிருந்து ஒரு கைதம் வந்தது. அதைக் கைதத்தம் சித்தம் பார்த்தான்.

11. உதவல் பிரேரணைக்கு வாய்ப்பு அளவு
கூடுதல் செய்யப்படும். அத்துடன் காரணம்
இந்த வகைக்கும் புதிதாக வந்திருக்கும் பண்பு
தான். சமீப காலத்தில் பிரேரணைக்கு அந்த
பண்பு இல்லாததால் யோசனை. அந்த பண்பு
பிரேரணைக்கு வந்திருக்கிறது.

பெரிய சிவன்

உள்ளுறை: கவிதைகள்.

வாழ்வுறுத்தியவரே இந்த உலகத்தைப்
பார்க்கவும் பூரிதான் ஐயமேனோ போய்
தரு அளவிலே. அளவற்ற மீசை இருந்
தால் அளவியம் தருத்தென்றும்.

புருஷ அபரூபமொன்று மேல் விழுந்
பொழுது தன்னை விடும் பிரியமே மரணம்
தொகுந்தே! ஆக! ஒவ்வொரு சரத்தி
தன்னை சம்பலம் தப்பாமை எழுதின
யவ்வாசனா! அநீக!! சந்த
னொன்றுபொழுது ஸ்ரீராமருக்கு துதி
தான் மலையாளம்.

கைததின் மருதி கிழக்கும் மருதி
யாருடையது என்பத தெரியவில்லை. அவனும்
அவரின் பற்றி கொடுத்த ரூபாயைப் திரும்பிக்
கொண்ட கிழக்குமயில்லை, உட்பட ஒரு
காரன் கிழ மருதி கொடுத்திருந்து பூர்
வாக்குதலும் செய்து வந்த செய்தி.

தேவநேயம் அன்புதான் என்பதை
கொண்டிருந்த இடம், “அதிலேயே,
எப்போது வந்தீர்கள்? அந்தப் போய்
புத்திரம்? அன்புதான் என்பதைக்
கொண்டிருந்த இடம், “அதிலேயே,
எப்போது வந்தீர்கள்? அந்தப் போய்
புத்திரம்? அன்புதான் என்பதைக்

“தூய்மை, நெடுவந்த ஒரு வாரியாஸம்
முன்புதி மிடுதல். சரி, அல்ல நெடுவந்த
தானோ?” என்ற சூதாஸ் சந்தல் நெடு
வந்தோடு, உம்.

[illegible]

‘பெரு’ என்றதும் சூரியனின் வாய்நீர்
கருந்து செருங்கப் பந்த வாயின் கதிரோ
கெட்டப் “சூரபு” பெருந்த நோக்க
கருந்த வாய்நீர் செருங்கப் பந்த.

40. $\frac{1}{2} \times 100 = 50\%$

4. எந்தவொரு சேரியுட்போல் சென்
பிடிபொது!

"על אף געשעצט."

“ஜெயாபிஷ உங்களுக்குத் தெரியுமா?”
என்பதில் சந்தேகம்.

இதற்குள் யாரோ "மரப்பின்னை தீப்போதான் வரப்போக இருக்கு" என்று விசாரித்துக் கொண்டே வரவே, ஸ்ரீதான் பேச்சை மாற்ற வேண்டியதாயிற்று.

வீடு வந்ததும் கிட்டு மன மனவென்று உள்ளே சென்றான். ஸ்ரீதானும் மெதுவாக உள்ளே போய் வரச்ச் செய்து அறைக்குள் துணிவிட்டான்.

உள்ளே மேலுறு ஒன்று கண்ணாடி அலங்காரம் அப்பாடு மேலே புஷ்பக் கொத்துடன் விளங்கியது. சேரட் மட்டாண்டில் ஒரு அழகிய குளையும் 'உடெதஸ் சேரப்'பும் மரட்டப்பட்டிருந்தன. ஸ்ரீதானுக்கு அவ்வளவு பார்த்ததும் இருதயமே சின்று விடும் போலிருந்தது. அறை முழுவதும் சமூக ஆரம்பித்தது. "ஓடுவோ, இவ்வளவு தூரத்துக்கு வந்து விட்டதா?" என்று வினா தான் ஸ்ரீதான்.

"என்ன அத்திம்பேயே, பேசாமல் சிந்திச்சே! வாராகுமே உள்ளே! அக்கான் டாக்டருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறான்!" என்ற கிட்டுவின் குரல் ஸ்ரீதானுக்கு இந்த உலகப் பிரக்ஞையைக் கொடுத்தது.

மனமன வென்று கிட்டுடன் ஸ்ரீதான் உள்ளே சென்றான். அதற்குள் பிரேமா எதிரே வந்து, "வாராகுமே, ஒரு கார்டு எழுதப் பட்டதே? வண்டிக்காரனா கட்டெழுத்துக்கு அனுப்பி விடுப்பேனா?" என்றான்.

ஸ்ரீதானுக்குப் பிரேமாவின் பேச்சு வேம்பா விருந்தது. அன்று கண்கள் ஆர்தம் கொரதகன்—டாக்டரையே தேடின; பங்கைக் கடித்துக் கொண்டு இங்கு மல்கும் பார்த்தான்.

பிரேமா உள்ளே போய்விட்டு, காரகிமரசு உருத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு கந்திரியுடன் வந்தான். அவளுக்கு வயது இருபத்தைந்து இருக்கும்.

"இவர் தான் எம்ம வாராகுக்கும் புதிதாக வந்திருக்கும் டாக்டர் கவர்க்கான் உமரபதி. எல்ல வகாரி. என்னைடம் அந்தந்தப் பிரேமை. திசும் உங்களைப் பற்றித் தான் பேசிக் கொண்டிருப்போம்.....!" என்று பிரேமா கொல்லிக் கொண்டே போனான்! ஸ்ரீதானுக்கு ஒரே வியப்பாய் போய்விட்டது. அசட்டுச் சிரிப்புடன், "கொம்ப சந்தோஷம். இவரைப் பற்றி எங்கு கீ எழுதவே இல்லையே!" என்று

உதிக் கொண்டே பிரேமா கொடுத்த கார்பி வயச் சாப்பிட்டான்.

அவனுடைய கோபமெல்லாம் அவனுக்குக் கடிதம் எழுதிய அபேக்யனிமம் திருப்பி விட்டது.

கிட்டு ஒடி வந்து "அத்திம்பேயே, கார்பி சாப்பிட்டாயிற்று? கொஞ்சம் இங்கே வந்து இந்த கைக்கிளை சிப்பேர் பண்ணிக் கொடுக்கேன்!" என்றான்.

ஸ்ரீதானுக்குச் சட்டென்று ஒரு சந்தேகம் உதித்தது. அந்த சந்தேகம் உதித்ததும் கிட்டுவை விழுங்கி விடுபவன் போல் பார்த்தான். "கிட்டு, கிண்தைச் சொல்லி விடு. இந்தக் கடிதம் எழுதியது கீ தானே? மண்டா விழிக்கிறாய்?" என்றான்.

கிட்டு, "என் பொய் கொல்லலில்லை, அத்திம்பேயே! 'உண்மை விளம்பி' என்று தானே கையெழுத்துப் போட்டிருந்தேன்? தவிர கான் கடிதத்தின் பின் பக்கத்தில் 'இந்த டாக்டர் ஒரு வேடி டாக்டர்' என்று எழுதி விழுந்தேன். உங்களுக்கு வரும் கோபத்தில் கீங்கன் பின்புறம் பார்த்த மரட்டாக்களென்று என்னுக்குத் தெரியுமே! — அது கிட்டக்கட்டும். என் கடிதம் போடாமல் போனால் என்ன தான் என் கைக்கிளை சிப்பேர் செய்த கொண் முடியுமா? அங்கு கீங்கன்தான் அக்காளைப் பார்த்த முடியுமா?" என்றான்.

"என் பார்த்த முடியுமா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே பிரேமா வரவே, கிட்டு ஒடிப் போய்விட்டான்.

“கல்கி” ஆண்டு சந்தா 1943 ஜனவரி 1 வ. முதல்

உத்தரவு	
ஒர் ஆண்டு ... ரூ. 6 8 0	
ஆறு மாதம் 3 4 0	
இலங்கை	
ஒர் ஆண்டு ... ரூ. 7 4 0	
ஆறு மாதம் 3 10 0	
இந்தியாவில் தனிப்பேர்த் திசை 0 3 0	
இலங்கையில் தனிப்பேர்த் திசை 0 3 3	

தயவுசெய்து கவனிக்கவும்
ஆறு மாத சந்தாவிடற்குக் குறைபாடச் சந்தா ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. புகழ்ப் சந்தாக்கள் தங்கள் சந்தாவைப் புதித்ப் பிக்கும்பொழுது சந்தா தெரியாத சந்தா சந்தா அனுப்ப வேண்டும்.

பெண்கள் உலகம்

"லக்ஷ்மி"

5. அலிலாண்டம்

மின்னிக்குப் பெரிய வீட்டுப் பெண்களிடம் சிகேதெமாக இருக்கிறோமென்று சொல்லிக் கொள்வதில் மிகவும் பெருமை. நவராத்திரி உற்சவத்தின் போது அவளுக்குத் திவரம்பதூர் நாராயணசாமி ஐயரின் மனைவி அலிலாண்டத்தம்மாள் சிகேதெமாகான், வீட்டில் எதற்கெடுத்தாலும் அலிலாண்டம் அப்படிச் சொன்னாள் என்று மன்னி சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு என் காது புளித்துப் போய் விட்டது.

அன்று வரலக்ஷ்மி பூஜையின் மறு தினம். அதாவது அம்மனை வைத்துப் பாடுவதாகச் சொல்லிப் புருஷர்களின் கண்ணில் மினகாய்ப் பொடியைத் தூவி வீட்டு ஸ்திரீகள் பல்கூடி வம்பு பேசும் கப தினம்.

"இப்பவாவது எங்காத்துக்கு வரவழி தெரியுமே?" என்று மன்னியின் குதாவலமான குரல் உச்சஸ்தாயியில் கூடத்திலிருந்து ஒலித்தது.

"என்ன வெளியிலே விளம்பறதுன்னு வேசா இருக்கா?" என்று மற்றொரு குரல் தினைக்கொண்டே பதிலளித்ததைக் கேட்டதும் நான் வியப்புடன் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

"அலிலாண்டம் வந்திருக்கா! கல்ல பெரிய தேங்காயாகப் பார்த்துச் சாமான் உள்ளே யிருந்து எடுத்துண்டு வர்" என்று மன்னியின் மெல்லிய குரல் என்னை உத்தரவிட்டது.

அலிலாண்டத்தம்மாள் மூச்சு விடக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு கூடத்து ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். பெரிய மனுஷர்கள் வீட்டுப் பெண்களைத் தறையில் உட்கார வைக்கக் கூடாது என்பது மன்னியின் கொள்கை.

"என்ன பத்மா? இந்த வரலக்ஷ்மி பூஜைக்கு ஏதாவது புடவை விடவை வாங்கினியா?" என்று கேட்ட வண்ணம் அலிலாண்டம் கழுத்தில் போட்டிருந்த வைர அட்டிகையை சரிப்படுத்திக் கொண்டாள்.

அவனுடைய சரீரை மயமான நீலப் பட்டுப் புடவையை ஆவல் ததும்பும்

கண்ணாடல் பார்த்த மன்னி "இல்லை, வாங்கலை. அப்பா நவராத்திரி வப்பத் தான் ஒரு புடவை வாங்கி அனுப்பிச்சா. அதுக்குள்ளே மறுபடியும் இப்போ..." என்று தடுமாறினாள். அவள் கன்னங் கள் புடவை வாங்கவில்லை என்ற குறி தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வெட்கப் படு வது போல் சிவந்தன.

"போன வாரம் ஐய்டிஸ் சேஷாஜனம் ஆத்துக்குப் போயிருந்தேன், மாத்துளிர் மேக வர்ணத்தில் கருப்பு மல்லிகை மொட்டுக்கட்டி மூணு விரல் ஐரிகைக் கரை போட்ட புடவை வாங்கியிருந் தான் ருக்மணி. வீலை எழுபத்தஞ்சு ரூபாதான்" என்று வேடி அலிலாண்டம் அவசியமாகப் பேசினாள்.

பேச்சை மாற்றும் பொருட்டு மன்னி சிறு குழந்தைபோல் "நீங்க வரேன்னு சொல்லிட்டு இப்பவாவது எங்காத் துக்கு வந்தேனென்னு எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமா யிருக்கு" என்று சம்பந்த மில்லாமல் கூறினாள்.

"எங்கே வரத்துக்கு ஒழியறது? வெளியிலே போகணும்னு ஏதாவது வேலை இருந்துண்டோன் இருக்கு. வனஜாவுக்கு இரண்டு நாளை உடம்பு சரிப் படாத போயிரிತ್ತು. அதனாலே ரொம்பக் கவலைப்படட்டுப் போயிட்டேன்" என்னாள் அலிலாண்டத்தம்மாள். அவள் முகத்தில் சினிமா நடிகைகள் முகத்தில் தோன்றி மறையும் உணர்ச்சி அலை களைப் போன்று கவலைக் குறிகள் தோன்றி மின்னலைப் போல் மறைந்தன.

"வனஜாவுக்கு என்ன வந்துடுத்து அப் படித் திடீருன்னு? அன்னிக்கு மஞ்சக் குங்குமத்துக்கு வந்தபோது கூட ஓடி விளையாடிண்டு இருந்ததே!" என்னாள் மன்னி மிகவும் கவலையுடன்.

"என்னத்தைத் தின்னுதோ என்ன வேசா, மூத்தா நான் நான் சினிமாவுக்குப் போயிட்டு வந்தப்போ 'வனஜா'ன்னு கூப்பிட்டேன். சத்தமேயில்லை. உள்ளே போய்ப் பார்த்தா சோபாவிலே கருண்டு போய்ப்படுத்துண்டு இருந்தது. டாக்டர் வந்து ஏதோ மருந்து கொடுத்தாள். இரண்டு நாளைக் கண்ணை முழிக்கப்

பார்க்கலாம். ஒரு வாய் பால் கட்சி
சாப்பிடலாம். விட்டிலே இப்படி ஒரு
கஷ்டத்தை வச்சுண்டு வெளியே
இலம்ப மனசு வரதா?" என்று
முகத்தை ஆட்டிக் கொண்டே கேட்
டான் அலிவாண்டம்.

"ஐயோ பாவம்! வனஜா சொம்ப
சமத்தாச்சே!" என்று பிரசாபீத்தாள்
மன்வி.

"செத்திக்குக் கொஞ்சம் உடம்பு
தெயிலம். ரெண்டு வாய் பாதுக
சாதம் சாப்பிட்டது. வனஜா பிழைத்
தெழுந்தா வைத்திஸ்வரனுக்கு அபிஷே
கம் பண்ணையைக்கிறேன்னு கூட வேண்
டிண்டேன்" என்று சொல்லி விட்டு
அலிவாண்டம் பெருமூச்சு விட்டான்.

"ஒரு வருஷம்போல் நம்ப கிட்ட
வளர்ந்துட்டு செத்துப்போயதுன்னு
மனசுக்கு சொம்பக் கஷ்டத்தான்"
என்று பத்மா முணுமுணுத்தாள்.

"ஒரு வருஷத்தோட போவாஸேன்?
போன ஐப்பசியோட ஒரு வருஷம்
இரண்டுமாச மாச்சு. என்ன சமத்துத்
தெரியுமா? வனஜான்று கூப்பிட்டாப்
போனும், ஆசையோடு ஓடிவந்து மடி
மேலே ஏறி உட்கார்ந்துக்கும். பரவுணத்
தைப் பள்ளிக் கண மூன்றாவ் மே
வச்சால் கூட, நான் எடுத்துக் கொடுத்
தால் ஒழிய அது கிட்டப் போகாது,
அதுக்கு என்ன புத்திராலித்தனம்
போ! இவ்வளவு வாயான் சமத்துக் கூட
சாய சத்தர்ப்பத்தை ஒட்டி நடத்
துக்கத் தெரியாது. கேட்டுக்கோ, ஒரு
நாளைக்கு மோஸைமேலே ஏறி விடையடி.
அவருடைய மூக்குக் கண்ணாடிவைத்
தன்னி உட்க்கடுத்து. அங்குக்குக்
கோபம் தாங்காமல் பிரமகை எடுத்து
செண்டு தட்டுத் திட்டி விட்டார். அவ்
வளவுதான்; மூணாசன் அவர் எதிரே
வரமாட்டேன்னுடுத்து" என்று பெசிய
பிரசங்கத்தை முடித்துவிட்டு ஆகவாசப்
படுத்திக் கொண்டாள் அலிவாண்டம்.

"ஆமாம்! வனஜாவுக்கு சொம்ப புத்தி
சாலித்தனம் உண்டு. நான் செண்டு
நான் உங்கரத்துக்கு வரத்துக்குள்ளே
எய்விட்ட கூட சொம்ப நிகெடுதமா
யிடுத்து" என்று மன்வி அலிவாண்டத்
துடன் ஒத்துப் பரேனும்.

"நாழியாயிடுத்து. இன்னும் என் விஜய
ராகவனுத்துக்குப் போகலாம். என்று
சொல்லிக்கொண்டு மூலப் பாய்வைப்
போல் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு
எழுந்திருத்தாள் அலிவாண்டம்.

"இதோ வந்துட்டேன். வெற்றிலை
பாக்கு வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று
என்மேல் தடுக்கி விழாத குறையாய்ப்
பத்மா என் கைவிரிசுத்த பெரிய தேங்
கையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ஓடினாள்.

அலிவாண்டத்தம்மாள் போன
பின்பு நான் மன்னியைப் பார்த்து "ஸ்திரீ
கன் தங்கன் குழந்தைகளைப் பற்றிப்
பெருமை அடித்துக் கொள்வது மிகவும்
சகலம் போலிருக்கு. அலிவாண்டத்
தம்மாள் இன்னும் சித்த கோம் இங்கே
உட்கார்ந்துண்டு வனஜாவைப் பற்றிப்
பேசினு இருந்தால் யிரு கத்தா
கொடுத்து வெளியேற்றி விருப்பேன்.
என் காது புனிச்சுப் போச்சு" என்று
சொல்லி விட்டு முகத்தை வலித்தேன்.

"அலிவாண்டத்தம்மாளுக்குக் குழந்
தை குட்டிகள் ஒண்ணும் இடையாது
பாவம்" என்று மன்வி அங்கலாய்த்துக்
கொண்டாள்.

"பின்னே வனஜா? வளர்ப்புப்
பெண்ணா!" என்று கேட்டேன்.

"என்னுக்கு வனஜாங்காது அவாத்து
ஏய்குட்டி" என்று மன்வி என் அறி
வினத்தைச் சலிக்காதவன் போன்று
தோலை ஒரு குறுக்குக் குறுக்கினாள்.

என்னைத் தாக்கி வாரிப்போட்டது.
ஸ்ரீகனின் மனோதத்துவம் மிகவும்
விசித்திரமானதுதான்.

"ஒரு வாய் புரி இதுகள் மேலே
எவ்வாம் உங்கள் வர்க்கத்தாருக்கு
இவ்வளவு பிரேமையா!" என்று மன்வி
வைக் கண்டறாகக் கேட்டேன்.

"எதுவா சிருந்தாலென்ன? பழகிப்
போன வஸ்து ஒசத்திதான். அண்ணா
வும் காணும் நடகறாசில் இருந்தப்ப
ஒரு அழகான அம்மி விலக்து வாங்கிப்
போட்டிருக்கேன். அண்ணாவுக்கு மரத்த
வான் சமயத்தில் அதை எடுத்துண்டு
வா முடிவலாம். அதை விட்டுட்டுவரத்துக்
காக நான் ஒருமணி கோம் அழுகிப்
பென்" எனநும் மன்வி.

"இதோ பார் மன்வி! நீ இப்படி மரம்
மட்டை, கல்தான், அம்மி இதுகள்மேல்
ஆசையை வினுக்கினால், அப்புறம்
அண்ணாமேல் வினுக்க அன்பு கொஞ்சங்
கூட இருக்காது. ஐக்கிரதை" என்
தென் நான்.

"போடா அசத்து! நானிக்கு வர்ப்
போவதுக்கு இப்படி வேல்லாம்
உபதேசி!" என்று சொல்லி விட்டு
மன்வி மாணப்போல் மறைத்தாள்.

முருகுந் சிவந்த ஐயுநீரும்
முதிர நினைஞர் ஆயுநீரும்
நிடுமிச் செருகும் குழல்மடலீர்!
செம்பொற் றாடல் திரமினா

[முருகு : மென் ; சிவந்த ஐயுநீர் : செம்பெருந்தீர் மூ ; குழல்
மடலீர் : உத்தமியுடைய பெண்களே ; றாடல் : தைய.]

பாபா மலர்

பாபா மலர்

அந்த ஊருக்குப் புதிதாகக் குடை ராட்டினம் வந்திருந்தது. குழந்தைகளுக்கெல்லாம் வேகு சந்தோஷம். அந்தக் குடை ராட்டினத்திலுள்ள யானை, குதிரை, புலி, சிங்கம் காற் றோலி—இவற்றைப் பார்த்துப் பார்த்து ஆனந்தப் பட்டார்கள். அதில் உட்கார்ந்து கொண்டு சவாரி செய்யக் காலணுதான் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தைகள் கட்டணத்தைச் செலுத்தி விட்டுத் தங்களுக்குப் பிடித்த யிரு கங்கள் மீது உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். குடை சுற்ற ஆரம்பித்த தும், யானை, குதிரை எல்லாமும்

வேகமாகச் சமூல ஆரம்பித்தன. அவற் றின் மீது உட்கார்ந்திருந்த குழந்தை கள் "ஆலா! என்ன வேகம்!" "பயே ஹோ!" என்றெல்லாம் கூச்ச லீட்டுச் சந்தோஷப் பட்டார்கள்.

இந்த வேடிக்கைகளை வெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் பாபு. அவனுக்கும் ராட்டினத்தில் உட் கார்ந்து சவாரி செய்ய வேண்டு மென்று ஆசை. அப்பாவைக் கேட்டுக் காக வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்காக வீட்டுக்கு ஓடினான்.

"பாபு! இப்பொழுது உனக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை. குடை ராட்டினத்தில் சவாரி செய்யக் கூடாது" என்று அப்பா சொன்னார். "இல்லை, இல்லை. என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகாவிட்டால் நான் அழு வேன்" என்றான் பாபு. எவ்வளவு கனரக அவனால் அழ முடியும் என் பதைக் காண்பிப்பதற்காக அப்பா மூத்த கொஞ்சம் அழுதும் காண்

பித்தான். கடைசி யில் தகப்பனார் அவனை அழைத்துக் கொண்டு ராட்டி னம் இருந்த இடத் திற்குப் போனார்.

பாபுவுக்குக் குதிரை சவாரி செய்வ தென்றால் ரொம்ப ஆசை. பாபு ராட்டினக் குதிரையில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான். குதிரை சமூல ஆரம்பித்த தும் அவனுக்குச் சந் தோஷம் தாங்க

வில்லி, உற்சாகத்தால் 'ஹா, ஹா' என்று கூச்சல் போட்டான்.

குதிரை வேகமாகச் சுற்ற ஆரம்பிக்கவே பாது அதன் கழுத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். திடீரென்று குதிரை அது இருந்த இடத்தை விட்டு ஆகாயத்தில் பறக்க ஆரம்பித்தது. பாதுவுக்கு ஆச்சர்யமாயிருந்தது. ராட்டிவத்தில் இருந்த குதிரை திடீரென்று ஆகாயத்தில் எப்படிப் பறக்க முடியும்? அன்னுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஒற்றைக் கையால் அதன் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மற்றொரு கையால் அதன் விலாப்பக்கத்தைத் தடவிப் பார்த்தான். பெரிய இறக்கை முளைத்திருந்ததைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். குதிரை வேக மண்டவத்துக்கு மத்தியில் யெகு வேகமாகப் போக ஆரம்பித்தது.

மேகத்தை யெல்லாம் தாண்டிக் கொண்டு குதிரை ஒரு அழகான தோட்டத்திற்கு வந்து நின்றது. 'உலகல்' வென்று அப்பொழுது சத்தம் கேட்டது. பாது சுற்று முற்றும் பார்த்தான். ஏழெட்டுக் குழந்தைகள் தன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதைக் கண்டான். "அம்பி! ஓமேழ

இறங்கி வா, விளையாடலாம்" என்று ஒரு குழந்தை கூப்பிட்டது. பாது கீழே இறங்கினான். எல்லோரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு கர்த்தனம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

பிறகு, அந்தக் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு பாது, 'பலில் சடுகுடு' கண்ணாழச்சி முதலிய விளையாட்டுக்களெல்லாம் விளையாடினான்.

"அம்பி! இந்தா, இந்தப் பழங்களை யெல்லாம் சாப்பிடு!" என்று ஒரு குழந்தை ஒரு கூடை நிறையப் பழங்களைக் கொண்டு வந்து பாதுவிடம் கொடுத்தது. மாம்பழம், வாழைப் பழம், ஆரஞ்சுப் பழம், பேரிச்சம் பழம் எல்லாம் அதில் இருந்தது. பாதுவுக்கு பழம் என்னுல் ரொம்பவும் பிரியம், அதுவும் பேரிச்சம் பழத்தில் அவனுக்கு உயிர். அந்தப் பழங்கள் எல்லாம் தங்க நிறமாக இருந்தன, "ஏன்? எடுத்துக் கொள்ளேன்!" என்று குழந்தைகள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். "வேண்டாம், எனக்குப் பசியே இல்லை, இங்கே இருந்தால் பரி, தூக்கம் ஒன்றும் வர மாட்டேனா என்பதெனது. எப்பொழுதும் சந்தோஷமாகவே இருக்கிறது" என்று கூறினான் பாது.

"இந்த இடத்தில் அப்படித்தான் இருக்கும். நாங்கள் அதனுல்தான் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம்" என்றது ஒரு குழந்தை.

"எல்லோரும் இங்கே வர முடியாது. நீ அருளுட்டசாவி யானபடியால்தான்

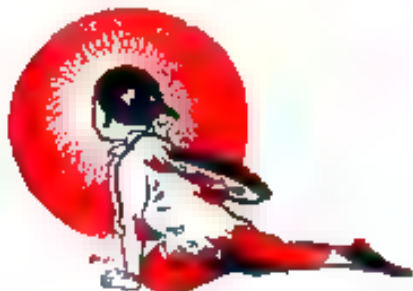

இங்கே வந்திருக்கிறாய்" என்றது மற்றொரு குழந்தை.

இப்படிப் பேசிக்கொண்டே வரும் போது அந்தக் குழந்தைகளையும் தன்னை யும் பாபு மாநி மாநிப் பார்த்தான். அவற்றின் தலை மயிர் 'பளபள' வென்று இருந்தது. உடம்பெல்லாம் தங்கம் மாதிரி இருந்தது. "நான் ஏன் உங்கள் மாதிரி இல்லை?" என்று கேட்டான். "நீயும் இங்கேயே இருந்து விட்டால் வயதன் மாதிரி ஆடு விடுவாய், எங்களுக்கு இங்கேயே இருந்து விடுகிறாயா?" என்று ஒரு குழந்தை கேட்டது. "ஐயோ! நானா! என் அப்பா கோபித்துக் கொண்டாரே?" என்று பாபு சொன்னான்.

உண்டையில், அப்பொழுது அப்பா யின் குரல் கணிரென்று கேட்டது. "அப்பொழுதே உடம்பு சரியாயில்லை; ராட்டினக் குதிரை வேண்டாமென்று சொன்னேனே, கேட்டானா?" என்று அப்பா சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். பாபு திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். அப்பாவும் அம்மாகும் பக்கத்தில் சிற்பதும், தான் வீட்டில் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருப்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்தது. ராட்டினக் குதிரை மேலிருந்து தான் மயக்கமுற்றுக் கீழே விழுந்து விட்டதை அவர்கள் பேச்சிலிருந்து தெரிந்து கொண்டான்.

இறக்கை முளைத்த குதிரையில் தான் சவாரி செய்ததெல்லாம் வெறும் சொப்பனம் என்று தெரிந்து கொண்டதும் பாபுவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. "எலே பாபு! உடம்பு எப்படியிருக்கிறது?" என்று அப்பா அவன் முகத்தருகில் வந்து கேட்டார். அதையும் சொப்பனந்தானே என்று தெரிந்து கொண்டவற்றாகக், கையை நீட்டி அப்பாவின் முகத்தைத் தடவிப் பார்த்தான் பாபு!

காலகேசபம்

கேள்விக் குறைவு

கேசு பம் யவியல் அவன்னைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

தாயார்:—அடே கேசு, டாக்டரிடத்தில் போய் பல்லைக் காண்பித்து விட்டு வாடா.

கேசு:—என்னம்மா, கம்போக்ஸ்தை என்ன! டாக்டர் போக்ஸ்தை என்ன! அவரிடத்தில் போய் பல்லைக் காண்பிக் கச் சொல்கிறேயே. —கே. தரசிம்மன்.

பதில் எப்படி?

ஒருவர் ஒரு தினசரிக்குச் சந்தாதாரராக இருக்கும் தமது கண்பைப் பார்த்து, "இன்றைய தினசரி இருக்குமா? இருந்தால்....."

"அதோ அந்தக் கடையில் இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் வாகன சாலை யில் அவசியம் இருக்கும்." —எம். ஆர். சேதூரன்.

அன்பு

கிட்டு:—அடே சாமா! நான் வெய் கிட்டுவின் கல்யாணத்துக்குப் போக வேண்டாமா?

சாமா:—சரித்தாண்டா! பர்த்துக்கு போம்.

கிட்டு:—என்டா! நானக்கு எனக்குக் கல்யாணம் ஆறுதலும் இப்படித் தானே இருப்பே?

சாமா:—சே! ஓனக்குக் கல்யாணம்னு கேள்விப்பட்டதும், எங்கே இருந்தாலும் அவறிப் புடைச்சிண்டு வந்து விழுத்துடுவெண்டா?

—ஏ. சேதூரன்.

எழுதுவதில்லை

புத்தகம் வாங்க வந்தவர் (கடைக் காரரிடம்):—ஐயா, தங்கலிடம் 'ஐயா ஹர்லாஸ் கேருவின் கடிதங்கள்' இருக்கிறதா?

கடைக்காரர்:—எனக் கொண்டும் ஐயா ஹர்லாஸ் கேரு கடிதம் எழுதுவ தில்லையே!

—டி. உ. வெண்டாரன்.

அவர் துட்டு வெளிப்பட்டது

அவர்:—என்டா, நான் அடிக்கடி உன்னை எங்கேயோ பார்த்த ஐயகமா விருக்கிறதே! நீ எங்கேயாவது வேலை பார்க்கிறாயா, என்ன?

அவர்:—ஆமாங்க, கம்ப ஐயக் கன்னுக் கடைவியே இருக்கேன்.

—டி. எஸ். எஸ். மணி.

எனது பைத்தியம்

ஒரு கணவன் பைத்தியக்கார ஆல் பத்திரிகையைப் பார்வைவிட்டார்.

கணவன்:—உன் பெயரென்ன?

பைத்தியக்காரன்:—தேவாஜி.

கணவன்:—நீ எங்கு வேலையி விருத் தாய்?

பைத்தியக்காரன்:—நான் சிவாஜி மன்னலிடம் மத்திரியாக இருக்கேன்!

அடுத்த அதறயிலிருந்து ஒரு தூக்:—என்டா, போய் சொல்லு கிறாய்? உன்னை நான் மத்திரியாக வைத்தக் கொள்ளவே இல்லையே.

—கே. மகாதேவன்.

டாக்டர் உத்தரவு

பேலித்தன் (பிச்சைக்காரனைப் பார்த்து):—என்டா! கொஞ்ச நாளைப் பார்க்கிறேன், நீ எந்த விட்டிற்கும் போகாமல் எம்ம விட் டிற்கே வருகிறாயா! நேறு ஒருவர் விட்டிற்கும் போகக் கூடாதோ?

பிச்சைக்காரன்:—டாக்டர் அப்படித்தான் உத் தரவு போட்டாருங்க.

பேலித்தன்:—என் னடா அந்த உத்தரவு?

பிச்சைக்காரன்:—உடம்புக்கு ஒத்துக் கொண்டிரு ஆகாததைச் சாப்பிடச் சொன்னார்கள்.

—எம். ஏ. ராதாரிசுநன்.

மலைமேல் சிறுவன்

காத்திரில் குசியும் கூழ் பெய்தேற; மலை
மேலேயேற. மலை மலைப் புறமேற. அத
பொய்கை தூதிலைகள் எவ்வாறு மூலமேறிக்
கொண்டே நுழைந்தேற. ஒரு சேயை உம் நுழை
வந்த மலைமேல் எய்துகின்றேன். மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல். அருங்குளம் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல். தூதிலை மலை
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்

மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்

மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்

இந்தியாவில் இந்த மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்
மலைமேல் மலைமேல் மலைமேல்

நீங்களேயொசித்துப் பார்த்து
ஒன்றுபட்டு உழையுங்கள்!

அதுதான் தேசியப் போர்முனை

புராண சூகனம்

[19. 105.]

61-ஆம் புரணத்தையுள் கொடுத்திருந்தும், புரணவிலக்கம் பின்பு உள்வங்குபட்ட ஜனங்களோடு என்ன கவலை? புத்தகங்களும் ஏடுகளும்படியே பாணைப் பிரதிகளெல்லாம் போய்விட்டனவோ என்ன? புரணவிலக்கம் இருந்தால் போதாமே; புதிய புரணங்களைப் படைத்த விடுவாரே! ஆம்; புதிய புதிய கதைகளும் பழைய கதைகளோடு பஞ்சுமயங்கள் கலந்து சாஸ்த்துக்கு ஏற்ற கோலம் பூண்டு பெரிய பெரிய புரணங்களாகப் புறப்படுகின்றன. தெய்வங்களுக்கு மகிமைமயம், ஆத்திசர்களுக்கு ஆதரணம், சாஸ்திகர்களுக்கு ஆத்திரமும், ஜகத்யப் பிரிவுகளுக்கு ஆதரணமும் அதிகரிக்கும்படி வந்த குதித்து விடும் புதிய பெரிய புரணங்கள். அப்படியே மனோ பாகம், ஜகத்ய உணர்ச்சி இந்தப் புரணங்களுக்கு.

சில சமயங்களில் இலாகா பற்றிக்க வந்தவர்களை யும்,—என்? புரணங்களில் கிடக்க வந்தவர்களையும் கூட,—சிறிதே கவனத்துடன் இலாகாச் சூழி, ஆம் : லாகர் சிரிக்காமலும்; தங்களைப் பார்த்துத் தாங்கள் சிறிதிதழைக்க கொஞ்சமும் சிறிது விடுவாள்.

தாட்டு நடப்பும் : ஞானப் பேரங்கும்

புரட்சியின் மூலம் புரட்சும் சொல்லித்
 * சொண்டரும் தாலும், பாய்மை இர்த உலகத்
 திலே தான் ; கருத்தும் கன் உலக உலகப்
 பந்தாலும் கால தகையிலேதான் ! எனவே,
 ஒரு சன் கண்டசேயம் தெடரும்புபுரத,
 பத்திரிகையும் மையமாக ஓத துருவதாய்
 பார்த்துப் புரட்சுவில்கம், “என்ன் கீடுகதும்,
 மய” என்து கேட்டார்.

அவர், படித்த பத்திரிகையை மடித்துத்
கொண்டே, “அவன் யந்த மனம் இருக்கிற
ஆனால் எமது அட்டிலே யந்த முயற்சி
கூடுதும் மேலாகச் செல் முயற்சிகள்!
முஸ்லிம் லீக் ‘பாக்கிஸ்தான், பாக்கிஸ்தான்’
என்று ஜப்பான் செய்ய, இந்த மகா சபை
‘இந்தியாநான், இந்தியாநான், அகண்ட
இந்தியநான்’ என்று எதிர் மந்திரம்
போட்டுக் கண்டாடி ஐயமணிகளை உருட்டிக்
கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஐரோப்பா ஒரு
சமயம் மகா சபையை உத்தரகால் படுத்தி
மந்திரம் போடுகிறது; ஒரு சமயம் மந்திரம்

வினாக்கள் தட்டிக் கொடுத்திருந்தது; 'உண்கூடக் குண்டேதான் ஒந்துமையிலிருப்பே' என்று பரிசீலித்தேற்றது; 'புத்த சமயத்தின் கருத்தியைப் பாரிது? அந்த கிணியை உடாது!' என்று பாரிது. இத்த கிணியில் சமயம் பின்பேசை செவிடன் கையில் வந்தது சமயம் தான்! பாரித்தேற்றது இத்தம் தாதும அபாக்கியம் குருத்தியை தரிசனமும் பாரிது!—என்று சொல்லி விட்டுத் திரைச் சமயம் திருந்து கைம் பெறப் பாரித்திருந்தது. சரிபாது கிணியிலிருந்து தான் வந்திருப்பேயே; தமியர் மூண்டேற்றம் குறுதான்!—என்று தமியில்கிணியிலிருந்து கொண்டு விடுவதற்கு உடாது, கிரும்பித்திருந்த சமயம் பாரிது உடாது. ஆனால் 'உண்கூடப் பஞ்சுத் தோடு அறிவுப் பஞ்சுமும் வந்து விடுமோ?' கருத்தியின் உபவாசம் தான் எப்படி குறுதமோ?—என்றேற்றம் கைம் பாரித்திருந்தது! என்று தாதுதான் விடுவதற்குத் தருவதற்கு உதி விளக்க எவந்ததற்கு.

அப்படி அவர் சொல்லி முடித்ததும், புரண சாஸ்திரேயம் கடைபிடித்தும் அதே துறையில், அந்த ஆஸ்திரியர்கள் கண் முன்பே, புரண நகரம் செய்ய வேண்டுமென்று வந்திருந்த சில சமயிஸிஸ்கர்கள் எவ்வளவு ஆத்திரம் சொல்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்தார்.

அதைக் கவனித்த புரணலிங்கம் பனின் சென்று, “கண்ணம் பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்த கதைதான்!” என்று. உடனே சுபமியைத் திரைக்கண் கொண்டு சென்று விடுத்துவிட்டார்கள். ஏனென்றால் புரணலிங்கம் துஷ்ட தெய்வம் பிள்ளையார்; பிள்ளையார் எதோத்திரம் செய்த புரணம் தொடக்குவார்: இப்போது அப்பேர்ப்பட்ட பத்தரே தாய் தலிபி” பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்ததை” என்று சொல்லித் தெய்வ சித்திரம் “சென்று விட்டார்!—என் தை தந்தை கான் கட்டை ரோகம் செய்தார்கள்.

புரானிலும் சிந்தித்தோங்கே, "என்
 உத்தியை செய்கிறேன்; கீழ்க் கீழ்க்
 செய்து பார்வையெடுத்த நான் ஒரு
 புரானை எதிர்த்துக் குறிப்பிட்டேன்" என்பது.
 அப்போது ஒரு கவிதை, "அப்படியும் ஒரு
 புரானை? 'பிரதீபம்' பிடிக்கக் குறிப்பிட்டு
 நுழைந்தே!" என்பது ஒரு பாரதோபிதானே?"

செந்த பேட்டார்: "பழமொழியானதும் புகழமொழி யானதும் எதிர்ப்பு ஒரு பட் பொருள் வேண்டாமா?" என்பது புராண வியக்கம் ஒரு சதிரம் கேள்வி பேட்டார்.

[illegible]

ஆவரம் ஒய்த்ததும் புரணிக் கிண
கடித்த ஒய்த கடல் போலிருந்த அந்தத்
தலையையே சேத்தி, "ஊழையைய ஊப்பர் இப்
பேரே சொன்னதெல்லாம் சொத்த அது
பலம்—கய புரணம். இனிமேல் 'பிச்சி
யாச்' பிடிச்சித் குதிரைய் குடித்த' அந்தப்
புரணத்தையும்க் சொல்லியிருக்கிறேன். அது
ஒரு மகா புரணத்திலே, 'மகா ஊப்பி அது
மத்திரைக் காட்டிச் சொடுத்த மகா தலையம்'
என்று வருகிறது. நெருங்கக் கூந்தி
காத்தித் திரையினியே!" என்ற புகை
பேரே பேசத் தொடங்கினார் :

இதன் மூலக்கருவாக மாறியது

“இதற்கு இந்தியக் கம்பெனியா சென்
தாம், ரூம்பினியாசென்றும் பெயர் பெற்ற
தொழில்காரர்கள் கருத்து கூர்ந்த தகவல்
பெறும் சர்க்குரோடு சப்தத்தையும் சமா
தானத்தையும், கவனிப்பையும் காசிர்த்தையும்
பயன்படுத்தி அத்து இறக்குமதி செல்தாக்க
அல்லவா கமது சர்க்குரோ ? அப்படி அகவல்
தொழிலையும் பூட்டும் கருத்தியாகக் கவனம்
குறித்தும் சப்தத்தையும் சமாதானத்தையும்
சப்தம் கைக்குள் கிருத்தும், ரூம்பினியா
தொழில்குள் கிருத்தும், காசிர்த்தையும் கருத்து
பெறும் கருத்தியாகக் கவனம் கருத்தியாகக்

பின், அந்த ஆரத்தத்திலே மெய்யம். மற்றது
சுத்தித்தவையும் மற்றது ஒத்தவையையும்
மற்றது பேரவையின் மறு மகாநாயகன்,
ஒரு சமயம் துவக்கம் வேறு புத்தியில்வாததால்
மகாநாயகன் மகா புத்தித்தவையது
புத்திப் பாதகமாயென்ற நிர்மாணித்
தவகன். சிவன் கோவிலி, பெருமான்
கோவிலி என்ற இரண்டு கோவில்களுக்கும்
இடையே இருந்த ஒரு குளம் எந்த
கோவிலுக்குச் சொந்தம் என்பதறால் புத்தி
தவகன். குளமே புத்தி தவகன். வந்தமகாநாயகன்
சுத்தியையே அழித்திலும் இளைய மழி
தவத்தவகன், வேதமகாநாயகன்வகன்
எனினும் 'குளத்தின் ஒரு பகுதியை உள்
களுக்குச் சொத்தமாகவிட்டான், பாதகமாய்
வகன் பெரும் பகுதியையும் உலகளுக்கு
விட்டு விடுவதும்' என்ற நவநாயகன்
மகாநாயகன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. மகாநாயகன்
மகாநாயகன், 'குளம் அண்டமாதது; அந்தப் பிரிக்க முடியாத' என்ற ஒரு
பிரகாரமாக இருந்தது. உடையதாக அந்த
அண்டமாய் குளம் துன்பினை-சுத்திக்கு
வகிப்பதாயி விட்டது."

திட்டைப் புரளும் கொள்ளுமேயோது,
 "அந்த லைலிதும் பங்கித்தான் கிலகராமர?"
 என்ற கேட்டார் திருவர். வேடுகுருவர்,
 "இந்தக் கதைக்கும், 'பிள்ளையார் பிழைக்க
 குமாறன் குடித்த' கதைக்கும் என்ன சம்-
 பந்தம்?" என்ற கேட்டார்.

புரமீசர் சொன்னது: "செத்துப் போதாம
புட்கேளும்மை; அதைத் தானே சொல்வப்
போகிறேன். அப்போது ஊதாரான தாயி
தர் ஒருவர் கெண்டிடும் போய், 'தம்
தாயே! குகை வாயின் சில இடங்களைத்
தோண்டிப் பார்ப்போம். கசைய அடையாள
மாகவே, கைத்துறைய அடையாளமாகவே
சதவசத-புதை பொருள் கிடைக்குமானால்,
இந்த கிசையம் கண்ணாடி மோகத் தீர்த்த
விலும்!' என்று. அன்றிரவே அவர் இரவிய
மாகத் தம்முடைய வேலைக்காரனோடு போய்
ஒரு பெரிய பிண்டியைப் - கிசைக்கென
உருட்டி வந்த குறிப்பிட்ட ஏரிடத்தில்
புதைத்த கைத்தார். ஆனால் அவர் ஒன்று
கிடைப்பைப் பிண்டியை ஒன்று கிசைத்த விட்ட
ார்! குறித்த இடத்திலே கெண்டிப் பந்த
தோண்டிப் பார்த்ததில் - ஐயோ! பிண்டி
யைத் தவிரவிட்டே; அதுமார் திப்பயாக
கெண்டி செய்தார்!'

"எது எப்படி?" என்ற ஒரு கைவர் பெருமூச்சு விட்ட, மனங்கொலுப்பின் ஆரத்தின் கண்ணின் விட்டார்கள். எது புரையிடுமோ

“அதற்குள் ஆத்திரமா? இதோ வெளியே
இறேன் அந்த கைவந்தையும். அந்தத் தாசில்
தாசின் வேல்களால் ஒரு கைவந்தையும்,
பிள்ளைபரணைப் புதைத்த பின் அவனுக்குத்
தாசும் பிடிக்கவில்லை. அவன் தன் மனைவி
யோடு போய் அந்தப் பிள்ளைபரணைக் குதத்
திற்கு வெகு தூர்திறுங்க ஒரு மாதத்தின்
பிரதிஷ்டை செய்து விட்டுத்தான் ஆதரம்
அடைந்தான். அப்படிச் செய்தும் உறச்சம்
பிடிபாததால், அதே இடத்தில் ஒரு அனுபா
கைப் புதைத்தாவிட்டான். அவனே பிள்ளை
பரணை எதிர்பார்த்தத் துடித்தல் கொண்
டிருந்த தாசில்தாருக்கு அனுமார் தரிசனம்
அளித்ததும், ‘பிள்ளையார் பிடிச்சல் குல்கால்
முடித்ததே!’ என்ற அவர் எவ்விப் போனார்”
என்றார்.

“அப்படியானால் குளம் கைவந்தையர்
குள்கல்லவா கொத்தமாக வேணும்? கும்பினி
யாருக்குச் சொத்தமாகிவிட்டதென்றீர்களே!”
என்று ஒரு கைவந்தையர் ஆத்திரப்பட்டுப்
புரணலிவலம் பதின் சொன்னார் அமைதியாக:
“அனுமாரைச் சண்டைத் ‘எங்கள் தெய்வம்,
எங்கள் தெய்வம்’ என்ற வாதாடி வழங்
குணத்தாரங்கள் மாதவர்கள். கைவந்தையர்,
‘இதுவும் மகா கணபதியின் திருவிளையாடல்;
எங்கள் பரதிறுதை போய்விடவில்லை;
அவனே இப்படிச் காட்டி தருகிறார்!” என்ற
சட்டமும் சர்வதிரமும் காட்டினார்கள். சென்ட்
டர் துறை ஒரு சமயம் கைவந்தையர்களையும்,
ஒரு சமயம் கைவந்தையர்களையும், ஒருசமயம் மாத
வர்களையும் தட்டிக் கொடுத்தும், பலமுதுத்தி
யும், ‘சீக்கர் ஒத்துப்போகும்வரை காம்பினே
தர்மகார்த்தர்கள்; குளம் கும்பினியார் கசம்’
என்று திர்ப்பணித்தார்.”

கதை முடிந்தது; கற்பனை பவித்தது!

“அந்தக் கட்டுக்கோரலை மருள் சமர
தாசுப் படித்தவிலையா?” என்ற ஒருவர்
குதக்கிடப் புரணினர், “ஆம்; தனித்த
சமரணம்பெரினார் ஒருவர். ஆனால் ‘கோவிந்தா!
கோவிந்தா!’ என்றும், ‘ஹா ஹா மாதேவா!’
என்றும் ‘அனுமாராருக்கு னே!’ என்றும்
அவர்கள் உச்சக் ளுபம் செய்தகொண்டிருந்த
தால், சமரணப் பேச்சு அந்தத் திருச் செலி
களில் ஏறவில்லை. ‘சமரணமா? அது
என்ன? மினைவையும் உபயையும் புரினையும்
தன்மையாலையும் சமரணைப் போட்டுத்
கொடுக்க வைப்பதற்கான சமரணம்!’
என்று பரிசுதித்தார்கள்” என்றார்.

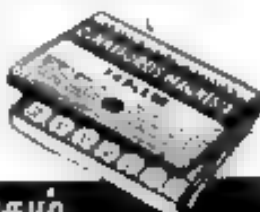
பிறகு சமயமியாததக்கோர் ஒருவர், “கதை
முடிந்ததா? கற்பனை பவித்ததா?” என்று

சாப்பாட்டிற்குப் பின்பு சுகம்

சாப்பாடானதும் வாய்ப் பொரு
மல், கொஞ்செரிச்சல், வாய்ப்
புளிப்பு, தலை நோ, ஏதாவது
உங்களைத் துன்புறுத்துகிறதா,
பரவம்!

ஆனால் உங்கள் வயிற்றில் அமிலம்
மிருந்தானிருக்கிறது. அமில
மிருதியை நிவர்த்திக்க மக்னீ
ஷியா வில்குகள் இரண்டெண்
ணம் வாலிடீட்டு மெல்லுங்கள்—
வெகு இனிப்பாகவும் ருசியாகவு
மிருக்கும். இதோ இதுபோன்ற
மெல்லிய சிறு பெட்டி ஒன்று
வாங்குங்கள். எவ்வாடு கெயிஸ்டு
களிடமும் கிடைக்கும். உலகப்
பிரசித்தி வாய்ந்த டின்னி
போர்ட்ஸ் சுத்தமான ப்ளாஸ்டிக்
மக்னீஷியாவின் அமிலத்தை
பிரதிக்கரிக்கும் குணங்களும்,
சொனமியமாக வயிற்றினக்கும்
குணங்களும்

இங் வில்கு
கருக்கு
உள்ளன.

**எப்போதும்
டினினிபோர்ட்ஸ்
மக்னீஷியா வில்கு
கிளியே வாங்குங்கள்.**

கேட்கப் பரவினர், "சத்தப் பொதக்க வேணும். அந்த கிணியில் வேறென்னும் செல்வத்தென்பியே!—என்று சினர் இரண்டு கோவில்களின் 'ரிசர்வ்'கொயும் கேர்த்தச் சொல்லப்படுகின்ற பொருத்தப் பார்த்தார்கள். கனர முடித்தது; ஆனால் அது பலிக்க வில்லை!" என்று கனரைய முடித்தார்.

அப்பால் சரித்திரக்காரர் ஒருவர், "ஓரோ ஒரு மகா புராணத்தில் இந்தக் கனர இருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டோ; கும்பினியைக் காலமும் தற்காலமும் எப்படிப் புகழ்புராணத்தில் இருக்க முடியும்?" என்று அவ் கம்பிக்கையுடன் கேட்டார். உடனே புராணவிலகம், "அதுவா? என்ன வேலை; ஞாபகப் படுத்தினீர்: 'பிண்டியார் பிடிக்கக் குரங்காய் முடிந்த இந்தப் பெருங்கனர— இந்த மகா கனரையும் தாண்டிய மகாபுராணத்திலே, கருங்கனரம் உகாரத்த கனர உத்தியே, பழமொழியும் புது மொழியும் (ஒரு தலைப்பாக வியாரும்) என்ற படலத்திலே காகுரத் மகாணபதியே எட்டின விட, காகுரத் சந்திரேவர் கனரத் தனம், காகுரத் அனுமந்த நேரமும் அடியேனும் ஒருவரே கேட்டுருளியது!" என்று,

கனர மேற்கும் ஓரோ கிணிய். அந்த ஓரோ கிணியில் ஒன்றுப்பட்டார்கள் கயமரியாதைக் காரர்களும் புராணக்காரர்களும்.

அப்போது அங்கே இருவர் மட்டும் கிரிக்க கிணிய், கிராசித்துப்பார்த்ததில் அவர்களில் ஒருவர் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்றும், சமீபச் சரித ஆரம்பியில் 'தலைமைப் புகழை உடர்த்தி கருபவர்' என்றும் தெரிய வந்தது. அவருடைய கீழ்க் கொவ்வையும, "இதெல்லாம் கெய்வியா, பொய்வியா? ஐயோ!" என்ற ஆரம்பியிலே ஆழ்த்திருந்தது.

கனரபொது ஒரு சமீபகால கயமரியாதைக் காரர் கிரித்துக்கொண்டே அவரை முதலில் தட்டிக் கொடுத்தது, "அண்ணே! பொய்யானால் என்ன? நாம் சொல்லும் பொய்யால் இவ்வளவு கனராகக் கூட இல்லையே!" என்றார். அது கேட்டதும் அந்த ஆரம்பிக்கோருக்கும் கிரிப்ப கத்தரிட்டது.

அந்தச் சரிப்பிலே அப்பட்டு கெய்வமத்த பொய்க்காரர் புராண தகவலையும் நடுத்த பொருள்கள்.

சமீத பரவினர் மட்டும் காலகிரியைய என்ன என்னவிக் என்னும் கம்பியு மாயப் பிண்டியாகா கிரேத்திரம் செவ்வு கொண்டிருந்தார்.

நியு ஏஷியாடிக் இன்ஸ்டிடியூஷன் கம்பெனிக் கியிடெட்.

(தலைமை ஆபீஸ்: திபுத் தென்சீ)

1942-ல் துத்தியாள ஆயுள் பாணிக் தொகை ரூ. 60 ஸ்டாத்திற்கு மேல்

பாணிக் தாரகருக்கும் கம்பெனிக் காக கனரக்கும் அகியருக்கும் அவர்களுது ஒத்துழைப்பு ஆதரவுக்காக மாணேஜ்மெண்டர் தங்க ளது மனமார்த்த தங்கியத்தகித் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். எம்மா இடங்ககளிலும் எஜன்டுகளும், திககாத இடங்களுக்கு ஆர்க்கிவர்களும் தேவை. தானையமும், கெய்வமக்கு முகனவர்க ளுக்கு தங்க சத்தர்ப்பம். தக்க கமிஷன், தாரான திபத்திரகன்.

ஏ. துத்தா ஜெனரல் மாணேஜர்.

பிராஞ்சகன்:

பம்பாய், கல்கத்தா, துத்திரப்புகி, கைபூ, துத்தி, தாகப்பூ ஜாங்கன், கைதாயாத் (கெட்டிக்), கார்த்தி, கங்கிடுகாடுகட கித் மற்றும் அரேக இடங்ககளில் பிரதான எஜென்டிகள்.

மதரான் பிராஞ்சு:

தேன்னார் :: துத்திரப்புகி

ஏ. கப்பபய்யா, பிராஞ்சு மாணேஜர்.

தஞ்சை ஹண்டஸ்

நெளப்பா — சாஜுகுமாரி

காயகம்பம், காயகம்பம் என்று பெரியவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு நமக்கு அதில் தம்பிக்கை பிறக்காவிட்டால் பெரிய பெரிய மனிதர்கள் காயகம்ப ஒத்தவை போன்று வாகியர்கள் ஆவதைப் பார்த்தாவது நமக்கு அதில் தம்பிக்கை பிறத்திருக்க வேண்டும்! அப்படியும் தம்பிக்கை பிறக்காதவர்கள் ஜூபிட்டர் பிக்காஸைத் தவிர்த்தும் 'குபேர — குசேர' என்று படத்தைப் பார்த்து விடுவது நன்றது! நன்றாத 'குடுகுடு' கிரியாரை குசேரர் என்று அருளால் குபேரரானதும், அவருக்குக் காயகம்ப ஒத்தவை செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆகா உண்டாகிறது! அவர் காயகம்பம் சம்பிட்டப் போய், ஒடுகிற

பாம்பை மீதிக்கும் வாகியனாக மாறுகிறார். இந்த வாகியர் எதிரில் எந்தப் பாம்பும் உடாமல் போகவே, அதை மீதிலும் சந்தர்ப்பமும் அவருக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது! ஆகவே, அவர் பாம்புகள் வாயும் தாக மோகத்திற்குச் செல்வதென்று தீர்மானிக்கிறார். அங்கு போய்க்கொருபேர குசேரரின் மையுயர்த்திருந்தும் அவரை விடுவதாக இல்லை! இவர் பாம்பை மீதிப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு தாகம் இவரைக் கவனித்து விடுகிறது! அதாவது, தாக மோகத்து சாஜுகுமாரி குபேர குசேரரைத் தன் கடைக்கண்ணில் பார்த்து விடுகிறாள்! இந்த சொந்தியரில் குசேரர் எப்படி மீண்டாலும் சரி, "காயகம்பத்தின் மனமையே மனமே!" என்று நாம் வியக்க வேண்டியதுதானே?

படித்துப் பார்

ஆண்டாள்

[ஆசிரியர்: பி. ஸ்ரீ. ஆச்சாரியார்; பிரகாசம்: அன்பவன் கம்பெனி, மலையப்பூர், சென்னை. விண்: ரூ. 1.]

மேதாவலி வந்தான்; கெவ்வியலி வந்தான்!
கோதாவலி வந்தான்; கோமாவலி வந்தான்!
பேதாவலி வந்தான்; பூமாவலி வந்தான்!
சாதாவலி வந்தான்; சூதாவலி வந்தான்!

இந்தோ இந்த அழகிய புத்தக வடிவத்தில் "குடிச் சொடுத்த கடற்க் கொடி" விஜயம் செய்கிறுக்குஞ்.

பெரியாழ்வார் வந்தவுடன்திரிமே கண்டெடுத்த தெய்வ மயர் ஆண்டாள். கண்ணாடிக் காதல் கொண்டு மாலிகா மணக்க மாட்டேன் என்றவன் ஆண்டாள். மகாலாளுக்கு கவத்திருத்த பூமாவலித் தாய் அணித்து அழகு பார்த்துக் கொடுத்தவன் ஆண்டாள். திருப்பாவை என்றும் அப்பத்த தமிழ்க் கவிதையைப் பாடியவன் ஆண்டாள். வாரணம் ஆவிரம் குழ ளாணன் கம்பி வந்து தன்னைக் கடைத்தவன் பிடித்து மணத்ததானக் கணுக் கண்டு பாடியவன் ஆண்டாள்.

அவளுடைய அப்பா சேத்திரத்தையி. ஸ்ரீ. ஆச்சாரியார் தமக்குச் சொத்த மாக உரிய இன்பத் தமிழ்க்கடைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆண்டாளைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களும், அவளுடைய தெய்விகத் திருத்தமிழ்ப் பாடல்களைப் படியாதவர்களும் தமிழ்நாட்டின் இருப்பதற்கே சிவபயமிக்க.

கிசு பானணம்

[ஆசிரியர்: ராஜாஜி; பிரகாசம்: அன்பவன் கம்பெனி, மலையப்பூர்; விண்: ரூ. 8-8-0.]

"கல்வி"யின் பிரகாசமான ராஜாஜியின் கிசு பானணம் கட்டுகாசனும், தெருவுக்கு ஒரு பிரத்தாவணம் என்றும் கட்டுகாசனும் பெரிய எழுத்தின் உலகத்த பதிப்பாக வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன.

குழந்தைகளைப் பெற்ற தாய் தகப்பனார்கள் தாது தடவை படிக்க வேண்டிய புத்தகம்.

கடல் கடந்த காத்தி

[ஆசிரியர்: கனகாம்பாள் பிரகாசம்; மொழிபெயர்ப்பு: அ. கம்பையார்; பிரகாசம்: கவிதா அய்ந் கம்பெனி, சிதம்பரம், தென்னாற்கா, திருச்சிக்குப் பக்கம்; விண்: ரூ. 1-6-0]

இந்தோ புராதனத்தில் சிவ சம்பவம் கதைப் படிக்கும்போது காலமும் அப்போழுது உடனிருந்து அதுபவிக்காமற் போனோமே என்ற உணர்ச்சி தோன்ற வதானது. அப்போதே, மண்டன் வட்டமேகை மகாசாட்டுக்கு மகாத்மா சொந்த சமயம் காலமும் அவருடன் சென்ற பிரவாகத்தைய அதுபவிக்க விரும்பினேன் என்று அங்குக்குத் தென்றார் மீருக்கும், அந்தக் கவிதையை இத்தால் மாதிரி விடுகிறது. மண்டனாற்று மகாத்மாவுடன் சென்றிருந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீ. டி. பிரகாசனாழிய இந்த தினக் குறிப்பு அனைப் படிக்கத் தொடங்கும் போலுமே காலமும் கடல் கடந்து செல்ல ஆரம்பித்து விடுகிறோம். "கல்வி"யின் இத்தால் தொடர்ச்சியாக வெளி வந்த கதைகள், துணிக் விஜயமும் இ. கம்பையாஜின் கனகாம்பாள் மொழிபெயர்ப்பும் சொம்பவும் பாசாட்டப் பட்டன. புத்தக வடிவில் எப்போது வெளியாகும் என்று அநோக ஆவதுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்களுடைய ஆவலைப் பூர்த்தி செய்ய இந்தோ அழகான குழந்தைப் புத்தகம் வெளியாகியிருக்கிறது.

கழுதை சவாரி!

கைவன்-கை குழந்தைகள் இப்படி அழகிருக்கிறார்கள்?

மகிசம்-தாது அழகிருக்கிறதே? அதுகுறித்துக் கருத்து சொல்வதும்கூட, தீயவர்கள் அனை வெளியே எழுத்துக்கொண்டுபோகலாம்!

வேற்றிலு முத்துக் கடைக்காரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அங்குப்போது
சிகரெட்டுகளை வணிகத்திற்கு இந்தப் பெட்டிகள் வேண்டி விடுக்கும்.

அறிவிப்பு

அட்டையுள் காரிதரும் பஞ்சமாசி விட்ட இந்தாளிக் தாங்களும்
சிக்கனமா விருப்பது அவசியமாகி விட்டது. இனிமேல் தங்கள்
இந்த சிகரெட்டுகளை வாங்கும் போது அவைகளின் வெளிப் பெட்
டிகள் இரண்டு. ஆனால் சிகரெட்டின் வழக்கமான கடை அப்படியே
இருக்கும். பெட்டியின்களால் வாங்கும் இந்த சிகரெட்டுகளை
தங்கள் எப்பொழுதும் போன்றே ஆனந்தமாக அனுபவிப்பீர்கள்.

தயவுசெய்து இனி இந்தமாதிரி பெட்
டியின்கள் வரும் சிகரெட்டுகளை மன
முடித்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.
மீண்டும் பெட்டியுடன் கொடுக்க
இயலும் தன்னுள் தங்கள் எதிர்
பார்த்துக் கொள்முக்குகளும்.

JAMES CARLTON LTD. LONDON, ENGLAND

EASTERN LICENCEES — POST BOX NO. 9029 — CALCUTTA

டிரிபோலி வீழ்ந்ததும்

இத்தாலிய சாம்

ராஜ்யமும் வீழ்ந்தது

வெற்றியின் மூலம் சுதந்திரம்கிட்டும்

நேசநேச வெற்றி நிச்சயம்

அளத துரிதப்படுத்துவதில்

நீங்களும் பங்கெடுத்துக்

கொள்ளுங்கள்

என் அத்தை

[ஜாஸகி]

அம்பிகைக்காகத் தொடுத்த புது பத்தைப் பற்றி இழுத்துப் பிடித்தாய். யாருக்குத்தான் கோபம் யாது? என்னை மற்றது களிர்வென்று ராஜா வின் கண்ணத்தில் அறைந்தேன். ராஜா, "வீல்" என்று கத்தினான். "தேறமா! என்ன காரியம் செய்தாய்?" என்ற என் அத்தையின் குரலாக கேட்டுத் திடுக்கிட்டு நியிர்த்தேன். அத்தையின் அன்புகவிர்த பார்வை. என்னைத் தழு தழக்கச் செய்தது. தன் பேரனை காரி அணைத்த வண்ணம், உள்ளே சென்றான் அத்தை. வேறு யாராவது ராஜாவை அடித்திருந்தால், அவர்கள் அத்தையின் கோபத்திலிருந்து தப்பியிருக்கவே முடியாது. என்னிடத்தில் அத்தை கைத் திருக்கும் அவ்வறி அன்பினால் ஒன்றும் சொல்லாமல் சென்று விட்டார்! இன்று நான் என் மாயியா ரான அத்தை. அத்திம்பேர். அத்தான் (என் கணவர்) இவர்களின் அன்புக் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றேன். ஆனால், சுமார் நான்கு வருடங்களுக்கு முன் நான் இருந்த நிலையையும், இப் பொழுது நான் இருக்கும் மனோநிலை நிலையையும் எண்ணிப் பார்த்தால்— ஆறா! என்ன விசித்திரம்!

எனக்கு வயது பதினான்கு. வெண்ணுற் றில் வெள்ளம் இருக்கையும்கிழித்துக் கொண்டு ஓடிற்று. கால்களைத் தண்ணீ ரில் தொங்கவிட்டு வண்ணம் படித் துறையில் உட்கார்ந்தேன். தைமரத்தக் குளிரில் என் உடம்பு நடுங்கிற்று. இந்த அநிகராவிய என் போன்ற பெண்கள் படுக்கையினின்றே எழுந்திருக்கமாட் டார்கள். ஏன்? மைதிலி மட்டும்தான் எழுந்து விட்டாளா? ஆனால் அவளுக்கு அப்பாவும், அம்மாவும் இருக்கிறார்கள். எனக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? நான் ஒரு அநாதையானே! என் எட்டாவது வயதில் தாய் விடிகுரூர்த்தால் இறத் தான். மறு வருடமே தந்தையும் தாயைப் பின் தொடர்ந்தார். என் பாட்டியுடன், எங்கள் சொந்தக் கிராம மான வெண்ணுற்றில் கலையில். என் பெரியப்பாவின் இல்லம் வந்து சேர்ந்தேன்.

அன்று முதலே நான் அங்கீர்த்துள் ளேனெக்காரிபேரவனே கருதப்பட்டேன்: மைதிலி பெரியப்பாவின். பெண்: ராஜா

வும், கிட்டுவும் அவன் தம்பிகள். இம் மூன்றும் பெரியப்பாவின் செல்லக் குழங் கைகள். எனக்கும் அப்பா இருந்தால் ளானும் ஒரு செல்லக் குழந்தையாக இருக்க மாட்டேனா?

ஆறு மணிச் சங்கின் ஒளி, என்னைத் திடுக்கிடச் செய்தது. ஐயோ! பெரி யம்மா கோபித்துக் கொள்வானே, என்ற பயத்தில் குளிரையும் மற்றது, ஐக்கத்தில் இறங்கிக் குளித்தேன். குடத்தில் ஐயமெடுத்துக் கொண்டு விட்டை அடைந்தேன். உள்ளே துறையும்போதே மனம் திக், திக் என்று அடித்துக் கொண்டது. மென் னக் குடத்தை மேடையில் இறக்கி னேன். "என்னடி! தேறமா! யாரு டன் இந்தனை காரி வம்பளத்தே?" என்ற பெரியம்மாவின் கோபக் குரல், என்னை கடுக்கச் செய்தது. "இல்லை, பெரியம்மா! ரொம்பக் கூட்டமா யிருக்கது!" என்று சுமாதானம் சொல்ல ஆரம்பித்தேன்..... "சரி தான், பேரவச் சிக்கிரம் பாத்திரங்களை, அவம்பி வைத்து விட்டுச் சுறு சுறுப் பாக வேலைகளைப் பார், உம்!" என்று உத்தரவு பிறத்தது!

சுமையல் தவிர மற்ற சுற்றுக் காரி பங்கள் எல்லாம் என்னைச் சேர்ந்தவை. என் பெரியப்பா, அநேகமாக விட்டி. வேயே இருக்கமாட்டார். மிரகதார் ஆனதால், அடிக்கடி வயல்களுக்கும் குடிபாவனன் விடுகளுக்கும் சென்று விடுவார். மத்தியானம் அவர் வருவதற் குள், என் பூஜா பாத்திரமெல்லாம் தேய்த்துத் தயாராய் வைத்திருக்க வேண்டும். அவர் சாப்பாடு முடிந்து வெற்றிலைப் பெட்டியுடன், திண்ணையில் உட்கார்ந்து, மைதிலி, ராஜா, கிட்டு இவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கொஞ்சுவார். கடைசியாக என்னைக் கூப்பிட்டு, "தேறமா! நீ, நல்ல பெண்; சுமையல் செய்ய நன்றாகக் கற்றுக் கொள்; சிக்கிரமே கல்லு வைப்பதைப் பார்த்து உன் கவியானத்தை நடத்தி விடு கிறேன்" என்று சொல்லி என் முதுகில் தட்டிக் கொடுப்பார். அப்பறம் கிட்டுக் கச்சேரிக்குச் சென்றானால், இரவு தான் வருவார்.

எனக்கு ஒழிந்த வேலைகளில், பாட்டி யின் பக்கத்தில் பேரவ் உட்கார்ந்து

சொல்வேன். பாட்டி எல்ல கதைகள் சொல்வாள். இடையிடையே தன் இறந்து போன பிள்ளையையும், நாட்டுப் பெண்ணையும் நினைத்துக் கண்ணீர் விடுவாள். தன் ஓரே பெண்ணைப் பலாணி வைப் பற்றியும், அடிக்கடி சொல்வது வழக்கம். என் அதைப் பலாணிக்கு எட்டு வயதான பிறகே, என் அப்பா பிறந்தாராம். அதனால் அப்பாவிடம் அதைக்கு உரிசராம். அந்தத் தம்பியைப் பறி கொடுத்த பின், அதைப் பலாணி தந்துதான் பக்கமே வருவதில்லை யாம். அதனையின் கணவர் பம்பாயில் போய்டல் குப்பண்டெண்டாக இருக்கிறாராம். அதனையின் ஓரே புதல்வரான கந்தசேகன் செயற வருஷம் பி. ஏ. பரீட்சையில் தாஜதானியிலேயே முதலாவதாகத் தேர் விடுப்பதாகச் சொல்லுகள்.

ஓரு நாள் "அம்மா! அம்மா! உன் பேரன் கந்தசேகன் வருகிறானாம். மாப் பிள்ளைக்கு உடம்பு சரியில்லாததால், அவர் வர முடியவில்லையாம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே, பெரியப்பா கையில் கடித்துதுடன் பாட்டியிடம் வந்தார். "என்ன, பலாணி பிள்ளையா வரப் போகிறார்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே, தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு எழுந்து வந்தாள் பாட்டி. "ஆம் அம்மா! இன்று மாலை வண்டியில் வருகிறான். அடியே பங்காதம்! நல்வதாக டிபன் பண்ணி வை! நான் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு கிட்டேஷனுக்குப் போகிறேன். மைதிலி! சீக்கிரம் தலை பிண்ணி நெற்றிக்கு இட்டுக் கொள்! அடே ராஜா! கிட்டு! தலை வாரிக் கொண்டு வேறு சட்டை போட்டுக் கொள்ளுங்கள்" என்று உத்தரவு போட்டு விட்டு வெளியே போய்விட்டாள் பெரியப்பா. பெரியம்மா தட்டி வரக்கூடப் பண்ண ஆரம்பித்து விட்டாள். "அடி நேமா! சீக்கிரம் நங்க எத்திடம் போய் சமை விருந்தால் ஒரு படி அளந்து வரங்கிக்கொண்டு வா; சீக்கிரம் போ! அலாமிடம் இல்லாவிட்டால், எதுந்தாந்து, எக்கமி நாடிரையைக் கேட்டு வாங்கி வா" என்று டிபன் செய்வதற்குள், என்னை ஆட்டி, கைத்து விட்டாள். இத்தலை தொத்தரவிலும் வரப் போகும் அத்தான் எப்படி விருப்பார். அவர் என்னுடன் பேச வாரோ நாட்டாரோ என்பதைப் பற்றி என் மனம் யோசனை செய்துகொண்டிருந்தது.

மணியும் ஐந்தடித்தது. மைதிலி புதுச் சிறகுடையுடன், தன்னை ஒரு

கலியாணப் பெண்போல் சிங்காரித்துக் கொண்டு, தெருத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து, அத்தனை வரவேற்கத் தயாராயிருந்தாள். தூரத்தில் நாட்டுச் சைக்கைலின் ஒலியும், "அம்மா! வண்டி வந்து விட்டது" என்ற மைதிலியின் குரலும் கேட்டது. அடுத்த நிமிஷம் நாட்டைத் தட்டிக் கொடுக்கும் சப்தத் துடன் வண்டியும் வந்து நின்றது. காமசா துன்னல் வழியாக வெளியே புறம் போகிறேன்.

அத்தான் வண்டியிலிருந்து இறங்கிஞர். கம்பீரமான அவர் நோற்றும், என் உள்ளத்தைக் கொள்ளி கொண்டது. வண்டியிலிருந்து இறங்கி உள்ளே வந்தார், பாட்டியை நால்க்கித் தார். பாட்டி பேரனைப் பக்கத்தில் உட்காரச்சொலித்த தன் பெண் பலாணியின் சொல்லியத்தை விசாரித்தாள். டிபன் சாப்பிட்டவுடன், பெரியப்பா, அத்தனை மாடிக்கு அழைத்துக் கொண்டு; மைதிலியும், அளன் தம்பிகளும் கூடவே கொள்கர்கள். அத்தான் எல்லாரோடும் கைகலவையென்று பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர் பேச்சும், மிரிப்பும் கனிவென்று வீடு முற்றும் ஒலித்தது. என் மனதில் சொல்ல இயலாத ஏக்கம் குடிகொண்டது. மைதிலிக்குள்ள சுதந்திரம், எவக்குமட்டும் கிடை யாதா? நானும் அவனைப் போல அத் தானுடன் பேச உரிமை இல்லையா? இக் கேள்வியை ஆயிரம் முறை என் னையே கேட்டுக் கொண்டேன்.

மறு நாள் அத்தானுக்காக விருந்து நடந்தது. நான் வடைப் பருப்பை அளர்த்து எடுப்பதற்குள்ளாக மைதிலி, அத்தானுக்கு வெங்கீர் போடும்படி என்னை அவசரப் படுத்தினாள். கிட்டவும் ராறவும் குளித்ததில் அடுப்பு முற்றும் கிளைந்து போய்விட்டது. நான் எவ்வளவு கூதியும் எரியவில்லை. ஊதி, ஊதி வாய்தான் வளித்தது. கண்கள் புகையால் எரிச்சல் எடுத்தது. அப் போழுது "நேமா! வாருக்கு வெங்கீர் போடப் போகிறாய்?" என்ற ஒரு குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தேன். எனக்கு வெகு சமீபத்தில் அத்தான் வீற்றிருந்தார்.

"அட்டா! கண்ணெல்லாம் வெந்து விட்டதே. நேமா! எனக்காகவா வெங்கீர்? வேண்டாம். நான் பச்சை ஜலத்தில்தான் குளிக்கப் போகிறேன்" என்றார். அவர் குரலில் அன்பு ததும்பிற்று.

"இதோ ஐந்து நிமிஷத்தில் பேசட்டு விடுகிறேன்" என்றேன், மென்ன் கதரி யத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு.

“வேண்டாம், நான் எப்பொழுதுமே பச்சை ஜுவத்தில்லான் குளிப்பேன். நீ ஏன் சிரமப்படுகிறாய், நேமமா! நீ” என்று ஏதோ சொல்ல வந்தவர். அப்பொழுது அங்கே வந்த மைதியியைப் பார்த்ததும் சட்டென நிறுத்திவிட்டார். மைதினி பெரியம்மா உட்பிரேமநாகன் சொல்லவே, உள்ளே சென்றுவிட்டேன்.

அத்தான் வந்து ஒரு வாரமாகி விட்டது. அன்று தை வெள்ளிக்கிழமை. மாணியில் ஆனந்தனால் அம்மனுக்கும், ஸ்ரீ தஞ்சாவூருக்கும் அந்தரிகக் கோவில்களில் ஊஞ்சல் வருகு விசேஷமாக நடைபெறும். இரவு சமைத்துக் குலையடி நாய்களை நறுக்கி ஊம்பாருக்கு வெங்காயத்தை உரித்து வைக்கும்படி சொல்லிவிட்டு, பெரியம்மா மைதியியையும், குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு கோவிலுக்குப் போய்விட்டார். என் தீர்வு முற்றும் கோவிலிலேயே இருந்தது. விதியை நொந்து கொண்டு, வெங்காயத்தை உரிக்க உட்கார்ந்தேன். “நேமமா! நீ கோவிலுக்குப் போகவில்லையா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்த அத்தான், என் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து, வெங்காயத்தை அவரும் உரிக்கத் தொடங்கினார்! நான் வெட்கத்தால் தலை நியிரவில்லை.

“நேமமா! நீ பம்பாய்க்கு வருகிறாயா? உன் அத்தை உன்னைப் பார்த்தான் எவ்வளவு சந்தேகிப்படுவான் தெரியுமா?” என்றார். அவர் அன்பு என் வெட்கத்தைப் பேசக்கூறிட்டது. மென்னத் தலை நியிர்த்து, ஆவலோடு அவர் முகத்தை நோக்கினேன். கன்பீசரமும் அழகும் பொருந்திய அவர் முகம் சித்திரம் போல் என் மனத்தில் பதிய, அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை; மௌனமாகத் தலை கவிழ்த்தேன்.

“என்ன நேமமா! எங்கேடு பேச மாட்டாயா?” என்றுச் மீண்டும்.

“பெரியப்பா அனுப்ப மாட்டார்” என்று உறும்போதே, துக்கத்தால் என் குரல் கம்மியது.

“அவர் அனுப்பினால் வருவாயா? நானே அவரைக் கேட்கிறேன். அத்தை உன்னிடம் சொம்பப் பிரியமாய் இருப்பான். எங்கே, நியிர்த்து ‘வருகிறேன்’ என்று சொல் பரக்கலாம்” என்றார்.

அவர் அன்பு என் துக்கத்தை அதிகமாக்கிற்று; நான் களைக் கண்ணிர் மறைத்தது; மென்ன நியிர்த்து. “வருகிறேன். அத்தையைப் பரக்க எவ்வளவோ ஆவலாக இருக்கு” என்றேன். அத்தான் கண்களிலும் நீர் கிறைத்தது.

“நேமமா! செவ்வே உன் அத்தைவைப் பரக்கலாம்” என்று உதில் வண்ணம், என் கெற்றியில் புரண்ட மயிரைத் தள்ளி விட்டார். சாறாவின் கத்தல் சப்தம் என் பெரியம்மாவின் வருகையைத் தெரிவித்தது. அத்தான் எழுந்து மாடிக்குப் போய்விட்டார்.

மறு இரவே, அத்தான் பம்பாய்க்குப் புறப்படும் தினம். அன்று என் தீர்வு முற்றும், அத்தானிடமே இருந்தது. அவர் எப்பொழுது பெரியப்பாளைக் கேட்பார்; பெரியப்பா, என்ன பதில் சொல்வார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள ஆவலுடன் காத்திருந்தேன். பெரியப்பாவும், அத்தானும் பேசும் போதெல்லாம் உற்றுக் கவனிப்பேன். அத்தான் புறப்படும் நேரமும் நெருங்கியது. பாட்டியை நமஸ்கரித்து விடைபெற்றார். பெரியம்மா, மைதினி, சாஸ்திரி, பெரியப்பா எல்லாரிடமும் சொல்லிக்கொண்டே, வண்டியில் ஏறித்

“..... நீ ஏன் சிரமப்படுகிறாய், நேமமா?”

கொண்டார். வண்டியும் சென்று மறைந்தது.

நான் ஏமாற்றத்தால் ஸ்தம்பித்து நின்றேன். அத்தான் நேற்று மாலை கூறியதெல்லாம் வெறும் விளையாட்டா? சே, இருக்காது. அப்படியானால் அவர் ஏன் பெரியப்பாவிடம் ஒன்றுமே கேட்கவில்லை? அத்தான் என்னை முற்றிலும் ஏமாற்றி விட்டார். என் மனம் பலவிதமாக யோசனை செய்தது. என்னைத் தன்னோடு அழைந்துச் சொல்வ வெட்கமாய் இருந்ததோ? நான் அவ்வளவு கோரமாகவா இருக்கிறேன்?

என் மூகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டேன். நான் நல்ல அழகியல்ல; ஆயினும் சூருபியுமில்லை. என் விவப்பைக் கண்டு எமறியியே, பொருஷமப் படுவான்; அவளை விட நான் அழக்தான். கண்ணாடியில் என் மூகத்தைப் பார்க்க, எனக்கே பரிதாபமாய் இருந்தது. "ஐயோ! நேமலதா!! நீ நன்றாக ஏமாற்றப்பட்டாய்" என்று எனக்கு நானே கூறிக் கொண்டேன். "சீ, மனமே, இனி அத்தான் மறந்து விடு" என்று என் மனதை வற்புறுத்தி நேன். நான் எவ்வளவுக் கவ்வளவு

அத்தான் மறக்க விரும்பினேனோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு, அவருடைய அன்பு கவிர்த மூகம் என் மனத் திரையில் தோன்றித் தோன்றி, என் மனதை கருத்தியது. கண்ணீர் மல்கும் கண்களுடன் என் வேலைகளை செய்வாரம், செய்து முடித்து விட்டுக் கொடுவதற்குச் சொன்னேன். அன்று அம்பிகையின் தரிசனம் கூட, என் மனதிற்குச் சார்பி அளிக்கவில்லை.

நாட்கள் ஓடிக்கொண்டே இருந்தன. அன்று சாயங்காலம் "பர்வதம்! பர்வதம்!!" என்ற பெரியப்பாவிடம் உற்சாகமான குரல்க் கேட்டு, நிமிர்ந்தேன். அவர் கையில், பிரித்த கடித மொன்று இருந்தது. "என் னா!" என்று பரபரப்புடன் கேட்டுக் கொண்டே, கையில் கண்ணாடியுடன் காட்டி அளித்தான் பெரியம்மா. "மாப்பிள்ளை கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்; இரண்டு மாத கீளில் இங்கு வருகிறாராம். பவாவி, சுந்தரேசன் எல்லா ரோடும் வரும் நிற்கட்டிழமை மாலை கண்ணடியில் இங்கு வருவதாயும், பெரிய வீடு ஒன்று வாடகைக்குப் பார்த்து வைக்கும்படியும், இவ்வருடம் சுந்த

HARDWARE, STEEL, COPPER & BRASS RODS & PIPES;
LEAD, TIN AND ALL NON-FERROUS METALS, TEXTILE
STORES, CHEMICAL FERTILISERS, ELECTRODES, RICE
HULLER BLADES: HESSEIN & JUTE, SAWS AND TOOLS
BALL & ROLLER BEARINGS, ANGLES, ROUNDS AND BARS
ELECTRIC MOTORS, BELTINGS, BOBBINS, RING TRA-
VELLERS ETC., LEATHER GOODS ETC., ETC..

ENQUIRIES TO:

OVERSEAS REPRESENTATIONS,

Praser Square,
COIMBATORE.

159, Narasimharaja Road,
BANGALORE CITY.

Phone: 98. Grams: "RISING SUN"

ரோசன் கையாணத்தை நடத்தியிட உத்தேசித்திருப்பதையும் எழுதி விடுக்கிறார்" என்று கூறி முடிந்தார் பெரியப்பா.

"பெண் எந்த ஊராம்?" என்று கேட்டான் பெரியம்மா.

"அட பவித்தியமே! இதுகூடத் தெரியாதா? கம்ப மைதிலிதான்; அவள் தான் அத்தான். அத்தான் என்று அவனோடு உயிரை விட்டானே, அதை பெய்லாம் கந்தரோசன் பலானியிடம் சொல்லியிருப்பான். இல்லாவிட்டால் இந்தனை வருடங்களாக வராமலிருந்த பலாணி, காரணமில்லி வரமாட்டான். மைதிலி 'அதிர்ஷ்டக்காரி' என்றதான். நான் சொன்னீக் கொண்டே விடுத் தேனே" என்று கூறி மைதிலியின் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார். பெரியம்மாவின் மூகம் மயங்கிற்று. அன்று இரவுவெல்லாம், மைதிலியின் 'அதிர்ஷ்டத்தை'ப் பற்றியே தம்பதிகள் பேசியிருந்தார்கள். தன் பெண், பலாணி வரும் சந்தேகஞ்ச் செய்தியை கேட்ட பாட்டி, ஆனந்தக் கண்ணீர்விட்டாள்.

மறு தினமே அடுத்த தெருவில் ஒரு மாடி வீடு வாடகைக்கு அமர்த்தப் பட்டது.

திங்கட்கிழமை காலை முதலே வீடு அமர்க்கணப்பட்டது. அன்று அதிகாலை யிலேயே, மைதிலிக்கு அவன்காரம் செய்து விட்டான், பெரியம்மா. மாடிக் கட்டிடத்துக்குச் சென்ற வண்டியும் சிறும்பி வந்தது. பெரியப்பா மட்டும் இறங்கி வந்தார்; எல்லாரும் ஆவலுடன் அவர் முகத்தை கோக்கி நோய். "எல்லாரும் வந்துவிட்டார்கள்; சமைவல்காரனும் கூடவே வந்திருக்கிறான்; வேலைக்காரர்கள் சாமான்னை இறக்கியவுடன், பலாணி இங்கு வருவான்" என்று பெரியப்பா, மைதிலியின், அவன்காரத்தை கண்டு மிழந்தார். எல்லோரும் அத்தையின் வரவை அதிக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தோம். நான் காமரா உன் ஐயவயின் வழிபாடு, வெளிப்புறம் கோக்கினேன்.

"பம், பாம்" என்ற சப்தத்துடன் வந்து வந்தது ஒரு சிறிய கார். அதிலிருந்து அத்தை இறங்கினார். அத்தை அணிந்திருந்த வைர கண்கணிகள் ஒளிகண்டைப் பறித்தது. பின்புறம் ஒரு வேலைக்காரியும் கையில் தட்டின் இறங்கினார். அத்தட்டில், பழையகைகளுடன், ஒரு புதுப் புடவைவும் டிடித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. இ ரு வ ரு ம்

விட்டுக்குள் துறழ்ந்தார்கள். நான் அதையின் வாசற்படி யருகில் நின்று கொண்டே, கூடத்தை கோக்கினேன். உன்னை துறழ்ந்த அத்தையைப் பாட்டி தலையில் கொண்ட காட்சி, பார்க்கப் பரிதாபமாய் இருந்தது. மைதிலியைக் கூப்பிட்டு அத்தைக்கு நமஸ்காரம் செய்துச் சொன்னார், பெரியப்பா. மைதிலிக்கு ஆகி கூறியபின், அத்தை பலாணி தன் அன்னா, மன்னி இருவரை யும் கமஸ்கரித்து, கோமம் விசாரித்தார்.

"பிறகு! குழத்தை, அவனெங்கே? அவனைப் பற்றித்தான் கந்தரோசன் ரோம்பச் சொன்னான். சதா அவன் கீழாவதான் அவனுக்கு" என்று கூறிப் பெரியப்பாவின முகத்தை ஆவலுடன் கோக்கினார் அத்தை. "எந்தக் குழத்தை?" என்று பெரியப்பா பர பரப்புடன்.

"அவன் தான் அன்னா! கம் தம்பியின் குழத்தை நோமா!" என்ற என் அத்தையின் குரல், கனரென்ற அலிடு முற்றும் ஒலித்தது. அதைக் கேட்டு என் உடல் சிலிர்த்தது. நோகமாக வெளியே வந்து அத்தையை நமஸ்கரித்தேன். அத்தை என்னை வாரி யனைத்துக் கண்ணீர்விட்டான்.

"நோமா! என் தம்பியின் செல்வமான நீ ஒருத்தி இருப்பதையே நான் இதுவரை மறந்துவிட்டேன். அவன் ஆதமா சாத்தியமடைய, இன்றே உன்னை என் 'காட்டுப் பெண்ணாக, ஏற்றுக் கொண்டேன்" என்று அத்தையின் வாலிலிருந்து புறப்பட்ட வார்த்தைகள் தெய்வ வாக்குப் போல் என் காதுகளில் ஒலித்தன.

அத்தை அவித்த புதுச் சிற்றூடையை அணிந்து கொண்டு எல்லோரையும் நமஸ்கரித்தேன். "திக்க கமஸ்கரி பவ" என்று தழதழந்த குரலில் ஆசை வதித்தார் பெரியப்பா.

சிலவேளாறு கூப்பிசத்தால், என் கித்தனை கைந்தது. என் கண்களைப் போத்தி பிடுத்த கரங்களை, என் கைகளைச் சிலக்கினேன். குறும்புச் சிரிப்புடன் வந்த என் அத்தான், "நோமா! எந்தக் கோட்டைமையப் பிடிக்கப் போகிறாய்? நான் வந்தது கூடத் தெரியாமல், யோசனையி லிருந்தாயே" என்று கூறிச் சிரித்தார்.

அப்பொழுதுதான், நான் வெகு நேரமாக என்னை மறந்து உட்கார்ந்து விட்டதை எண்ணி வெட்டுகேன்.

சிற்றிடை மாதர் நடனம்

சிருங்கார்க் காட்சிகள்!

காதலும் கஷ்டமும் சிரிப்பும் சோகமும் ததும்பும்
திரைச் சித்திரம்

பிமிடானிக் உள்ளதைக்
கொண்ட கொள்வ னெரு
சக்கரம் வெளி வருகிறது

நாகய்யா
மாலதி

★ ஸ்ரீ ரேணுகா பிலிம்ஸாரின் ★

பாக்யலக்ஷ்மி

★ நவீன சமூக விதழங்கு பேசுப் படம் ★

N.S. கிருஷ்ணன்
T. R. மதுரன்

விவரங்களுக்கு :

ஸௌத் இந்தியா பிக்சர்ஸ்

காளைக்குடி

ஆடல் பாடல்

"கங்காடகம்"

பெரிய முயற்சி

பிள்ளைப் பெருமான் நாயக்கர் என்ற பெயரிடப்பட்டிருக்கிறீர்கள்? "அழகிய மன வரன தலை" என்றும் பெயருண்டு. கவர் எழுதாத கருவங்களுக்கு முன்பு தமிழ் கட்டிக் வாழ்ந்தவர். "திருவாங்கம் எனப் பசம்" முதலிய அக்படப் பிரபந்தங்களை இயற்றிய கவயங்காவியப் பெரியார்.

திருவாங்கம் போற்றிநீர்தில் அறிதயின் அங்கம் இருக்கும் ஸ்ரீமங்கலரின் தோங்கம் ஒரு சமயம் பூரித்த உயர்ந்தவ என்ற பிள்ளைப் பெருமான் நாயக்கர் உதவினார். அதன் காரணம் திவ்வதேவப்பாடலாம் தெரியப் படுத்தினார். கேளுங்கள்:

அருமனாதுவித்த பொருள்முடிவையும்கேட்க
அறுதொழுதுகின்ற தமிழினிக் கிணகப்
அருளியாடவோய் கோடுமேல் துவர்த்தன
அரங்கம் விருப்பி அறிவுமிக் அரித்த
அணிநிறு வாய்கள் மணிநிழல் முருத்தி
அழகியமனவரனக் கொத்தற்புலவகிற?

அதாவது, கடலோரப் என்றும் வம்மாழ் வாரின் வறு தொழுதுகெண் (தெய்வ தமிழ்த் தொடுவண்க் கேட்ட ஆனந்தத்தினால் ஸ்ரீமங்கலரின் புண்க்கம் பூரித்த உயர்ந்தவவரன்!

தமிழ்மொழியின் துனிமையை இப்படி வெள்ளம் மெது முக்தென்கள் போற்றி னீர்கள்.

"தமிழோடு திவ்வாடல் மத்தத்தியன்" என்ற காவல் பெரியார் கூறி, தமிழுக்கும் திவ்வாக்கும் உள்ள பொருத்தத்தை ஆன அடித்தம் கூறினார். அத்தகைய அருந்தொழுது கின்ற திவ்வத் தமிழ்மொழியைவது கந்தேத் துக்குப் பொருத்தமற்றது என்ற இக் காவல் தின் சிவக் கொங்கிருக்கன். வெறுமனே விவ காரத்தக்காகக் கொண்கதோடு கந்தையினி. இந்தக் கொண்கையை அடிப்படைதரக் கொண்டு கந்தே கவையினி சிவத்தித் தி-

டங்கை அகமங்கிருக்கன். பிர பாவைப் பாட்டுக்கொள்க அகமம் இருக்க வேண்டு மென்ற கந்தைத்திருக்கன். தமிழை முதல் கந்தேசி முடிவிற்குத் தந்தி ஒதுக்குகிருக்கன்.

இதை வெள்ளம் பார்த்தம் கொண்டு தால் மொழியின் அன்புள்ள தமிழ் மக்கள் கம்மா இருக்க முடியாத கந்தை கொண்கி யிருக்கோம். அங்களுக்கு ஆத்திரம் உண் டாகத்தான் கொண்கம். ஆனால், வெறும் ஆத்திரத்தோடு முடிந்த விட்டால் என்ன பிர யோஜனம்? யாருக்குப் பிரதி? ஆத்திரம் காரியமொக உருக்கொண்க வேண்டும். தமிழோடு திவ்வாமை வளர்ப்பதற்குப் பெரு முயற்சி எட்டக் வேண்டும்.

எந்தென்கே, இத்தகைய முயற்சிகள் சிவக் அகமிக் சித்திர இடங்கலிசன் எட்ட வகு கின்றன. காவல்கருவியின் ஒரு திவ்வாங்கு வற்பட்டு ஒரு கருவிக் காவலாக எட்ட வகு கிறத. ஆத்திரக்கு வற்புட்பட்டிக்காரட்டிக் ஒரு சிவக் கொண்கம். இந்த கொண்கத்தின் ஓர் திவ்வாங்கம் அகமத்தம் சிவப்பாக எட்டி வருகிருக்கன். மாதம் ஒரு கந்தேசி கடை பெறுகிறத. இதன்கா, மதனா மணி அங்கம், மாவகம் ராஜம், ஸ்ரீமதி எம். கல், கப்பல்க்கி, துலத்தர் சிவோதரன் ஆகிய மக்கள் ஆத்திரக்கு திவ்வாங்கத்தின் கந்தேசி கொங்கிருக்கிருக்கன் என்ற அறிவினேம்.

மேற்கூறிய திவ்வா யாக்கென்கிசில், பிர பாவைப் பாட்டுக்கொள்க அடியோடு தன்னு வ திவ்வா, தமிழ்ப் பாட்டுக்கொள்க பெரும்பாணம் இருக்க வேண்டுமென்றதான் கோருகிருக்கன்.

ஆனால், திவ்வாமிச சிவக் முயற்சிகள் போதுமா? தமிழோடு முழுவதற்கும் போது கான ஒரு பெரிய தமிழ்கை கந்தைபணம் வேண்டாமா? தமிழ்காட்டிக் பச இடங்கலி தன் "தமிழோடு திவ்வா காவல்கும்" கந்தே

சமையல் வேண்டியா? தமிழ் பட்டிசைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொடுத்தும் பங்களிப்பதற்கு வேண்டியா?

உட்காரும் வேண்டியதா? இம்மாதிரி யெல்லாம் தமிழினத்தை வளர்ப்பதற்கு ஒரு பெரிய முயற்சி எடுத்த வகுத்தென்பதைக் கேட்டுத் தமிழன்பர்களும் இளைசைப்பர்களும் குதூகலம் அடைவார்கள் என்று எம்புகிறேன்.

முக்கியமாக சாஜா ஸர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களும், ஸர் ஆர். கே. வுண்டராவும் செட்டியார் அவர்களும் இந்தப் பெரு முயற்சியின் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள பல பெரிய மனிதர்கள் இந்த முயற்சிக்குப் பெருத் தொகைகள் என்சொடை யளித்திருக்கிறார்கள். இதையவையில் ஈடுபட்டு வட்டம் ரூபாய் இந்த ஸ்முயற்சிக்கு என்சொடை சேர்ந்திருப்பதாக அறிவிடுகிறேன்.

எப்பிரப்பட்ட நிலையிலும் ஒரு உண்மைக்கு வித்து இருக்கும் என்று சொல்வ தாகும். அதுபோல், ஸர் எம். வேண்டியப்ப ராவின் ஆத்திரமூட்டும் பேச்சும், மியூஸிங் அரட்டியின் தமிழ் துவேஷமும் இந்தப் பெரிய முயற்சிக்கு ஆதாரமாக விருத்திருக்கி ருக்கின்றன. ஆகவே, ஸர் எம். வேண்டி யப்பராவிற்கும், மியூஸிங் அரட்டியிற்கும் தமிழ் மக்கள் வந்தனம் கொடுத்த வேண்டியதா?

"இரண்டு உட்சம் ரூபாய் பணம் வகுக்கி விருத்தெ" என்று கேட்டதும், சில பிரதன் பதிகள் கிளம்பி, "ஓஹோ! பணத்தைக் கொண்டு சந்தேகத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா?" என்று உதிர்ப் புண்ணை புரி வார்கள். இப்படிச் செட்டியார் பிரதன் பதிகள் தான் வேண்டுமென்பதில்லை. "பணத்தைக் கொண்டு, சந்தேகம் உற்பத்தி செய்ய முடியாது; ஸாதாரியமும் உற்பத்தி

செய்ய முடியாது" என்பது எவ்வளவுக்கும் தெரிந்த விஷயமே. ஆனால், பணத்தைக் கொண்டு சந்தேகத்தக்கு ஆதரவு அளிக்கலாம் என்பதும் தெரிந்த விஷயத்தான். கிளைசின் வளர்ச்சிக்குக் கால ரூபாய் களின் மேதை எவ்வளவு அகமேயமோ, அவ்வளவு அவர் ளுக்கு ஆதரவு அளிப்பதும் அவசியமாகும்.

மேலும், ஒரு விஷயத்தில் உண்மையான சித்ததையும் ஈனக்கமும் எவ்வளவு இருக்கிற தென்பதைக் காட்டுவதற்குப் பணம் ஒரு அளவு கோலாக விருத்தெது. தமிழ்நாட்டுப் பெரிய மனிதர்களில் பலர் பத்தரவரின் ரூபாய், ஐயாவரின் ரூபாய் தமிழினத்தை வளர்ச்சிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும், இது விஷயத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு சித்ததையும் ஆத்திரமும் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அளவு அறிகுதியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, செட்டியாரைச் சாஜாவும் ஸர் ஆர். கே. வுண்டராவும் தொடக்கி விருக்கும் இந்தப் பெருமுயற்சி பெரிதும் பாபாட்டுத்த ருதியதாகும். அவர்களுடைய முயற்சி செடு தெயும் எல்லா மூலையில் எடுத்த பரிபூரண வெற்றியுடைய வேண்டுகோளென்று பிரதேத்தில் கிறேன். தமிழ்நாட்டுக்கும் தமிழினத் முழங் கும் சாதாரண ஆவதுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.

பார்பாய் — கராச்சி

தமிழர்கள் எங்கே போனாலும் சந்தேக சந்தேகத்தையும் உடன்கொண்டு போகிறார்கள். பம்பாய் முதலிய ஈசங்களில் தமிழர்கள் குடியேறி விருக்கும் பகுதிகளுக்குப் போனால்,

மெஜஸ்டிக் கிளப், வீரதுநகர்

7-3-1943 ஞாயிறு

மாலை 6 மணிக்கு

கோவை திரைமன

ஸ்ரீமதி எம். என். சுப்புலக்ஷ்மி

பாட்டுக் கச்சேரி

தயவு செய்து உங்கள் இடங்களை முன்
கூட்டி தயாரிப்பின் செய்து கொள்ளுங்கள்

காரைக்கல்,

மெஜஸ்டிக் கிளப், வீரதுநகர்.

20-2-43 ல் கோவைத்திரைமன ஆரம்பம்!
சென்னை பிரபாத் டாக்கீஸில்

உங்கள் அபிமானம் பெற்ற நடிகர்கள் அனைவரும் பிரசித்தி
பெற்ற இத்தம் புரணப் படத்தில் நடிக்கிறார்கள்.
சின்னப்பா, கன்னனும்பா, ஜிவாந்னம், கீதுஷன், மதுரம்
ஆகிய பலர் நடிக்கும் படம் இது.

சென்னை உத்தியோகம்:-

தி சந்திரா டாக்கீஸ் லிமிடெட்., சென்னை.

சென்னை பிரபாத் திரைமன.

அக்கப் பேரார்

‘காசி’

இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பிடித்
தலிலிருந்து சர்க்கில் துறையும் குள்களையும்
துறையும் போலவதில் பரந்ததால் துறையா
வது முறை கட்டாயம் ஏற்பட்டு விடுமென்று
தோன்றுகிறது. ஆனால் அது இப்போது ஆகும்
பிச்சு முன் எதிரி தேர்தல்களின் மனதின்
குழப்பத்தை கண்டாக்க வேண்டும். அதற்கு
நீர் அமெரிக்கச் செலவில் பிச்சுக்கும் பின் வரும்
முன்று யோசனைகளைக் கவனமளவுகள்:—

(1) கோம் கைத்தின் மீது பூனைகளுக்குப் பரிவாகாது சரணாகத விபகாயகவீரிகுத்த வகைத் தேண்டியது. பூனைகள் அகதக் குடித்து விட்டு மயங்காமல் எழுந்தன மத வரல் அவற்றைக் கவிரிவைப் பிடிக்க முடியாதது. அதன் பயனாக வகிசன் ஜனங்களுக்குத் தெரிக் தகவலெழுத்துப் பிசைக் விவர ஜெயம் பதப்பம்.

(2) ஹிட்லர் பழைய பிரச்சன்களைப் பரீசரிக்க வந்தவர்கள் கேட்கும்படி தனம் இருப்பதற்கு மணி கேட்கும் என்பது சிறிதும் தவிர்ப்ப வேண்டியது. பரீசரிக்க வந்தால் அந்தக் கேட்டுக் கேட்டுப் பரிசீலிப்பது பிடித்துப் போய்விடுவார்கள். மறுமுறை ஹிட்லர் மோண்ட் தேரீப் பிரச்சன்கள் செய்தால் அவரைச் சுட்டுக் கொன்ற விடுவார்கள்.

(3) பேரகலியோ கார்த்தியை எழுத கணம் தான் மூலமும் கண்ணாடியிலைப் பெற வேண்டியது. ஆனால் அதன் கண் பரந்தது. இப்படியே நெடுப்பனவராய் மிகவும் கேள்விமூலம், ஸுப்பரகலியர் அந்தக் கண்ணாடியிலை அணிந்து பழக்கி கருணாதகராய்ப் போய்விடுவான் !

மகாத்மாவுக்கும் அவசராய்ந்து மிகையே
சுடந்த சுகிதப் போக்குவரத்தைச் சண்டு

ஈர் ஜெனரலி ஜிளங்கிருஞ் சூதர்வையே
பெயர்ந்ததாம்.

அப்படி மீளுதல் அவர் இன்னும் உயிருட
 னிருப்பதற்குத் தரணம் சட்டசபையில்
 "கொலையத் தண்டனை அளிப்பதற்கு" என்ற
 வாதமெழாதெனவே என்று முடிவாகிறது.

"எல்லிசுமரத் பந்த முயற்சிகள் அதிக
மாவதற்காகப் போனதற்கு தனிக் கோது
என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?" என்ற கேள்
விற்கு மாவாள் பதிலளித்தாள்.

உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படும்படி பேருத்தச்
செய்தே போகாமல் சிறைக்குள் போய்
உட்கார்ந்திருக்கிறார்களா?

“தாழ்த்திய உரிமையைய அளிப்பதற்குக் கூட இத்தியல் பாதுகாப்புச் சட்டம் உபயோகம் படுத்தப்படுகிறது வாத்தையாரே?” என்று ஸ்ரீ பங்காது சிறீராம கோபாலாசாஸ்திரியர் கூட, சபையின் “உரைத்த சிசிப்பு” வருட்டார்.

இது யாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் அழகூட்டா
தென்து இத்திய பரதாசாஸ்யர் சட்டம் தடை
செய்திருந். என்ன? இன்னாவிட்டால் அவர்
என் உன் சிபிசீஇருந்தவென்றும்?

மீட்ட அந் கெள்வதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி மீட்டா மாகாண சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்யப் போகிறார்களாம். தற் போது மழை பெய்தாலும் பெருநிலை நால் தூங்குகையோ எந்த அளவு தர்த்தப் படுகையோ சொந்ததிரை.

கனகாபுரம் பரதமாமுக்கு எழுதியுள்ள
புத்தொகையில் 'நிமிசா' என்ற வார்த்தை
புறமொழி வாயிலாகப் படுத்தியிருக்கிறது.

ஜெர்மோலீன்

அஸெப்டிக் ஆயின்மொன்ட்
சகிக்கமுடியாத எரிச்சலை

நிறுத்துகிறது

நீங்கள் எந்த விதமான சர்ம விவர
நிமினும் கஷ்டப்பட்டாலும் சரி,
"ஜெர்மோலீன்" உபயோகித்து
அதன் ஆர்வகரமான பணிகள்
பாருங்கள். வெட்டுக் காயம்,
வலி, எரிச்சல், புண், மினவு முதலிய
வைகளை ஜெர்மோலீன் எவ்வளவு
விநாயக ஆற்றுகிறது. என்
பதை நீங்களே தெரிந்து கொள்வீர்
கள். நொட்டவுடனேயே ஜெர்மோ
லீன் எதையும் ஆற்றுகிறது.
ஜெர்மோலீன் போல் உணர்ந்தி
னேயே விநாயகக் காயத்தை
ஆற்றும் மருத்து வேறு இல்லை.

ஜெர்மோலீன் சோதி நீங்கள்,
குட்டிப் புண், வெண்திணை
உடம்பு உதறல், புதுக்கடி, வெட்டுக்
காயங்கள், விநாயகம், உஷ்ணப்
பிணவுகள் முதலிய வற்றை
வேகத்தில் சேர்த்துப் படுத்துகிறது.

GRO. 5738

இந்தியாவின் விஷயத்தில் கவனர்ப்
தெரிந்த கொண்டதென்னம் இது ஒன்ற
தான் போதும்.

சென்னை மாகாணத்திலிருந்து கடலைப்
புள்ளிக்கு ஏற்றமதி செய்வது இந்தியப்
பாதுகாப்புச் சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்
தருகிறது. இதிலிருந்து கடலைப் புண்
னுக்கு தருப்புகளுக்கு உபயோகிக்கல
யென்ற கிச்சபயம் அறிந்தகொண்டிருக்கிறோம்.

ஒர் ஆங்கிலேயர் கிழிக்கவே முடியாத
தனி ஒன்றைக் கண்டு பிடித்திருப்பதாகப்
பெருமை பாராட்டிக் கொள்கிறார். இதைப்
பற்றி மெது கண்ணாடிகளும் கொல்லியபோது
அவன் சிரிச்ச ஆரம்பித்தது இன்னும் ஓய
வில்லை.

திருவாரூர் கமந்தரனத்தில் இளரிமேன்
அதிகாரிகள் பரம்பரம் எழுதிக் கொள்ளும்
சர்க்கார் கம்பந்தமான கடிதங்களில் "தங்க
ஐக்கிய பிஷன் கீழ்ப் படித்தவன் யாழ்ப்பாணம்"
என்ற குறிப்பிடவேண்டியதில்லை. "தங்
கம் உணவையுடன், அல்லது தங்கம் கம்பித்தை
உடன்" என்ற போட்டாகப் போதுமான.

இளரிமேனாவது திருவாரூர் உத்தியோ
கத்தரன் ஒருவரை யெருவர் கம்புவார்தான்
என்ற எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆர். ஏ. எப். விமானங்கள் சென்ற வரையில்
கேரிக் மீது தண்ணீர் பிரசாரனை விசை
வார். இதர கிளைக்கும்போது பகலுய
கிடம் ஒன்ற ரூபகம் வருகிறது. புத்த
ஆரம்பத்தில் ஆர். ஏ. எப். விமானங்கள்
பெர்லின் மீது தண்ணீர் பிரசாரனை விசை.
அப்போழுது ஒரே ஒரு விமானி பிரசார்
கடைக்கவே விட்டது அகிழ்ச்சியை அப்படியே
போட்டு விட்டதாக யாரோ புரள் சொ
தாக்கம். உடனே விமானப்படைத் தலைவர்
அந்த விமானியைக் கூப்பிட்டு, "சட்டை
அகிழ்ச்சியைப் போட்டாயோ, இதைக்கொண்ட
அவியாமை? யார் தவிரவாவது கிழித்த
காயிடுகப்பட்டால் என்ன செய்யிறது?"
என்ற கோபித்தக் கொண்டாராம்!

நூறு ரூபாய் பரிசு : சென்ற இதழின்
காமகேசுபத் துணுக்குக்குப் பரிசு
பெற்றவர் : வி. எஸ். சூரிவாசன், மாத
வரம் தலைநோடு, பெரம்பலூர்.

வட்டமேதை

பம்பாய்
10-2-43

"பார்த்திபன் களவு" என்றும் கதையில் போக்கை 1-2-43 இதழில் பார்த்ததும் அது அடுத்த இதழில் அநேகமாக முடிவடைந்து விடும் என்று எதிர்த்தேன். இருந்த போதிலும் இன்றைய இதழோடு அது முடிவடைந்திருப்பதைப் பார்த்ததும் ஏன்வாயும் அறிவாமல் ஒருவிதத் துக்கம் ஏற்பட்டது. 'முடிவு' மிகவும் சந்தோஷகரமாக இருந்தபோதிலும் இவ்வளவு நாட்களும் ஒவ்வொரு இதழையும் மிகவும் ஆவனடன் எதிர்பார்த்துப் படி செய்து கொண்டிருந்த கதை அதற்குள்ளாக முடிவடைந்து விட்டதே என்றுதான் துக்கம் ஏற்பட்டது.

அடுத்தபடியாக என்ன கதை. எப்போதுது ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள் என்று தெரிவித்தால் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கும். கே. ஸ்ரீராமநாதன்.

[வந்தனம். அடுத்த கதை ஆரம்பிப்பது அமெரிக்காவிலிருந்து கவிதைக் கப்பல் எப்போது வரும் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. —ஆசிரியர்.]

2 திருவனந்தபுரம்
12-2-43

இதுவரையில் நானும் எவ்வளவோ நாவல்களும் கதைகளும் படித்திருக்கிறேன். என்ன படித்திருக்கிறதும் நவ்ஸ்தாபை பார்த்திபன் களவைப் படித்த பிறகு அதற்கு எது அதைத் தவிர வேறு இல்லை என்று சொல்வதே தோன்றுகிறது. இரண்டு நாம் படித்தும் மனம் கேட்கவில்லை. மூன்று நாம் படித்தேன். இன்னும் படிக்கத் தூண்டுிறது. ஏ. ஸ்ரீராமநாதன்.

[மூன்று தடவை படித்ததற்காக மூன்று பங்கு சந்தா கேட்கவில்லை.]

—ஆசிரியர்.]

3 சென்னை
14-2-43

நாங்கள் எழுதிய "பார்த்திபன் களவு" என்ற சரித்திரத்தோடு கூடிய அளப்பரிய கற்பனைக் கதை படிக்கப் படிக்க தெவிட்டாதது எல்லாம் அது மிகைபட்ட கூறியதாகாது. இந்தக் 'தை ஒன்றைத்தான் நாங்கள் எதிர்பார்த்த படி முடித்திருக்கிறீர்கள். ஆனும் ஒரு விஷயம். 'கிரகாக்கினை' என்று அத்தியாயத்தின் தலைப்பைப் பார்த்ததும் எனக்குத் துக்கி வரவில்லை.

போட்டது. உடனே அதைப் படிக்காமல் அடுத்த அத்தியாயத்தின் தலைப்பைப் பார்த்துப் புனையும்தை மடைத்தேன். இதில் அருமைவான தடைபயத்தையாண்டிருக்கிறீர்கள். 'பார்த்திபன் களவு' புத்தக ரூபமாக வரும் நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 'கிரகா'.

[நாங்கள் எதிர்பார்த்தபடி கதையை முடித்த பெருமை என்னுடையது இல்லை; நாமெல்லாம் வரமுடையது.

—ஆசிரியர்.]

ஆசிரியம், மலையாளம்
15-2-43

"பார்த்திபன் களவு" முடிந்து விட்டது. "கவி" ஒவ்வொரு இதழிலும் இத் தொடர் கதையை நான் எவ்வளவு குடிபடிப்பது படித்து எத்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவிக்கவே இக் கடிதம் எழுதுகிறேன். அதைப் படிக்கும் பொழுதெல்லாம் பிரசித்தி பெற்ற ஆங்கில ஆசிரியர் ஸர் லார்ட்டு ஸ்டீவன்ஸ் நாவல்கள் என் நினைவிற்கு வந்தன. அத்தக் கதைகளின் சீமியேயே 'பார்த்திபன் களவு' ம் அமைத்திருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. கதையின் கட்டுக் கோப்பு, பார்த்திபன் களின் அமைப்பு, சம்பவங்களின் பொருத்தம் யாவும் அவைகளுக்குச் சற்றும் குறைந்ததாகச் சொல்லமுடியாது. கதையின் முடிவைப் பற்றி ஆவனடைந்தேன். நான் நினைத்ததற்கு மேலேயே வெற்றிகரமாய் அமைந்துவிட்டது.

கதையின் நாலிம்ம சக்கரவர்த்தியின் குணம் மிகச் சிறந்து விளங்குகிறது. அதை இதற்கு மேலே உயர்வாகவும் அழகாகவும் காட்ட இயலாது. குத்தகையில் சித்திரமும் வெகு அழகாய் விழுந்திருக்கிறது. பக்கவாக்கள் காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் சீரில் சிறப்பையும் பற்றிப் படிக்கும்பொழுது அக்காலத்தில் தான் இருப்பது போலவே உணர்ச்சி உண்டாகிறது.

கே. சாவித்திரி.

[பழக் தமிழ் நாட்டைப் பற்றித் தமிழ் மக்கள் பெருமை கொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சரித்திரக் கதை எழுதியதில் என்னுடைய கோக்கம், கதையின் கவை எப்படி, சிறந்தபோதிலும், மேற்படி கோக்கம் ஓரளவேனும் சிறையேறி விடுப்பது பற்றித் திருப்பியடைகிறேன்.

—ஆசிரியர்.]

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ் :

“ இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ் ”

வடக்கு பிச் ரோடு : மதராஸ்

மொகம் ஆபீஸ்கள் :

கல்பிளனேட், திருவல்லிக்கேணி, மயிலாப்பூர்,
திராகராயநகர், புரவாக்கம்.

சென்னை ராஜதானியிலும் பம்பாயிலும் எல்லா முக்கியமான
இடங்களிலும் பிராங்குகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம்	ரூ. 60,00,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (18-1-43உயாக)	ரூ. 21,48,580
ரிஸர்வ்நிதி (18-1-43உயாக)	ரூ. 22,26,400
டெபாஸிட்டர்கள் (31-12-42உயாக)	ரூ. 23,71,000

கரண்டு கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளப்படும்
பிக்ஸ்ட் டெபாஸிட்டர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்

அவ்வப்போதுள்ள நிபந்தனைகளுக்கு பாங்கியின் எந்த
ஆபீஸிற்காவது விண்ணப்பித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கேதபால அய்யர்

செகரட்டரி

கோகிலத்தின் தீங்குரல்

ஸ்ரீமதி என். வி. வஸந்தகோகிலம்

புதிய வெளியீடு

N. 18206 { குடிசைநாய (பாகம் 1) பல்வள
.. (பாகம் 2) இராமாயணம்

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

"எச். எம். வி." எஃகு ஊசிகள்

செல்லையில் விநியோக நிறுவனத்திலிருந்து

200 ஊசிகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1-8-0 மட்டுமே.

எல்லா "எச். எம். வி." கிராமபோன் கிளப்புகளிலிருந்தும் கிடைக்கும்.

செய்யே உத்த தெரிந்தேயே

முதன்மையானது மத்தியானது

**மாடல் 2126/ஏ, 1943 வகுட புதிய மாடல்
ஆறு வால்வுகள் ஏ. டி. வெரின்ஸ் மாடல்**

மாண்டு ஸ்பெரேட் ப்யூவீங், எலிப்டிகல் ஸ்பீக்கருடன்
கூடிய இம் புதிய மாடல் மார்க்கோனிபோன் பேடிவாஸைக்
கேட்டு அனுபவித்து நீங்கள் ஆனந்தமடைந்துகொள்ளுமா?

13, 16, 19, 25, 31 மீட்டர் பாண்டுகளுக்கு
மாண்டு ஸ்பெரேட்டிங்ருகளுடன் கூடிய
எட்டுவேவ் பாண்டுகள் உடையது.

மாஜிக் ஐ இல்லாமல் விலை ரூ. 495/-

மார்க்கோனிபோன்

வால்வுகள், டிக்கெட்டுகள், (டோன் ஆறு
டன்) லைட் ஸ்பீக்கர்கள், வால்பூம்
கண்ட்ரோல்கள் இவைகள் சகலமும்
எங்களிடம் இப்போது வகவாழ்வுள்ளன.

சென்னை நகராட்சிக்கு (சமஸ்தானங்கள் உட்பட) கோல் ஒப்பந்தப்பட்டதில்:

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,

202-203, சென்னை ரோடு

::

மதராஸ்